

TBMM

(S. Sayısı: 536)

Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; Harçlar Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; Ordu Milletvekili Rahmi Güner'in; 3717 Sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun ve 657 Sayılı Kanunun 152 nci Maddesinin "II-Tazminatlar" Kısmının (G) Bölümünde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi; Konya Milletvekili Kerim Özkul ve 4 Milletvekilinin; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi; Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak'ın; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/886, 1/838, 2/599, 2/712, 2/727)

Not: 1/838 esas numaralı Tasarı ile 2/599 ve 2/712 esas numaralı teklifler tali olarak Adalet Komisyonuna, 2/712 esas numaralı Teklif tali olarak ayrıca Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler; Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji ile Milli Savunma Komisyonlarına, 2/727 esas numaralı Teklif tali olarak İçişleri; Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler ile Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonlarına; tasarılar ve teklifler esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

25/5/2010

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-123/2356

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 18/4/2010 tarihinde kararlaştırılan "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi birlikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

2010-2012 dönemini kapsayan Orta Vadeli Programda uygulanacak kamu gelir politikalarının temel amacı büyüme, yatırım ve istihdamın desteklenmesi ile ekonomide kayıtdışılığın azaltılmasına katkıda bulunmak olarak belirlenmiş, bireysel ve kurumsal tasarruf ve sermaye birikiminin teşvik edilmesine de özel vurgu yapılmıştır. Orta Vadeli Program döneminde, vergi politikalarının uygulanmasında istikrar ve vergilendirmede öngörülebilirliğin esas olacağı, vergi mevzuatı ve uygulamalarında sadeliği ve istikrarı sağlamak amacıyla yasal altyapının güçlendirileceği ve vergi idaresinin denetim ve uygulama kapasitesinin arttırılacağı öngörülmüştür. Hazırlanan bu Tasarıyla Orta Vadeli Programda yer verilen bu amaçların gerçekleştirilmesi yanında, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bazı kanun hükümlerinin de Mahkemenin gerekçeli Kararları dikkate alınarak yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Bu çerçevede,

- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun vergi nispetlerini belirleyen 103 üncü maddesinde düzenleme yapılarak ücret gelirleri ile diğer gelir unsurları arasında farklılaştırmaya gidilmektedir.

- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinde yer alan dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için uygulanmakta olan % 0 (sıfır) stopaj oranına ilişkin hüküm kaldırılarak, tam ve dar mükellefler arasındaki farklılık giderilmekte, sermaye şirketleri (yatırım fonları dahil) için % 0 oranında stopaj yapılması öngörülmektedir.

- Yatırım indirimine yönelik süre kısıtlaması ortadan kaldırılarak, mükelleflerin yararlanılacak yatırım indirimi tutarlarını, döneme ilişkin kazanç tutarının % 25'ini aşmayacak şekilde indirebilmelerine imkan tanınmaktadır.

- Matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması halinde duran zamanaşımı süresine ilişkin belirsizlik ortadan kaldırılmaktadır.

- Karar ve ilam harcı ödenmeksizin yargısal işlemlere devam edilebilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

- Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ve sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, tarımsal üretim sözleşmeleri damga vergisinden istisna edilmektedir.

- Kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilen sağlık kuruluşlarının, teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmekte, bu teslim ve hizmetler nedeniyle bu kuruluşlara kurumlar vergisinden muafiyet sağlanmaktadır.

- Ödünç para verme işlemi esas iştiğal konusu olarak yapmayan, ticari icaplar gereği borç para verenler banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemlerinin finansman hizmeti kapsamında katma değer vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

- Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesini sağlamak amacıyla, banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi banka ve sigorta muameleleri vergisi istisnası getirilmektedir.

- Gelir idaresinin etkinliğinin ve mükelleflerin vergiye uyumunun artırılması ile incelenecek mükelleflerin nesnel risk analizlerine dayalı olarak seçilmesine yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

- Vergi incelemesine tabi olanların belirli süreler dahilinde her hal ve takdirde incelemeye alınması hüküm altına alınmaktadır.

- Mükellef haklarının korunması bakımından, vergi incelemelerinin vergi mevzuatına uygun şekilde yürütülmesi, öngörülebilir bir süre içerisinde tamamlanması ve incelemelerde yöntem ve uygulama birliği sağlanmasına yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

- İdari para cezalarının tahsili sırasında zamanaşımı hesabının, vergi ve diğer kamu alacaklarında olduğu gibi yapılmasını temin etmek amacıyla değişiklik yapılmaktadır.

Tasarıyla, Maliye Bakanlığının vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek ve Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun oluşturulması öngörülmektedir.

Tasarıyla ayrıca, 2886 ve 4706 sayılı Kanunlar kapsamında yürütülen bu iş ve işlemlere ilişkin olarak uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi ve böylece Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli olarak yönetilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, fıkra da yer alan "2279 sayılı Kanuna" ibaresi "90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye" şeklinde değiştirilmektedir. Diğer taraftan anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemlerin devamlılık arz edecek şekilde yapılmasından ne anlaşılması gerektiği hususundaki muğlaklık uygulamada sorunlara neden olmakta ve gerçekte bankerlikle ilgisi olmayanlar banker olarak nitelendirilebilmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, banker sayılmak için aranan devamlılık şartı, söz konusu işlemleri esas iştiğal konusu olarak yapanlar şeklinde değiştirilmektedir. Esasen bu değişiklik, anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemleri esas faaliyet konusu olarak fiilen yürütenlerin banker sayılarak banka ve sigorta muameleleri vergisinin mükellefi olmaları amaçlanmaktadır. Ödünç para verme işlemini esas iştiğal konusu olarak yapmayan, diğer bir deyişle esas faaliyet konusu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemler ile borç para verme işlemi olmayanların, ticari icaplar gereği yaptıkları borç para verme işlemleri banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemlerin finansman hizmeti kapsamında değerlendirilerek katma değer vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

Madde 2- Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yapılan değişiklik ile banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilerek Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesi amaçlanmaktadır.

Madde 3- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesindeki "... fazlası % 35 oranında ..." ibaresi, ücret gelirleri yönünden iptal edilmiştir. Öngörülen düzenleme ile Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, ücret gelirleri bakımından tarifenin

3 üncü ve 4 üncü dilimlerinde değişiklik yapılmaktadır. Böylece, Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde 30/3/2006 tarihli ve 5479 sayılı Kanunla değişiklik yapılmadan önceki tarifede mevcut vergi yükünün ücret gelirleri yönünden korunması sağlanmaktadır.

Madde 4- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/145 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının sonunda yer alan "Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır." ibaresi, vergi sistemimizde dar ve tam yükümlülük arasında elde edilen gelirin niteliği ve unsurları yönünden herhangi bir fark bulunmadığı, tersine ayrımcılık yapılmasının makul ve adil olmayıp mali gücü aynı olanların aynı, mali gücü farklı olanların ise farklı oranda vergilendirilmesini öngören "mali güç" ve "vergiye eşitlik" ilkelerine aykırılık teşkil edeceği gerekçeleriyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının alım/satım ve itfa kazançlarında yerli - yabancı yatırımcı ayırımına dayalı stopaj uygulamasına son verilmekte ve sermaye şirketleri (yatırım fon ve ortaklıkları ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan dar mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıkları ile benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler dahil) için % 0 oranında stopaj yapılması öngörülmektedir. Diğer taraftan, söz konusu geçici maddenin (17) numaralı bendinde yapılan değişikliklerle bu maddede yer alan oranların değiştirilmesi konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki, sermaye piyasalarında ortaya çıkacak değişiklikleri de kavrayabilmek amacıyla genişletilmektedir.

Madde 5- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile 5479 sayılı Kanunla 193 sayılı Kanuna eklenen geçici 69 uncu maddenin birinci fıkrasının sonunda yer alan "sadece 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait" ibaresi, geriye dönük düzenlemelerle kişilerin haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik ilkesi gözetilmeden kısıtlanmasının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesi uyarınca hesaplanan, ancak kazancın yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen ve sonraki dönemlere devreden yatırım indirimi istisnasından yıl sınırlaması olmaksızın yararlanılmaya devam edilmesi sağlanmakta, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutarın ise ilgili kazanç tutarının % 25'ini aşmaması sağlanmaktadır. Böylece, yatırım indirimi tutarının süre sınırlamasına tabi tutulmadan ilgili kazançtan indirilmesi imkanı getirilmektedir.

Madde 6- Tasarının 1 inci maddesiyle 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin değiştirilmesi, yürürlük maddesiyle de bu değişikliğin 1/1/2010 tarihinden itibaren geçerli olması öngörülmüştür. Yapılması öngörülen bu düzenlemeler nedeniyle değişiklikten önceki vergi tarifesine göre fazladan yapılmış olan vergi tevkifatının red ve iadesinin yapılması ve buna ilişkin usullerin belirlenmesi açısından Gelir Vergisi Kanununa bir geçici madde eklenmektedir.

Madde 7- 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre tebliğler esas olarak posta yoluyla yapılmaktadır. Öngörülen düzenlemeyle vergi mevzuatı çerçevesinde yapılabilecek tüm tebliğlerin elektronik ortamda yapılabilmesine imkan sağlanmaktadır. Tebliğin elverişli elektronik bir adrese yapılması suretiyle, veri güvenliği ve muhatabın hukuki sonuçlar açısından tebliğden haberdar olması sağlanmaktadır. Ayrıca, Maliye Bakanlığına elektronik ortamda tebliğ ile ilgili altyapıyı kurma veya

kurulmuş olanları kullanma ve uygulamayı yaygınlaştırma hususunda görevler yüklenirken, diğer esas ve usulleri belirleme yetkisi de verilmektedir.

Madde 8- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/146 sayılı Kararı ile Vergi Usul Kanununun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası, vergilemede belirlilik, yasallık ve hukuk devleti ilkelerine aykırı olduğu gerekçeleriyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulmasında zamanaşımının durmasına yönelik sürenin bir yılı geçmemesi sağlanmaktadır. Böylece, Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararında ifade edilen belirsizlik ortadan kaldırılmakta ve zamanaşımının durması makul ve öngörülebilir bir süreyle sınırlandırılmaktadır.

Madde 9- Yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi incelemeleri, tam veya sınırlı inceleme olarak iki gruba ayrılmakta ve bu incelemelerin kapsamı tanımlanmaktadır. Ayrıca, vergi incelemesine yetkili olanlarca yapılacak incelemelerin, vergi inceleme ve denetim koordinasyon kurulu tarafından hazırlanan yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilmesi hükme bağlanmaktadır. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikayet, yetkili makamların talebi ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin yapılmasına dair usul ve esaslara da hazırlanacak bu planda yer verilmesi öngörülmektedir. Böylece vergi incelemelerinin, tüm denetim birimlerini kapsayacak şekilde tek bir plan dahilinde gerçekleştirilmesi ve vergi denetim kapasitesinin etkin ve verimli bir şekilde kullanılması sağlanmış olacaktır.

Madde 10- Nezdinde vergi incelemesi yapılacak olanların, yapılacak risk analizine dayalı bir yöntem kullanılarak seçilmesi, modern vergi uygulamalarının temel özelliklerinden birisi olup, yapılması öngörülen düzenlemeyle incelenecek mükelleflerin bu yöntemle göre seçilmesi sağlanmaktadır. Diğer taraftan, vergi incelemesine tabi olanların belirli süreler dahilinde her hal ve takdirde incelemeye alınması da vergi denetiminde adaletin sağlanması bakımından önemlidir. Diğer ülkelerde de uygulaması olan bu yöntemle mükelleflerin vergiye gönüllü uyumu teşvik edilirken, vergisel yükümlülüklerini tam ve zamanında yerine getirmeyenler bakımından da önemli bir caydırıcılık etkisi ortaya konulmaktadır. Birinci sınıf tüccarların vergi incelemesine tabi tutulma bakımından gruplandırılması ve belirli sürelerde en az bir kez vergi incelemesine alınması sağlanmaktadır. Yalnızca birinci sınıf tüccarların bu madde kapsamına dahil edilmesinin temel nedeni, bunların, vergi hasılası bakımından ifade ettikleri önemdir. Ayrıca, öngörülen düzenlemenin sadece fıkrada belirtilen amaçlarla sınırlı olarak kullanılmasını sağlamak üzere, yapılan gruplandırmanın başka amaçlar için kullanılamayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 11- Çağdaş vergi uygulamalarında mükellef hakları, vergi idarelerinin önem verdiği konuların başında gelmektedir. Vergi incelemelerinin yapılmasında incelemenin başladığı tarihin açık olarak belirlenmesi, incelemenin vergi mevzuatına uygun şekilde yürütülmesi ve öngörülebilir bir süre içerisinde tamamlanması mükellef haklarının vazgeçilmez unsurlarındandır. Bu çerçevede, yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi incelemesine başlandığını gösteren tutanağın düzenlenerek mükellefe bir örneğinin verilmesi ve vergi incelemesinin belirli süreler içerisinde tamamlanması kuralı getirilmektedir. Diğer taraftan, düzenlenen vergi inceleme raporlarının işleme konulmadan önce yetkili komisyonlar marifetiyle değerlendirilmesi suretiyle bunların vergi mevzuatına uygunluğunun sağlanması amaçlanmaktadır. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere uygun olarak vergi inceleme raporu düzenlemeleri hükmü, söz konusu mevzuatın Maliye Bakanlığında görevli tüm

memurlar açısından bağlayıcı olmasının doğal bir sonucudur. Özellikle vurgulanması gerekirse, sirküler bakımından bu tasarı ile yapılan düzenlemeyle bunların vergi kanunlarının uygulanması ve yorumlanmasında "uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek" şeklinde bir vasfı bulunduğu hususunun hüküm altına alınması karşısında, sirkülerlerin de vergi incelemesi yapmaya yetkili olanları bağlayacağı kuşkusuzdur. Ayrıca düzenlenen vergi inceleme raporlarında, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından verilmiş özgelelerin yanlış olduğu savıyla tarhiyat önerisi yapılması halinde de Gelir İdaresi Başkanlığı ile incelemeye yetkili olanlar arasındaki görüş farklılığının bu maddede oluşturulan bir komisyon marifetiyle karara bağlanması sağlanmış olacaktır.

Madde 12- Madde ile; vergi incelemeleri sırasında vergi incelemesine yetkililer refakatinde yetkili gelir uzmanlarının çalıştırılması imkanı getirilmektedir. Yetkili gelir uzmanları, refakatinde buldukları inceleme yapmaya yetkili kişiler tarafından verilen görev sınırları içerisinde, kendilerinden istenen işleri yapacak ve bu işlere ilişkin tutanak, bilgi ve belgeleri refakatinde çalıştıkları incelemeye yetkili kişilere tevdi edeceklerdir. Böylece, vergi denetim kapasitesinin artırılmasına da önemli bir katkı sağlanmış olacaktır.

Madde 13- Madde ile; yeminli mali müşavirlerin gerçekleştirdikleri tasdik işlemlerinin elektronik ortamda yapılmasını sağlamak üzere Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 14- Madde ile; Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendi uyarınca belge basımı ile ilgili bildirim görevini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen matbaa işletmecilerine bir takvim yılında kesilebilecek özel usulsüzlük cezası tutarı için üst sınır getirilmektedir.

Madde 15- Madde ile; mükerrer 355 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkralarında yer alan fiiller için öngörülen özel usulsüzlük cezaları, işlenen fiillerin ağırlığı ile orantılı olacak şekilde yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca, anılan maddenin dördüncü fıkrasının sonuna eklenen cümle ile de tahsilat ve ödemelerin bankalar, katılım bankaları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik edilmemesi durumunda kesilecek özel usulsüzlük cezasına ilişkin olarak takvim yılı bazında uygulanacak toplam ceza tutarı bakımından üst sınır getirilmektedir.

Madde 16- Madde ile; yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörlerine ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık aracılığıyla, keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi esası düzenlenmektedir.

Madde 17- Madde ile; yanılma halini düzenleyen 369 uncu maddede mükelleflerin izahat talebinde bulunmalarına ilişkin 413 üncü maddeye paralel değişiklik yapılmaktadır. Esas itibarıyla maddede yapılması öngörülen değişiklik, bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirkülerin, yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olmasına ilişkin olup, yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması hallerinde vergi cezası kesilmemesi kuralı aynen devam edecektir. Yapılması öngörülen düzenlemenin amaçlarından birisi de idarede istikrar ve vergide öngörülebilirlik ilkelerine uygun bir şekilde, mükelleflerin yetkili makamların genel tebliğ veya sirküler vasıtasıyla oluşturdukları görüş ve kanaatlerini değiştirmiş olmaları nedeniyle geriye dönük olarak öngöremeyecekleri bir tarhiyat yükümlülüğü ile karşı karşıya

kalmamalarını sağlamaktır. Anayasa Mahkemesi kararlarında da vurgulandığı üzere, hukuk güvenliği ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de hukuk normlarında bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Hukuk devletinin hukuk güvenliği ilkesi vergilendirmede belirliliği gerektirir. Belirlilik ilkesi, yükümlülüğün hem kişiler hem de idare yönünden belli ve kesin olmasını, hukuk normlarının, ilgili kişilerin mevcut şartlar altında belirli bir işlemin ne tür sonuçlar doğurabileceğini makul bir düzeyde öngörmelerini mümkün kılacak bir şekilde düzenlenmesini ve uygulanmasını gerektirir. Bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere bir kanun hükmünde değişiklik yapılmadığı sürece idarece, belirli bir dönemde oluşturulmuş bir görüş ve kanaatin sonradan değişmesi, mükellefler bakımından öngörülebilmesi mümkün olamayacağından, salt görüş ve kanaat değişikliğine bağlı olarak geriye dönük vergi tarh edilmesi de doğru olmayacaktır. Diğer taraftan, bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi, buna ilişkin genel tebliğ veya sirkülerin yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olacak ve geriye dönük olarak işletilemeyeceklerdir. Ancak, söz konusu genel tebliğ veya sirkülerin iptal davasına konu edilerek iptallerine karar verilmesi durumunda, iptal kararının işlemin tesis edildiği tarihe kadar geriye yürütülmesi zorunlu olduğundan, maddeyle getirilen yeni kural bu durumlar için uygulanmayacaktır.

Madde 18- 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 4 üncü maddesiyle, mükellef haklarının korunması ve mükellef ile idare ilişkilerinin karşılıklı güven esasına dayanması konusunda gerekli tedbirleri almak görevi Gelir İdaresi Başkanlığına verilmiştir. Aynı Kanununun 9 uncu maddesinde ise gelir kanunlarının uygulanmasına yönelik görüş oluşturmak ve ortaya çıkan tereddütleri gidermek de Gelir İdaresi Başkanlığının ana hizmet birimi olan Gelir Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılmıştır. Halen Gelir İdaresi Başkanlığı bu görevi Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesinde belirtilen esaslar ile bu hususta yapılan diğer düzenlemeler çerçevesinde yürütmektedir. Madde ile, mükelleflere verilecek izahatın yöntemi konusunda kapsamlı bir değişikliğe gidilmektedir. Bu çerçevede, Gelir İdaresi Başkanlığına, istenecek izahatı özelge ile cevaplandırma veya aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler yayımlayabilme imkanı getirilmekte, ayrıca özelge ve sirküler oluşturulmasına ilişkin temel usul ve esaslar geniş bir şekilde belirlenmektedir. Bu çerçevede özelge ve sirkülerin Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde kurulacak bir komisyon tarafından oluşturulması ve oluşturulan özelge ve sirkülerin internet ortamında yayımlanması hüküm altına alınmaktadır. Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatınca verilecek özelgelere ise sınırlamalar getirilmektedir.

Madde 19- Tasarıyla Vergi Usul Kanununun 114 üncü maddesinde düzenleme yapılarak, matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması halinde zamanaşımının durması bir yıllık süreyle sınırlandırılmakta, böylece Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararında da ifade edilmiş olan belirsizlik sorunu ortadan kaldırılmaktadır. Diğer taraftan, anılan hükmün yürürlüğe girmesinden önce matrah takdiri için takdir komisyonuna intikal ettirilmiş olmakla birlikte komisyon tarafından henüz takdir edilmeyen matrahlar ile takdir edildiği halde ilgisine tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler için ilgili tarh zamanaşımının ne şekilde uygulanacağına ilişkin geçici bir düzenleme ihtiyacı doğmuştur. Öngörülen geçici maddeyle 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak matrah takdiri için takdir komisyonlarına sevk edilen işlemlerde tarh zamanaşımı süresinin 31/12/2012 olarak belirlenmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 20- Halihazırda tüketici finansman şirketlerinin 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 10 uncu maddesi çerçevesinde kullandıkları tüketici kredilerinin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenledikleri kağıtlar damga vergisinden istisnadır. Madde ile, söz konusu istisnanın, anılan Kanundaki tüketici kredisi tanımına bağlı olmaksızın finansman şirketlerince kullanılacak tüm kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtları kapsamı sağlanmaktadır. Diğer taraftan, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun (33) numaralı fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde tarım ürünlerine ilişkin olarak üretici ile alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmelerinin damga vergisinden istisna edilmesi sağlanmaktadır.

Madde 21- Anayasa Mahkemesinin 17/3/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2010/9 sayılı Kararı ile 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Karar ve İlam Harcı ödenmedikçe ilgiliye ilam verilmez." hükmü Anayasanın hak arama hürriyetini düzenleyen ve herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu hükmünü içeren 36 ncı maddesine aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasanın 36 ncı maddesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin adil yargılanma hakkına ilişkin 6 ncı maddesine uyum sağlanarak bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olmasının, müteakip işlemlerin yapılmasına engel teşkil etmemesi sağlanmaktadır.

Madde 22- Harç, kamu kurumları tarafından verilen bir hizmet veya yapılan bir işlem karşılığında, hizmet alan veya işlemin gerçekleştirilmesini isteyenlerden tahsil edilen bir kamu geliridir. Mükelleflerin vergi uygulamalarına ilişkin izahat taleplerinin idarece cevaplandırılması da bu kapsamda verilen hizmetlerden olduğundan, yapılması öngörülen düzenlemeyle, Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesine göre izahat taleplerine ilişkin müracaatlar harç kapsamına alınmaktadır.

Madde 23- Madde ile, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının aktif ve pasifindeki döviz ve altın cinsinden varlık ve yükümlülüklerinin değerlemesi nedeniyle Banka lehine doğan değerlendirme farklarının, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancına dahil edilmemesi ve Kurumlar Vergisine tabi tutulmaması öngörülmektedir. Ayrıca, Banka aleyhine doğan değerlendirme farklarının da, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancından düşülmemesi ve Kurumlar Vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaması amaçlanmıştır.

Madde 24- Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı Kararı ile 5345 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları" ibaresi Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmesi nedeniyle oluşan hukuksal boşluğu gidermek amacıyla 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları unvanlarının eklenmesi öngörülmektedir.

Madde 25- 2886 sayılı Kanunun 72 nci maddesinde; kamu yararına çalışan derneklere kuruluş gayelerine uygun olarak kullanılmak üzere, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan ve kamu hizmetlerine tahsisli olmayan taşınmazların rayiç bedel üzerinden satışı düzenlemiştir. Söz konusu maddede; bu yolla edinilen taşınmazların verilmiş maksadı dışında kullanılamayacağı ve satılamayacağı, beş yıl içinde kuruluş gayesine uygun olarak kullanılmadığı takdirde taşınmazın satış bedeli üzerinden Hazinece geri alınacağı hüküm altına alınmıştır. Bu madde kapsamında kamu yararına çalışan derneklere satışı yapılan taşınmazlardan bazılarının zamanla şehrin gelişmesi, imar

planı değişikliği ve benzeri sebeplerle kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesi mümkün hale gelmesine rağmen, maddede yer alan düzenleme buna imkan vermemektedir. Yapılması öngörülen düzenleme ile; 2886 sayılı Kanunun anılan maddesinin ikinci fıkrasının sonuna; satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve verilmiş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin Hazine ile paylaşılması suretiyle ve Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde satış dahil ticari amaçlarla değerlendirilmesine imkan sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 26- 2886 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde; Kanun kapsamında yapılacak ihaleleri yürütmek üzere ihale komisyonlarının kuruluşu ve işleyişi düzenlenmiştir. Aynı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında ise; ecrimisilin ihale komisyonunca tespit ve takdir edileceği hüküm altına alınmıştır. Ancak, ecrimisil işlemlerine ilişkin tespit ve takdir işlemlerinin yoğunluğu ve mahiyeti dikkate alındığında, bu işlemlerin Kanunun 13 üncü maddesi çerçevesinde oluşturulan ihale komisyonları yerine münhasıran bu işlemleri yerine getirecek ayrı bir komisyon marifetiyle yerine getirilmesinin daha uygun olacağı değerlendirilmektedir. Yapılması öngörülen düzenleme ile; ecrimisil ile ilgili işlemlerin daha etkin bir şekilde yerine getirilebilmesi için, ecrimisilin takdir ve tespiti konusundaki görevlerin, idareden taşınmaz ve değerleme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyona verilmesi amaçlanmaktadır. Yapılması öngörülen diğer bir düzenlemede; tespit tarihinden geriye doğru en fazla beş yılı geçmemek üzere ecrimisil tespit ve takdir edilmesi hükmü getirilmektedir. Bilindiği üzere ecrimisil; 818 sayılı Borçlar Kanununun genel hükümleri çerçevesinde on yıllık zamanaşımı süresine tabi olmakla birlikte, aynı Kanunda kiralar konusundaki zamanaşımı süresi beş yıl olduğundan ecrimisilin de, kira zamanaşımı gibi beş yıllık süreye tabi tutulması amaçlanmıştır. Yine, takdir edilen ecrimisil bedellerinin tahsilatını hızlandırmak maksadıyla, fuzuli şağillere, ecrimisili itiraz etmeksizin ödemeleri halinde yüzde onbeş, peşin ödemeleri halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanması öngörülmektedir. Ayrıca, köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgal edilmeleri durumunda, bu taşınmazların tespitlerinin kolaylaştırılması için, tahsil edilen ecrimisil gelirinin yüzde beşinin, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliğine aktarılması amaçlanmaktadır.

Madde 27- Tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere ecrimisil tespit ve takdir edilebileceği yönünde 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinde öngörülen düzenlemeye paralel olarak aynı Kanuna; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının beş yılı aşan kısmının hangi aşamada olursa olsun terkin edileceği ve tahsil edilmiş olanların iade edilmeyeceği yönünde düzenleme içeren bir geçici madde eklenmesi öngörülmektedir.

Madde 28- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen maddeyle, Maliye Bakanlığının vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek ve yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun oluşturulması ve bu Kurulun; Gelir İdaresi Başkanının başkanlığında, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, ilgili Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanından oluşması

öngörülmektedir. Oluşturulan yeni Kurul; Maliye Bakanlığı bünyesinde halen farklı birimler tarafından birbirinden bağımsız olarak gerçekleştirilen vergi incelemelerini, tüm ülke bazında planlayacak ve denetim birimleri arasında koordinasyonu ve uygulama birliğini sağlamak üzere yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlayacaktır. Plan, Maliye Bakanının onayı ile yürürlüğe girecektir. Kurul tarafından hazırlanan yıllık vergi inceleme ve denetim planında; vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizlere dayalı olarak incelemeye alınacak sektör ve mükellefler ile vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususların yer alması öngörülmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi inceleme ve denetiminde yeknesaklık ve uygulama birliği sağlanması amaçlandığından, vergi inceleme ve denetim birimleri ile vergi incelemesine yetkili olanların vergi inceleme ve denetimine ilişkin görevlerinin bu maddede belirtilen esas ve usullere uygun olarak yerine getirmek zorunda oldukları hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, Kurulun çalışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esasların Kurulun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmeliklerle belirlenmesi hükme bağlanmaktadır.

Madde 29- Maliye Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının her türlü faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile bu Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapmak üzere, Maliye Bakanlığında daire başkanı ve üstü yönetici kadrolarda bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanların kontrolör olarak çalıştırılmalarına imkan sağlanmaktadır.

Madde 30- Madde ile; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrası kapsamında, sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmektedir. Bu düzenlemenin amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının ihtiyaç fazlası mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dahilinde arz edilebilecek hizmetlerden birbirlerini yararlandırmaları suretiyle kamu kaynaklarının kullanımında etkinliği ve verimliliği artırmaktır.

Madde 31- Maddede, şans oyunlarının tertibi ile ilgili anonim şirketlere yaptırılacak iş ve hizmetler belirtilmiş ve şans oyunlarının tertibine ilişkin iş ve hizmetlerin yaptırılmasına ilişkin usul ve esaslar düzenleme altına alınmıştır. İdare tarafından belirlenen iş ve hizmetlerin, kısımlara bölünmeden ve yurt çapında hasıllardan pay verilmesi suretiyle ihale edileceği, azami süresi, ihalede açık eksiltme usulünün uygulanacağı, ceza ve yasaklama hükümleri hariç 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununa tabi olunmadığı, ihale komisyonunun teşkili ve çalışma usulü, yükleniciye verilecek yaklaşık oranın tespiti, ilan, ihale dokümanı ve teknik şartnamede bulunacak hususlar, teknik kriterlerin rekabeti engellemeyecek, verimlilik, fonksiyonellik ve fırsat eşitliğini sağlayacak şekilde belirleneceği, sözleşmenin iptal ve feshi hallerinde yapılacak uygulamalar, oyun ismi, marka ve benzerlerinin İdare adına tescili de düzenleme altına alınmıştır. Ayrıca maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasların İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

Madde 32- 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde, Hazineye ait taşınmazların hisse oranı yüzde kırkı, hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde dörtüç, dışında ise dörtbin metrekareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına doğrudan satılabileceği hüküm altına alınmıştır. Bu hüküm uyarınca, hisse oranı ve hisse miktarı şartının birlikte aranması sonucunda, hisseli taşınmazların hissedarlarına satışı konusunda uygulamada bazı

zorluklarla karşılaştığından, madde ile; hisse oranı ve hisse miktarının birlikte aranması yerine, bu şartların ayrı ayrı sağlanması halinde de, hisseli taşınmazların hissedarlarına satışının mümkün kılınması amaçlanmaktadır. Ayrıca, Hazineye ait tarım arazilerinin özellikle hissedarlarına satış konusunda hisse miktarı ve hisse oranı açısından yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla, bu taşınmazlardan 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olanların, aynı maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan hisse miktarı veya hisse oranının aranacağı yönündeki kısıtlamalara tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında kalan asgari arazi büyüklüklerine de uygun olarak hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilmesi öngörülmektedir.

Madde 33- Madde ile; köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiralanmasının teşvik edilmesi ve işgallerinin engellenmesi için, bu arazilerden tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onunun, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliklerine aktarılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, Hazineye ait taşınmazlardan 31/12/2000 tarihinden önce üzerinde yapılanma olanların da, Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın belediyelere devredilmesine imkan sağlanmaktadır. Hak sahiplerinin taşınmazları satın alabilmeleri için öngörülen altı aylık sürenin bir yıla çıkartılması, belediyelere devredilen ve devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelerce satılmaması sebebiyle Hazineye geri dönmesi gereken taşınmazların satış süresinin Maliye Bakanlığı tarafından beş yıla kadar uzatılabilmesi ve ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ilgililerinden ecrimisil alınmaması, buna karşılık taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınması yönünde de düzenleme yapılmaktadır.

Madde 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde; Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinde Hazinece alınacak hasılat payına, oranlarına ve bunun istisnalarına ilişkin düzenlemeler yer almaktadır. Madde ile; 6326 sayılı Petrol Kanunu, 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanun, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu, 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanunu ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu gibi özel kanunları uyarınca bedeli ilgilileri tarafından ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilmesi gereken taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları ile bu taşınmazlardan tapudan terkinin gerekenler için ilgililerine verilecek kullanma izinlerinde, kamulaştırma bedelleri zaten bu kişiler tarafından ödendiğinden, bunlardan ayrıca hasılat payı alınmaması amaçlanmaktadır.

Madde 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazların, 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre hesaplanacak değerlerinin yüzde yirmi fazlası esas alınarak hesaplanan bedel üzerinden belediyelere devredilmesi nedeniyle belediyelerin bütçesine ek yük gelmektedir. Madde ile; söz konusu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazların bedelsiz olarak, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ise ilgili belediyelere devredilmesine ve ayrıca, bu taşınmazların anılan Kanunun 5 inci maddesine göre yapı sahiplerine satışına ve genel hükümlere göre değerlendirilmesine imkan tanınmaktadır.

Madde 36- Madde ile; 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde yapılan düzenlemelere yönelik geçici hükümler getirilmiştir.

Madde 37- 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesi gereğince genel bütçeye gelir kaydedilecek olan idari para cezalarının süresinde ödenmemesi halinde, vergi daireleri tarafından 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmesi gerekmektedir. 6183 sayılı Kanunun 102 nci maddesinde ilke olarak, kamu alacağının zamanaşımı süresinin alacağın vadesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlayacağı düzenlenmiştir. Ancak, 5326 sayılı Kanunun "Yerine getirme zamanaşımı" başlıklı 21 inci maddesinin dördüncü fıkrasında zamanaşımı süresinin idari yaptırım kararının kesinleşmesi tarihinden itibaren başlayacağı hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemeye göre, zamanaşımı süresi idari yaptırım kararının kesinleşmesine bağlı olarak yılın herhangi bir günü başlayabildiğinden, buna bağlı olarak yılın herhangi bir günü de sona erebilmektedir. Bu durum vergi dairelerinin söz konusu alacakların zamanaşımına uğrayıp uğramadığı hususunda yılın her günü kayıtlarını tetkik etmesini gerektirmektedir. Bu itibarla, diğer tüm amme alacakları için genel ilke olan ve zamanaşımının hesaplanmasına dayanak olan olayın rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılının başından itibaren zamanaşımının hesaplanmaya başlanması ilkesinin, idari para cezaları için de esas alınması öngörülmektedir.

Madde 38- 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "danışma ve" ibaresi "danışma ve denetim ile" olarak değiştirilmektedir.

Madde 39- 5345 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında değişikliğe gidilerek başkan yardımcıları, gelir idaresi daire başkanları ve vergi dairesi başkanlarının atamaları bu madde kapsamından çıkarılmaktadır.

Madde 40- Tasarıyla, Gelir İdaresi Başkanlığının merkez teşkilatında yer alan Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasına, yine bu Tasarı ile oluşturulan Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek görevi eklenmektedir. Ayrıca daha önce mevcut olan mükelleflerin faaliyetlerini gruplar ve sektörler itibarıyla analiz etmek, mukayeseler yapmak ve bu suretle risk alanlarını tespit etmek görevinin "Risk Analiz Sistemi üzerinden" yapılması esas düzenlenmektedir.

Madde 41- Madde ile; Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı ana hizmet birimi olmaktan çıkarılarak, denetim birimi haline getirilmektedir. 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin (d) bendiyle Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılan görevler Tasarıyla kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna görev olarak verildiğinden bu maddeden çıkarılmaktadır.

Madde 42- Hazırlanan tasarıyla, vergi incelemelerinin Bakanlık düzeyinde Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından hazırlanacak tek bir plan dahilinde yürütülmesi öngörülmektedir. Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde vergi incelemesi yapmakla yetkilendirilmiş olan Gelirler Kontrolörlerinin söz konusu plan dahilinde vergi incelemelerini gerçekleştirecekleri hususu dikkate alındığında, Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığının Başkanlığın ana hizmet birimleri arasından çıkarılarak icra ettiği görevle mütenasip bir şekilde "Danışma ve denetim birimleri" arasında yer alması, bu nedenle de doğrudan Gelir İdaresi Başkanına bağlanması sağlanmaktadır.

Madde 43- Başkanlık ve başkanlık birimleri aleyhine açılan vergi davaları, esas itibarıyla vergi dairesi başkanlıkları bünyesindeki hukuk ve ihtilaflı işler müdürlüklerinde ve vergi dairesi

müdürlükleri ihtilaflı işler servislerinde görevli memurlar tarafından takip edilmekte, yazılan savunma dilekçeleri bu birimlerde çalışan memurlar tarafından hazırlanmaktadır. Bu uygulama, davaların bilhassa usul hukukundan kaynaklanan nedenlerle idare aleyhine sonuçlanmasına sebebiyet vermektedir. Madde ile, idari davaların daha etkin ve verimli bir şekilde takip edilmesi için Başkanlığın taşra teşkilatında avukat çalıştırılması sağlanmaktadır. Diğer taraftan 5345 sayılı Kanununun 18 inci maddesine eklenmesi öngörülen fıkralarla davaların takip usulü ile davaların takibinde hizmet satın alınması hususları düzenlenmektedir.

Madde 44- Madde ile; Gelir İdaresi Başkanlığının hızla değişen ekonomik ve sosyal koşullara paralel olarak hizmet ve faaliyetlerini planlayabilmesi, bütçe ödeneklerinin verimli ve etkin kullanımına imkan tanınması amacıyla Başkanlığa bütçesel esneklikler sağlanmaktadır.

Bu amaçla, Başkanlığa personel giderleri hariç diğer ödenekler arasında aktarma yapma, harcama programını hazırlama ve uygulama ile yılı yatırım programı dahilinde projeler içinde ve projeler arasında değişikliğe ilişkin ödenek aktarma yetkisi verilmektedir. Ayrıca, Maliye Bakanına, Gelir İdaresi Başkanlığı bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ile sermaye giderlerine ilişkin tertiplerinde yer alan ödeneklerinden harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetme, Başkanlığın vergi tahsilatı bakımından göstereceği olumlu performans karşılığında, Başkanlık bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ile sermaye giderlerine ilişkin tertiplerine ödenek ekleme yetkileri verilmektedir.

Madde 45- Madde ile; meslekte en az altı yılını dolduran gelir uzmanlarından yapılacak sınavda başarı gösterenlere, yapılacak vergi incelemeleri sırasında vergi incelemesine yetkililer refakatinde çalıştırılması imkanı getirilmektedir. Düzenlemenin esas amacı vergi dairelerinin beyanname kabul eden bir birim olmaktan çıkarılarak, mükelleflerin vergiye uyumunu sağlamaya dönük bir yapıya dönüştürülmesidir. Vergi dairesi başkanlıklarında görev yapan gelir uzmanlarından yapılacak sınavlarda başarılı olanların vergi denetimine yardımcı olacak şekilde vergi incelemelerinde kullanılması mümkün olabilecektir. Gelir uzmanlarının girecekleri sınavlar ile vergi incelemesine yetkililerin refakatinde yapacakları çalışmalara ilişkin esas ve usullerin de yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatında avukat istihdam edilmesi, Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmi zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılması öngörülmektedir. Maddede 5345 sayılı Kanununun 29 uncu maddesinde yer alan unvanlardan sözlü sınava tabi olanların bu sınavlarının ne şekilde değerlendirileceğine ilişkin bir düzenlemeye de yer verilmektedir.

Madde 46- Gelir İdaresi Başkanlığına 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine bağlı kalmaksızın, hizmetlerin ifası için ihtiyaç duyulan kadroların karşılanması amacıyla boş kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişikliği, dolu kadrolarda ise derece değişikliği yapmaya yetki verilmektedir. Yapılan düzenlemenin temel amacı, Gelir İdaresi Başkanlığının kendisine tahsis edilen kadroları ihtiyaçlar çerçevesinde etkin ve verimli şekilde kullanabilmesine imkan sağlamak ve artan personel ihtiyacının hızlı bir şekilde karşılanmasına yardımcı olmaktır.

Madde 47- Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı ana hizmet birimi olmaktan çıkarılarak, denetim birimi haline getirilmektedir. 5345 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin (d) bendiyle Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılan görevler tasarıyla kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna

görev olarak verildiğinden bu maddeden çıkarılmaktadır. Diğer taraftan 5345 sayılı Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında değişikliğe gidilerek Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının atamaları bu madde kapsamından çıkarılarak söz konusu kadrolara müşterek kararnameyle atama yapılması öngörülmektedir. Tasarıyla, Gelir İdaresi Başkanlığının merkez teşkilatında yer alan Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasına, yine bu Tasarı ile oluşturulan Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek görevi eklenmektedir.

Madde 48- Madde ile; 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası kapsamında sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışlarının bu kurumların muafiyetini ortadan kaldırmayacağı hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemenin amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının ihtiyaç fazlası mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dahilinde arz edilebilecek hizmetlerinden birbirlerini yararlandırmaları suretiyle kamu kaynaklarının kullanımında etkinliği ve verimliliği artırmaktır. Madde de ayrıca, sadece küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi sağlayan kredi garanti kurumlarına sağlanmış olan muafiyetin yeniden düzenlenmesi suretiyle kredi garanti desteği ihtiyacı bulunan ve küçük ve orta büyüklükteki işletmelerden daha büyük ölçekli işletmelere de kredi garantisi sağlamasını teşvik edilmesi; bu suretle ekonomik etkinliğin artırılması amaçlanmaktadır.

Madde 49- Tasarıyla, Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı Kararı doğrultusunda Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının müşterek kararnameyle atamalarının yapılması öngörülmektedir. Tasarıda yer alan geçici maddeyle söz konusu unvanlarda Kanunun yayımı tarihi itibarıyla görev yapanların Maliye Bakanlığı Müşavir kadroları ile Gelir İdaresi Başkanlığı Müşavir kadrolarına atanmaları öngörüldüğünden, ihtiyaç nedeniyle müşavir kadrolarının ihdası öngörülmektedir. Ayrıca, Gelir İdaresi Başkanlığının denetim gücünü artırmak amacıyla ihtiyaç duyduğu vergi denetmen yardımcısı, gelir uzmanı ve gelir uzman yardımcıları kadroları ihdas edilmektedir. Tasarıyla Gelir İdaresi Başkanlığına taşra teşkilatında avukat çalıştırabilme imkanı getirildiğinden, avukat kadroları ihdası öngörülmektedir. Tasarıda, Bakanlıkta daire başkanı ve üstü görevlerde bulunanlar ile defterdar unvanında en az üç yıl görev yapmış olanların kontrolör olarak çalıştırılmalarına imkan sağlanmasına ilişkin düzenlemeye yer verildiğinden baş kontrolör kadroları ihdası da öngörülmektedir. Ayrıca, Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü ile Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün çeşitli kanunlarla artan görev ve sorumluluklarının etkin ve verimli bir şekilde yerine getirilebilmesi amacıyla, Milli Emlak Genel Müdürlüğüne dört adet, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne ise bir adet Daire Başkanı kadrosu ihdası öngörülmektedir.

Geçici Madde 1- Tasarıyla, Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı iptal Kararı nedeniyle Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının müşterek kararnameyle atanması öngörülmektedir. Bu nedenle madde ile Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla söz konusu kadrolarda bulunup, müşterek kararname ile atanmamış olanların durumlarına uygun bir şekilde Bakanlık Müşaviri veya Başkanlık Müşaviri kadrolarına atanmaları öngörülmektedir. Diğer taraftan Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Başkanlıkta görev yapan Hazine avukatlarından uygun görülenlerin bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanmaları imkanı getirilmektedir.

Madde 50- Yürürlük maddesidir.

Madde 51- Yürütme maddesidir.

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-66/1254

18/3/2010

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 15/3/2010 tarihinde kararlaştırılan “Harçlar Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanuna, 19/8/1991 tarihli ve 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle eklenen ortak hesabın teşkilini ve dağıtım usulünü düzenleyen hükümler, Anayasa Mahkemesinin 17/5/2007 tarihli ve E.2004/46, K.2007/60 sayılı Kararıyla, dayanak yetki kanununun iptaline bağlı olarak iptal edilmiştir. Bu iptal kararı 21/11/2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesine göre, tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hakimler ve savcılar ile adli personele yol giderlerinden başka 2 nci maddede gösterilen miktarda yol tazminatı ödenmektedir. Tahakkuk eden yol tazminatının ise yarısı ilgili kişiye ödenmekte, diğer yarısı da o yerdeki bir bankada açılan ortak hesaba yatırılmaktadır. Bu iptal kararı sebebiyle, yargıda haciz ve keşifler karşılığı toplanan ortak hesaptan yapılan ödemeler, iptal Kararının yürürlüğe girdiği 21/11/2008 tarihinden itibaren yapılamamaktadır.

Anayasa Mahkemesinin, 3717 sayılı Kanunun ortak hesabı düzenleyen hükmünü iptal etmeden önceki dönemde toplanan bu paralar, yol tazminatından eşit şekilde yararlanamayan personelin mağduriyetini gidermek için yargı çalışanları arasında eşit şekilde bölünerek her ay dağıtılmaktaydı. Ancak, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye, 21/3/2006 tarihli ve 5473 sayılı Kanunla eklenen ek 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasıyla, denge tazminatı olarak adlandırılan ek ödemenin ortak hesaptan yapılan ödemelerden mahsup edileceğine ilişkin bir hüküm getirilmiştir. Bu hüküm, Türkiye genelinde adliyelerde dağıtılan ortak hesap tutarının ortalama 60 ila 80 lira civarında olması nedeniyle, ortak hesabı fiilen anlamsız hale getirmiştir. Yukarıda belirtilen Anayasa Mahkemesinin iptal kararı uyarınca, yapılması zorunlu görülen düzenlemeyle yargıda, mahallinde oluşturulan ortak hesaplar kaldırılmaktadır. Ayrıca söz konusu ortak hesap kaldırıldığından, 21/11/2008 tarihinden bugüne kadar ortak hesapta biriken paraların personele dağıtılması amacıyla bir düzenleme de yapılmıştır.

Yukarıda belirtilen amaçlarla bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddeyle, Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinde ve diğer kanunlarda yer alan bir takım harç muafiyetlerinin, mahkemelerce re'sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için alınan keşif harçları ile icra ve iflas işlemlerini daire dışında memur eliyle yerine getirmek için alınan haciz, teslim ve satış harcı bakımından uygulanmaması amaçlanmaktadır.

Madde 2- Maddeyle, 492 sayılı Harçlar Kanunun ekindeki (1) sayılı Tarifeye yeni harçların eklenmesi öngörülmektedir. Buna göre, keşif veya haciz talebinde bulunan bir kişi, bu talebinin yerine getirilmesi için maktu bir keşif veya icra harcı ödeyecektir. Bu düzenlemeyle birlikte, Devlet bütçesinin teklifi ilkesine uygun olarak, keşif ve haciz masraflarının ödenmesi ve bu paralardan hak eden kişilere ödeme yapılması bütçe üzerinden gerçekleşecektir. Getirilen harçlar, vatandaş için yeni bir mali yükü sebep olmayacaktır. Zira, 3717 sayılı Kanuna göre keşif ve haciz bedeli olarak alınan miktarlar ile yeni düzenlemeye göre alınacak harç miktarları ortalama olarak aynı tutulmuştur.

Madde 3- Maddeyle, daire dışında yapılması gereken her bir keşif ve icra işlemi için ödenen yol tazminatları bakımından yeni bir sisteme geçilmektedir. Buna göre, daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için, bu işlemi gerçekleştiren ilgili kişilere, belirli bir gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenecektir. Bunun yanında, yargıda mahallinde oluşturulan ortak hesaplar ile bu ortak hesaplardan belli bir oranda kesilerek Adalet Bakanlığı merkez teşkilatında çalışan hakim ve savcı dışındaki personele eşit oranda ödemelerin yapıldığı ortak hesap kaldırılmaktadır. Böylece büyük bir kırtasiyecilik ve bürokratik işlem yükünden de kurtulunmuş olmaktadır. Ayrıca ek ödeme almayan memurlara verilen tazminata hak kazanan hakim ve savcı dışındaki yargı personelinin denge tazminatını gecikmeden ve doğrudan alması sağlanmaktadır. Yine son yıllarda kabul edilen çeşitli kanunlarla yargıda görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara da yol tazminatı ödenmesine imkan tanınmaktadır.

Öte yandan, bir kişiye ödenebilecek aylık yol tazminatının üst sınırı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katı olarak belirlenmiştir.

Madde 4- Maddeyle, 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişiklikten önce banka hesaplarına yatırılan tutarların bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılması amaçlanmaktadır.

Madde 5- Yürürlük maddesidir.

Madde 6- Yürütme maddesidir.

HARÇLAR KANUNUNDA VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede veya diğer kanunlarda yer alan harçtan muafiyete ilişkin hükümler, bu Kanunun (I) sayılı Tarifesinin "(A) Mahkeme Harçları" bölümünün (V) numaralı fıkrasındaki "keşif harcı" ve (I) sayılı Tarifesinin "(B) İcra ve iflas harçları" bölümünün (III) numaralı fıkrasındaki "haciz, teslim ve satış harcı" bakımından uygulanmaz."

MADDE 2- 492 sayılı Kanunun (I) sayılı Tarifesinin "(A) Mahkeme Harçları" bölümüne aşağıdaki (V) numaralı fıkra ve (I) sayılı Tarifesinin "(B) İcra ve iflas harçları" bölümüne aşağıdaki (III) numaralı fıkra eklenmiştir.

"V. Keşifharcı: 120 TL"
(Mahkemelerce re' sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için)

"III- Haciz, teslim ve satış harcı: 40 TL"
(Yukarıdaki (I) ve (II) numaralı fıkralarda yer alan icra ve iflas işlemlerinin daire dışında memur eliyle yerine getirildiği her bir işlem için)

MADDE 3- 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için; hakimlere, Cumhuriyet savcılarına, askeri mahkemelerdeki subay üyelere, adli tabiplere, icra müdürleri ve yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişilere (275); yazı işleri müdürlerine, hakim veya Cumhuriyet savcısının kararı üzerine görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara, muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, zabıt katipleri ile ceza ve infaz kurum personeli hariç olmak üzere diğer adli ve idari yargı personeline (200); mübaşir ve hizmetlilere (150) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenir.

Bu madde uyarınca yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden her ayın sonunda ödenir ve ayrıca yevmiye ödenmez.

Bir kişinin alacağı aylık yol tazminatı tutarı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katını geçemez.

Kamu adına takibi gereken işler ile hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirlerine ödenecek yol giderleri ile yol tazminatı, bu madde hükümlerine göre bütçenin ilgili tertibinden ödenir.

Bu madde uyarınca ödenen yol tazminatı damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Yol giderleri ilgili kişiler tarafından karşılanır. Görülen işler birden fazla ise ödeyecek yol gideri uzaklıkla orantılı şekilde hesaplanır."

MADDE 4- 3717 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2- 21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paralar, bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılır. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktar Hazineye gelir kaydedilir."

MADDE 5- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bakanı V.

H. Yazıcı

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

Ö. Dinçer

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

B. Arınç

Devlet Bakanı

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

F. Çelik

Devlet Bakanı

C. Yılmaz

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

N. Çubukçu

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı V.

T. Yıldız

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

A. Babacan

Devlet Bakanı V.

M. M. Eker

Devlet Bakanı

E. Bağış

Adalet Bakanı

S. Ergin

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Bayındırlık ve İskân Bakanı

M. Demir

Tarım ve Köy İşleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

T. Yıldız

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

3717 Sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun ile 657 Sayılı Kanunun 152 nci maddesinin "II-Tazminatlar" kısmının (G) Bölümünde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun teklifi gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Rahmi Güner

Ordu

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere, 21/11/2007 tarihli ve 26707 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, 12/05/2007 tarihli ve E. 2004/46, K. 2007/60 sayılı Anayasa Mahkemesi kararıyla, 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin, 6.6.1991 günlü, 3755 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Görev ve Yetkileri ile Bunların Personelinin Mali ve Soysal Haklarında Düzenlemeler Yapılmasına Dair Yetki Kanunu'na dayanılarak çıkartıldığı, Kanun Hükmünde Kararnamenin dayandığı 3755 sayılı Yetki Kanununun, Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.1991 günlü, E.1991/27, K.1991/50 sayılı kararı ile iptal edildiği ve bu nedenle 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin anayasal dayanaktan yoksun kaldığı gerekçesiyle, 3717 sayılı Kanunun 2. maddesinin 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen altıncı fıkrasının birinci tümcesi dışında kalan bölümünün Anayasaya aykırı olduğuna ve iptaline karar verilmiştir. Anayasa Mahkemesi ayrıca, iptal edilen kuralın doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Kanunun 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince iptal hükmünün, kararın resmi gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar vermiştir. Bu nedenle 3717 sayılı Kanunun 2. maddesinin kanunla yeniden düzenlenmesi konusunda bir zorunluluk bulunmaktadır.

Öte yandan, adli personel çok zor şartlar altında, ancak yaptıkları işle orantılı olmayan bir ücretle çalışmaktadır. Ayrıca, adliyelerde çalışan memurlar arasında keşif ve haciz işlemlerinin yoğun olduğu birimler ile diğer birimler arasında gelir farklılığı bulunmakta ve bu da çalışma barışını olumsuz etkilemektedir. Tasarıyla yapılan değişiklikle mahallinde oluşturulan havuzlarda toplanan paranın miktarı artırılmış ve böylece hem adli personelin ücretlerinde bir miktar iyileştirme yapılabilmesi ve hem de birimler arasında oluşan dengesizliğin bir ölçüde giderilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, 22/12/2005 tarihli ve 5435 sayılı Kanunla adli yargı hakim ve savcılar ile adli yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt katibi, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı ile diğer personele ödenecek yol tazminatı en yüksek Devlet memuru aylığıyla (ek gösterge dahil) sınırlandırılmıştır. Bu sınırlama uygulamada bir takım sıkıntılar yaşanmasına neden olduğundan, Tasarıyla adli personele ödenecek yol tazminatındaki sınır artırılarak bu sıkıntıların giderilmesi de amaçlanmıştır.

Unutulmamalıdır ki; Yargı sadece Hakim ve Savcılardan ibaret değildir. Hızlı bir adalet sistemi sadece eğitim ve istihdamla yaratılamaz. Adalet Sistemimizin bu görünmez kahramanlarının hak ettikleri ücreti alması personelin olumlu bir şekilde motive olmasına da yol açacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bilindiği üzere, Yargı çalışanları son derece sıkıntılı koşullarda, insanüstü bir gayretle aldığı ücretin çok üzerinde bir iş yükü ile hizmet vermektedir. Değişen yasalar ve Adli davalardaki artış nedeniyle yaşanan iş yoğunluğu bir yana Ulusal Yargı Ağından kaynaklanan aksaklıklar sebebiyle Yargı çalışanları çoğu zaman akşam mesai saatlerinden sonra veri girişi yapmak zorunda kalmaktadır. Böylesine sıkıntılı koşullarda yapılan çalışmalarını normal mesai saatlerinde bitirmek mümkün olmamaktadır. Buldukları meslek grubunun koşulları dikkate alındığında yargı çalışanlarının fazla çalışma yapmaması gibi bir durum söz konusu değildir. Bu maddede yapılan değişikliklerle çalışanlar arasındaki gelir adaletsizliğinin önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Madde 2- Adli personel çok zor şartlar altında, ancak yaptıkları işle orantılı olmayan bir ücretle çalışmaktadır. Kamuda çalışan personel arasında en düşük ücreti alan Yargı çalışanlarının Ülkemizde hiçbir Kurumda görülmeyen bir uygulama ile Merkez Teşkilatı, Taşra Teşkilatının gerisinde ücret almaktadır. Merkez ve Taşra arasında ücret farklılığına yol açan bu eşitsizliğin giderilmesi çalışma barışı açısından da gereklidir.

Öte yandan 21.03.2006 tarihinde 5473 Sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile Teknik Hizmetler Sınıfının Özel Hizmet Tazminatı, Din Hizmetleri Tazminatı ve Emniyet Hizmetleri Tazminatları artırılmış olmasına rağmen Adalet Hizmetleri Tazminatı arttırılmamıştır. Adalet Hizmetleri Tazminatında yapılacak olan kırk puanlık artış günümüz gerçekleri ile bağdaşmayan bu tazminatı güncelleyecek ve yargı çalışanlarının bir nebze olsun ekonomisinde düzelmeyi sağlayacaktır.

Geçici Madde 2- Anayasa Mahkemesinin iptal kararının yürürlüğe girdiği 21/11/2008 tarihinden itibaren yol tazminatlarının yüzde ellilik kısmı havuz hesaplarına yatırılmaya devam etmiş ve yeni bir düzenleme yapılmaması sebebiyle bu paranın asıl sahibi olan yargı çalışanlarına bir türlü dağıtım yapılamamıştır. Bu madde ile amaçlanan zaten iş yükü ve stresi ile ekonomik açıdan sıkıntı içerisinde olan yargı çalışanlarının bir yılı geçkin bir süredir oluşan mağduriyetlerine bir son vermektir.

Madde 3- Yürürlük maddesidir.

Madde 4- Yürütme maddesidir.

ORDU MİLLETVEKİLİ RAHMİ GÜNER'İN TEKLİFİ (2/599)

3717 SAYILI ADLİ PERSONEL İLE DEVLET DAVALARINI TAKİP EDENLERE YOL GİDERİ VE TAZMİNAT VERİLMESİ İLE 492 SAYILI HARÇLAR KANUNUNUN BİR MADDESİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI HAKKINDA KANUN VE 657 SAYILI KANUNUN 152 NCİ MADDESİNİN "II-TAZMİNATLAR" KISMININ (G) BÖLÜMÜNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 16/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanununun Yol Giderleri Tazminatı başlıklı 2. maddesi aşağıdaki şekilde tamamen değiştirilmiş, 2/A maddesinde ise aşağıdaki değişiklik yapılmıştır.

Yol giderleri tazminatı

MADDE 2- Tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hakimler, savcılar, askeri mahkemelerdeki subay üyeler ve icra müdürleri ile yardımcılara, adli tabiplere, yazı işleri müdürlerine, zabıt katiplerine, mübaşirlere, hizmetlilere ve bu işlemlere katılan hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kanuna göre yetkili kılınan kişiler ile muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara yol giderlerinden başka aşağıdaki miktarda yol tazminatı verilir.

Bu tazminat, her iş için 1 inci derecede Devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğunun bir buçuk katıdır. Ancak yazı işleri müdürleri ve zabıt katipleri için bu miktarın 2/3'ü, mübaşirler ve hizmetliler için 1/2'si tahakkuk ettirilir.

Görülen işler birden fazla ise, ilgililerden alınacak yol giderleri uzaklık ile orantılı şekilde bölünerek hesaplanır.

Yol giderleri ile tazminat, ilgili kişiler tarafından işin yapılmasından önce, emaneten makbuz mukabilinde vezneye yatırılarak bununla ilgili deftere işlenip keşif ve işlem sonunda yapılan harcama bir tutanakla belgelenerek kalanı ilgili kişiye verilir. Yol giderleri ile tazminatın bütçeden karşılanması halinde yapılacak ödemelerde ilgili hükümler uygulanır.

Hazine avukatlarına yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden tediye olunur ve ayrıca gündelik ödenmez.

Birinci fıkrada sayılanlardan adli yargı hakim ve savcıları ile adli yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt kâtibi, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı ile diğer personele tahakkuku müteakip yol tazminatının yüzde otuzu ödenir. İcra müdürlüklerinde çalışan personelin aldıkları yüzde otuz oranındaki yol tazminatı, o icra müdürlüğünde fiilen çalışanlar adına bir banka hesabına yatırılarak kendi aralarında eşit olarak dağıtılır.

Ancak, ödemenin aylık tutarı en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) üç katını geçemez. Geçen miktar ile kalan yüzde yetmiş o yerdeki bir bankada açılan ortak hesaba yatırılır. Bu hesaba yatırılan paraların yüzde onu her ayın ilk haftası içinde Ankara'da bir bankada açtırılan Adalet Bakanlığı merkez hesabına gönderilir. Mahalli hesapta toplanan paraların arta kalanı, o yargı çevresinde görevli adli yargı hakim ve savcıları ile adli yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt katipli, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı ile diğer personeline (ceza infaz kurumu personeli hariç) ayda bir, eşit miktarda ödenir; ancak, bu ödemenin aylık tutarı en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) aylık tutarının iki katını geçemez.

Adalet Bakanlığı merkez hesabına gönderilen paralardan, Adalet Bakanlığı merkez teşkilatının hakim ve savcı dışındaki personeline, ayda bir eşit miktarda ödeme yapılır. Yapılan ödemeler aylık olarak en yüksek Devlet Memuru aylığının (ek gösterge dahil) aylık tutarının iki katını geçemez. Geçen miktar bir sonraki aya aktarılır.

Hazine Avukatı veya devlet davalarını takibe yetkili kişiye ödenecek yol tazminatının tahakkukunu müteakip, % 85'i ödenir. Yol tazminatının kesilen % 15'i emanet hesabına alınarak o il ve ilçede muhakemat hizmetlerinde görev yapan raportör, şef ve memurlara ayda bir eşit olarak ödenir.

Bu madde uyarınca verilen yol giderleri ve yol tazminatları ile ödemeler Damga Vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

MADDE 2/A (Ek:18/05/2004 - 5172/2 md.) Maddenin birinci cümlesinde "Bütçe Kanunu ile belirlenen fazla çalışma ücretinin" ibaresinden sonra gelen "üç katına" ibaresi "altı katına" ve "fazla çalışma ücreti" ibaresinden sonra gelen "ödenebilir" ibaresi "ödenir" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 - 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) "G) Adalet Hizmetleri Tazminatı" bölümünün birinci paragrafında yer alan "İl ve İlçe Seçim Kurulları" ibaresinden sonra gelmek üzere "Adalet Bakanlığı Merkez Teşkilatı" ibaresi eklenmiştir.

b) "G) Adalet Hizmetleri Tazminatı" bölümünün (a), (b), (c), (d) ve H) bölümünün (a), (b) alt bentlerinde yer alan tazminat oranları 40'ar puan artırılmak suretiyle, değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2 - Adli ve idari yargı personel yol tazminatı hesaplarında 21/11/2008 tarihinden kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar birikmiş olan miktarların dağıtımı ve hesapların tasfiyesi, yasal faizi ve promosyon gelirleri ile birlikte bu kanunun yürürlüğe girmesi ile birlikte derhal yerine getirilir.

21/11/2008 tarihinden yasanın yürürlüğe girdiği tarihe kadar Adalet Bakanlığı merkez hesabına gönderilen paraların dağıtımı ve hesapların tasfiye usulü, bu kanunda yazılı esaslar dahilinde Bakanlıkça düzenlenir.

Bu kanunda yazılı yol giderleri tazminatı alabilecek kişiler arasında sayılanlara dağıtım ve hesapların tasfiyesi amacıyla yasal faizi ve promosyon gelirleri ile birlikte Adalet Bakanınca belirlenen miktar ve esaslar dahilinde ayda bir ödeme yapılır. 21/11/2008 tarihinden yasanın yürürlüğe girdiği tarihe kadar Adalet Bakanlığı merkez hesabına gönderilen paraların dağıtımı ve hesapların tasfiyesi ile yasal faiz ve promosyon gelirlerinin ödenmesi her ne surette olursa olsun 3 ayı geçemez.

Bu madde uyarınca yapılacak ödemeler Damga Vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Kerim Özkul

Konya

Abdurrahman Arıcı

Antalya

Veysi Kaynak

Kahramanmaraş

Abdullah Çalışkan

Kırşehir

Fatih Metin

Bolu

GEREKÇE

8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanuna, 19/8/1991 tarihli ve 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle eklenen ortak hesabın teşkilini ve dağıtım usulünü düzenleyen hükümler, Anayasa Mahkemesinin 17/5/2007 tarihli ve E. 2004/46, K. 2007/60 sayılı Kararıyla, dayanak yetki kanununun iptaline bağlı olarak iptal edilmiştir. Bu iptal kararı 21/11/2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesine göre, tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hakimler ve savcılar ile adli personele yol giderlerinden başka 2 nci maddede gösterilen miktarda yol tazminatı ödenmektedir. Tahakkuk eden yol tazminatının ise yarısı ilgili kişiye ödenmekte, diğer yarısı da o yerdeki bir bankada açılan ortak hesaba yatırılmaktadır. Bu iptal kararı sebebiyle, yargıda haciz ve keşifler karşılığı toplanan ortak hesaptan yapılan ödemeler, iptal Kararının yürürlüğe girdiği 21/11/2008 tarihinden itibaren yapılamamaktadır.

Anayasa Mahkemesinin, 3717 sayılı Kanunun ortak hesabı düzenleyen hükmünü iptal etmeden önceki dönemde toplanan bu paralar, yol tazminatından eşit şekilde yararlanamayan personelin mağduriyetini gidermek için yargı çalışanları arasında eşit şekilde bölünerek her ay dağıtılmaktaydı. Ancak, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye, 21/3/2006 tarihli ve 5473 sayılı Kanunla eklenen ek 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasıyla, denge tazminatı olarak adlandırılan ek ödemenin ortak hesaptan yapılan ödemelerden mahsup edileceğine ilişkin bir hüküm getirilmiştir. Bu hüküm, Türkiye genelinde adliyelerde dağıtılan ortak hesap tutarının ortalama 60 ila 80 lira civarında olması nedeniyle, ortak hesabı fiilen anlamsız hale getirmiştir. Yukarıda belirtilen Anayasa Mahkemesinin iptal kararı uyarınca, yapılması zorunlu görülen düzenlemeyle yargıda, mahallinde oluşturulan ortak hesaplar kaldırılmaktadır. Ayrıca söz konusu ortak hesap kaldırıldığından, 21/11/2008 tarihinden bugüne kadar ortak hesapta biriken paraların personele dağıtılması amacıyla bir düzenleme de yapılmıştır.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Teftiş Kurulu, Bakanlık Teşkilatı ile Bakanlığa bağlı ve ilgili kuruluşların her türlü faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak teftiş, inceleme ve soruşturma işlerini yürütmek yanında, denetimi Bakanlığa ait yerli ve yabancı tüm anonim, komandit, limited şirketlerle, kooperatifler, organize sanayi bölgeleri, küçük sanayi siteleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, endüstri bölgeleri, ticaret ve sanayi odaları, ticaret borsalarıyla esnaf ve sanatkarlar odaları ve bunların üst kuruluşları nezdinde denetim yapma yetkisini haizdir.

Söz konusu denetimler kapsamında görevlendirilen müfettişler, denetimin gereği olarak kamu kurum ve kuruluşlarıyla bankalar dahil tüm gerçek ve tüzel kişilerden bilgi ve belge istemek zorundadırlar. Ancak 01/11/2005 tarihinde yürürlüğe giren 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 73 üncü maddesinde yer alan hüküm nedeniyle, özellikle bankalardan istenen bilgi ve belgelerin temininde güçlükler yaşanmaktadır. Bu durum, denetimlerin gereği gibi yapılmasını ve sonuçlandırılmasını engellemektedir.

Teklif ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu (md. 148), 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (md. 100), 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu (md. 45) ve benzeri diğer kanunlarda olduğu gibi, denetlenen kuruluşlar hakkında ihtiyaç duyulan bilgi ve belgelerin, bankalar dahil gerçek ve tüzel kişiler tarafından verilmesi mükellefiyeti hüküm altına alınmakta ve uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

3568 sayılı Kanun kapsamındaki meslek mensuplarının yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevlerini yapabilecekleri kurumların bütün kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumları kapsadığı hususunun açıklığa kavuşturulması amaçlanmaktadır.

2009 yılında İstanbul'da gerçekleştirilen Beşinci Dünya Su Forumunda edinilen bilgi ve tecrübeden, 2011 yılında tertiplenecek olan Türkiye Su Forumu çalışmalarında faydalanabilmesi amacıyla, Forum Sekretaryası'nın tüzel kişiliğinin tasfiyesi ertelenmektedir.

Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yapılan değişiklik ile banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilerek Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesi amaçlanmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesindeki "... fazlası % 35 oranında ... "ibaresi, ücret gelirleri yönünden iptal edilmiştir. Teklif ile Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, ücret gelirleri bakımından tarifenin 3 üncü ve 4 üncü dilimlerinde değişiklik yapılmaktadır. Böylece, Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde 30/3/2006 tarihli ve 5479 sayılı Kanunla değişiklik yapılmadan önceki tarifede mevcut vergi yükünün ücret gelirleri yönünden korunması sağlanmaktadır.

İşyeri sağlık ve güvenlik birimi veya konu ile ilgili uzmanı bulunmayan küçük ve orta ölçekli işletmelerin işyeri dışından iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri sunan Bakanlıkça yetkilendirilmiş ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden iş sağlığı ve güvenliği hizmeti alması imkanının sağlanması ile hizmetin ulaşılabirliği ve ekonomik açıdan uygulamayı yaygınlaştıracak bir düzenleme amaçlanmıştır.

Bu amaçla kamu kurum ve kuruluşları ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulması öngörülen ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin tanımına yer verilmiş, burada görevlendirilecek personelin eğitimlerinin sağlanması için eğitim kurumu tanımı yapılmıştır.

İşyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının ihtiyaca cevap verebilecek bir nitelik ve standarda kavuşturulabilmesini teminen söz konusu eğitim kurumlarının yetkilendirilmeleri, eğitim programlarının ve bu kurumlarda görevlendirilecek eğiticilerin niteliklerinin belirlenmesi ve belgelendirilmeleri ile eğitimlerin sonunda sınavların yapılması konusunda düzenleme yapılmış ve çok katılımcı bir anlayışla ilgili tarafların görüşlerinin alınması hedeflenmiştir.

Ayrıca işyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde görev yapacak işyeri hekimlerinin hizmet verdikleri işyerlerinde çalışan işçilerle sınırlı olmak üzere sağlık hizmetlerinin ifasında sahada uygulamayı yaygınlaştırmayı ve kolaylaştırmayı amaçlayan bir düzenleme ile kısıtlayıcı diğer Kanun hükümlerinin uygulanmayacağına ilişkin bir ifade eklenmiştir.

İş sağlığı ve güvenliğinin kapsamlı ve çok disiplinli bir alan olması nedeni ile bu konuda hizmet alınacak kişilerin, koruyucu ve önleyici hizmetleri daha verimli ve günün şartlarına uygun şekilde verebilmesi için eğitilmiş ve yetkin hale getirilmeleri büyük önem taşımaktadır.

İş kazası ve meslek hastalıklarının kabul edilebilir düzeylere indirilmesinde işyerlerinde görev alacak işyeri hekimi ile iş güvenliği uzmanlarının inkar edilemez bir rolü olduğu gerçeğinden hareketle iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin standartlaştırılması, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerine erişimin kolaylaştırılması hedeflenmektedir. Bu nedenle işyerlerinde profesyonel olarak hizmet verecek işyeri hekimleri ile iş güvenliği uzmanlarının eğitim ve yetiştirilmesinin önemi büyüktür.

İş sağlığı ve güvenliği profesyonellerinin eğitimleri özellik arz etmektedir. Bu nedenle 161 sayılı ILO Sözleşmesinin 11 inci maddesi de dikkate alınarak yapılan düzenleme ile eğitim vereceklerde kalite ve standardın yakalanması açısından, yetkilendirilmesinin yanında eğitim kalitesinin sürekli denetlenmesi ve kontrolü sağlanacaktır, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı ile diğer sağlık ve teknik personelin eğitimlerinin kalite ve standardının temini yanında eğitim sonunda adil ve tarafsız bir yöntemle sınavlarının yapılması veya yaptırılmasına da ihtiyaç bulunmaktadır.

Ayrıca eğitim verecek kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketler ile birlikte iş sağlığı ve güvenliği profesyonellerinin görev yapacağı ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin hizmet kalitelerinin de belirlenecek standartların altında olmaması için yetkilendirilmeleri, denetimleri ve kontrolleri amaçlanmaktadır.

Ülkemizde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde sunumu ve sürdürülmesinde alanın disipline edilmesi ve sürekli izlenmesi büyük önem taşımaktadır

Askeri mahkemelerin iş yükü incelendiğinde suç dosyalarının yaklaşık % 40'ını cep telefonu kullanmaktan kaynaklanan emre itaatsizlikte ısrar suç dosyalarının oluşturduğu görülecektir.

Subay üyelerin askeri mahkeme heyetinden çıkarılmasından kaynaklanacak zafiyetlerin giderilmesi amacıyla, dosya yükünün yaklaşık % 40'ını oluşturan cep telefonu kullanmak eyleminin askeri suç oluşturmaktan çıkarılması ve Disiplin Mahkemelerinin görev alanına giren disiplin suçu olarak yeniden düzenlenmesi zarureti hasıl olmuştur. Cep telefonu kullanmaktan kaynaklanan emre itaatsizlikte ısrar suçunun disiplin suçu haline getirilmesi amaçlanmıştır.

Yine teklif ile, 31/12/2009 tarihinde süresi dolan ekonomik ve teknik ömrünü doldurmuş araçların hurdaya ayrılması kaydıyla motorlu taşıtlar vergisi ile trafik para cezalarının affedilmesine ilişkin sürenin uzatılması amaçlanmaktadır.

Çevre kirliliği ve trafik güvenliği açısından olumsuz etkileri oldukça fazla olan ekonomik ve teknik ömrünü doldurmuş araçlardan 11/06/2010 tarihi itibarıyla 20.900 adedi hurdaya ayrılarak piyasadan çekilmiştir. Motorlu taşıtlar vergisi ile trafik para cezalarının affedilmesine ilişkin bu işlemin devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, 2009 yılında İstanbul'da gerçekleştirilen Beşinci Dünya Su Forumunda edinilen bilgi ve tecrübeden, 2011 yılında tertiplenecek olan Türkiye Su Forumu çalışmalarında faydalanabilmesi amacıyla, Forum Sekreteryası'nın tüzel kişiliğinin tasfiyesi ertelenmektedir.

Madde 2- Maddeyle, Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinde ve diğer kanunlarda yer alan bir takım harç muafiyetlerinin, mahkemelerce re'sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için alınan keşif harçları ile icra ve iflas işlemlerini daire dışında memur eliyle yerine getirmek için alınan haciz, teslim ve satış harcı bakımından uygulanmaması amaçlanmaktadır.

Madde 3- Maddeyle, 492 sayılı Harçlar Kanunun ekindeki (I) sayılı Tarifeye yeni harçların eklenmesi öngörülmektedir. Buna göre, keşif veya haciz talebinde bulunan bir kişi, bu talebinin yerine getirilmesi için maktu bir keşif veya icra harcı ödeyecektir. Bu düzenlemeyle birlikte, Devlet bütçesinin tekliği ilkesine uygun olarak, keşif ve haciz masraflarının ödenmesi ve bu paralardan hak eden kişilere ödeme yapılması bütçe üzerinden gerçekleşecektir. Getirilen harçlar, vatandaş için yeni bir mali yükü sebep olmayacaktır. Zira, 3717 sayılı Kanuna göre keşif ve haciz bedeli olarak alınan miktarlar ile yeni düzenlemeye göre alınacak harç miktarları ortalama olarak aynı tutulmuştur.

Madde 4- Maddeyle, daire dışında yapılması gereken her bir keşif ve icra işlemi için ödenen yol tazminatları bakımından yeni bir sisteme geçilmektedir. Buna göre, daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için, bu işlemi gerçekleştiren ilgili kişilere, belirli bir gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenecektir. Bunun yanında, yargıda mahallinde oluşturulan ortak hesaplar ile bu ortak hesaplardan belli bir oranda kesilerek Adalet Bakanlığı merkez teşkilatında çalışan hakim ve savcı dışındaki personele eşit oranda ödemelerin yapıldığı ortak hesap kaldırılmaktadır. Böylece büyük bir kırtasiyecilik ve bürokratik işlem yükünden de kurtulmuş olunmaktadır. Ayrıca ek ödeme almayan memurlara verilen tazminata hak kazanan hakim ve savcı dışındaki yargı personelinin denge tazminatını gecikmeden ve doğrudan alması sağlanmaktadır. Yine son yıllarda kabul edilen çeşitli kanunlarla yargıda görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara da yol tazminatı ödenmesine imkan tanınmaktadır.

Öte yandan, bir kişiye ödenebilecek aylık yol tazminatının üst sınırı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katı olarak belirlenmiştir.

Madde 5- Maddeyle, 3717 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişiklikten önce banka hesaplarına yatırılan tutarların bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılması amaçlanmaktadır.

Madde 6- Madde ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu (md. 148), 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (md. 100), 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu (md. 45) ve benzeri diğer kanunlarda olduğu gibi, denetlenen kuruluşlar hakkında ihtiyaç duyulan bilgi ve belgelerin, bankalar dahil gerçek ve tüzel kişiler tarafından verilmesi mükellefiyeti hüküm altına alınmakta ve uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 7- Madde ile, 3568 sayılı Kanun kapsamındaki meslek mensuplarının yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevlerini yapabilecekleri kurumların bütün kamu, idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumları kapsadığı hususunun açıklığa kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Madde 8- Madde ile, Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yapılan değişiklik ile banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilerek Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesi amaçlanmaktadır.

Madde 9- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesindeki "... fazlası % 35 oranında ..."ibaresi, ücret gelirleri yönünden iptal edilmiştir. Madde ile Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, ücret gelirleri bakımından tarifenin 3 üncü ve 4 üncü dilimlerinde değişiklik yapılmaktadır. Böylece, Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde 30/3/2006 tarihli ve 5479 sayılı Kanunla değişiklik yapılmadan önceki tarifede mevcut vergi yükünün ücret gelirleri yönünden korunması sağlanmaktadır.

Madde 10- İşyeri sağlık ve güvenlik birimi veya konu ile ilgili uzmanı bulunmayan küçük ve orta ölçekli işletmelerin işyeri dışından iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri sunan Bakanlıkça yetkilendirilmiş ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden iş sağlığı ve güvenliği hizmeti alması imkanının sağlanması ile hizmetin ulaşılabilirliği ve ekonomik açıdan uygulamayı yaygınlaştıracak bir düzenleme amaçlanmıştır.

Madde 11- İşyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının ihtiyaca cevap verebilecek bir nitelik ve standarda kavuşturulabilmesini teminen söz konusu eğitim kurumlarının yetkilendirilmeleri, eğitim programlarının ve bu kurumlarda görevlendirilecek eğiticilerin niteliklerinin belirlenmesi ve belgelendirilmeleri ile eğitimlerin sonunda sınavların yapılması konusunda düzenleme yapılmış ve çok katılımcı bir anlayışla ilgili tarafların görüşlerinin alınması hedeflenmiştir.

Madde 12- İş sağlığı ve güvenliğinin kapsamlı ve çok disiplinli bir alan olması nedeni ile bu konuda hizmet alınacak kişilerin, koruyucu ve önleyici hizmetleri daha verimli ve günün şartlarına uygun şekilde verebilmesi için eğitilmiş ve yetkin hale getirilmeleri büyük önem taşımaktadır.

İş kazası ve meslek hastalıklarının kabul edilebilir düzeylere indirilmesinde işyerlerinde görev alacak işyeri hekimi ile iş güvenliği uzmanlarının inkar edilemez bir rolü olduğu gerçeğinden hareketle iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin standartlaştırılması, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerine erişimin kolaylaştırılması hedeflenmektedir. Bu nedenle işyerlerinde profesyonel olarak hizmet verecek işyeri hekimleri ile iş güvenliği uzmanlarının eğitim ve yetiştirilmesinin önemi büyüktür.

İş sağlığı ve güvenliği profesyonellerinin eğitimleri özellik arz etmektedir. Bu nedenle 161 sayılı ILO Sözleşmesinin 11 inci maddesi de dikkate alınarak yapılan düzenleme ile eğitim vereceklerde kalite ve standardın yakalanması açısından, yetkilendirilmesinin yanında eğitim kalitesinin sürekli denetlenmesi ve kontrolü sağlanacaktır, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı ile diğer sağlık ve teknik personelin eğitimlerinin kalite ve standardının temini yanında eğitim sonunda adil ve tarafsız bir yöntemle sınavlarının yapılması veya yaptırılmasına da ihtiyaç bulunmaktadır.

Ayrıca eğitim verecek kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketler ile birlikte iş sağlığı ve güvenliği profesyonellerinin görev yapacağı ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin hizmet kalitelerinin de belirlenecek standartların altında olmaması için yetkilendirilmeleri, denetimleri ve kontrolleri amaçlanmaktadır.

Ülkemizde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde sunumu ve sürdürülmesinde alanın disipline edilmesi ve sürekli izlenmesi büyük önem taşımaktadır.

Madde 13- Madde ile, Cep telefonu kullanmaktan kaynaklanan emre itaatsizlikte ısrar suçunun disiplin suçu haline getirilmesi amaçlanmaktadır.

Geçici Madde 1- Madde ile, 31/12/2009 tarihinde süresi dolan ekonomik ve teknik ömrünü doldurmuş araçların hurdaya ayrılması kaydıyla motorlu taşıtlar vergisi ile trafik para cezalarının affedilmesine ilişkin sürenin uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 14- Yürürlük maddesidir.

Madde 15- Yürütme maddesidir.

KONYA MİLLETVEKİLİ KERİM ÖZKUL VE 4 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/712)

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 15/10/2008 tarihli ve 5804 sayılı 2009 Yılında İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu ile Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklennesine Dair Kanun'un 2 nci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Forum Sekreteryaşının tüzel kişiliğı en geç 31/12/2011 tarihinde sona erer ve bu süre içinde tasfiye işlemleri tamamlanır.”

MADDE 2- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede veya diğer kanunlarda yer alan harçtan muafiyete ilişkin hükümler, bu Kanunun (1) sayılı Tarifisinin "(A) Mahkeme Harçları" bölümünün (V) numaralı fıkrasındaki "keşif harcı" ve (1) sayılı Tarifisinin "B) İcra ve iflas harçları" bölümünün (III) numaralı fıkrasındaki "haciz, teslim ve satış harcı" bakımından uygulanmaz."

MADDE 3- 492 sayılı Kanunun (1) sayılı Tarifisinin "(A) Mahkeme Harçları" bölümüne aşağıdaki (V) numaralı fıkra ve (1) sayılı Tarifisinin "B) İcra ve iflas harçları" bölümüne aşağıdaki (III) numaralı fıkra eklenmiştir.

"V. Keşif harcı: 120 TL”
(Mahkemelerce re'sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için)

"III- Haciz, teslim ve satış harcı: 40 TL”
(Yukarıdaki (I) ve (II) numaralı fıkralarda yer alan icra ve iflas işlemlerinin daire dışında memur eliyle yerine getirildiğı her bir işlem için)

MADDE 4- 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için; hakimlere, Cumhuriyet savcılarına, askeri mahkemelerdeki subay üyelere, adli tabiplere, icra müdürleri ve yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişilere (275); yazı işleri müdürlerine, hakim veya Cumhuriyet savcısının kararı üzerine görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara, muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, zabıt katipleri ile ceza ve infaz kurum personeli hariç olmak üzere diğer adli ve idari yargı personeline (200); mübaşir ve hizmetlilere (150) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenir.

Bu madde uyarınca yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden her ayın sonunda ödenir ve ayrıca yevmiye ödenmez.

Bir kişinin alacağı aylık yol tazminatı tutarı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katını geçemez.

Kamu adına takibi gereken işler ile hazine avukatlarına, hazine avukatı olamayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirlerine ödenecek yol giderleri ile yol tazminatı, bu madde hükümlerine göre bütçenin ilgili tertibinden ödenir.

Bu madde uyarınca ödenen yol tazminatı damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Yol giderleri ilgili kişiler tarafından karşılanır. Görülen işler birden fazla ise ödeyecek yol gideri uzaklıkla orantılı şekilde hesaplanır."

MADDE 5- 3717 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2- 21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paralar, bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılır. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktar Hazineye gelir kaydedilir."

MADDE 6- 8/1/1985 tarihli ve 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu görevlerin ifası ile ilgili olarak müfettişlerin bilgi ve belge taleplerini, kamu kurum ve kuruluşları ile bankalar dahil gerçek ve tüzel kişiler karşılamakla yükümlüdürler."

MADDE 7- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hayri ve ilmi kuruluşlar, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların bu Kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmemeleri şartıyla, bu kurum ve kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu meslekle bağdaşmayan işler sayılmaz."

MADDE 8- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan "Arbitraj muameleleri" ibaresi "Arbitraj muameleleri ile Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 9- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler;

8.800 TL'ye kadar	% 15
22.000 TL'nin 8.800 TL'si için 1.320 TL, fazlası	% 20
50.000 TL'nin 22.000 TL'si için 3.960 TL	
(ücret gelirlerinde 76.250 TL'nin 22.000 TL'si için 3.960 TL), fazlası	% 27
50.000 TL'den fazlasının 50.000 TL'si için 11.520 TL	
(ücret gelirlerinde 76.250 TL'den fazlasının 76.250 TL'si için 18.607 TL), % 35	
fazlası	

Oranında vergilendirilir."

MADDE 10- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun ikinci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu Kanunun uygulanması bakımından;

a) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapmak üzere Bakanlıkça belgelendirilmiş hekimler, işyeri hekimini; mühendis, mimar ve teknik elemanlar ise iş güvenliği uzmanını,

b) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini vermek üzere kurulan, gerekli donanım ve personele sahip olan kamu kurum ve kuruluşları ile Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler ortak sağlık ve güvenlik birimini,

c) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapacak işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının eğitimlerini vermek üzere Bakanlıkça yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler eğitim kurumunu,

ifade eder.

MADDE 11- 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış, ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar, bu birimlerde bulunması gereken araç, gereç ve teçhizat ile görevlendirilecek işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve diğer sağlık personelinin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, görevlerini nasıl yürütecekleri, eğitimleri ve belgelendirilmeleri ile eğitim kurumlarının yetkilendirilmeleri, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı eğitim programlarının ve bu programlarda görev alacak eğiticilerin niteliklerinin belirlenmesi ve belgelendirilmeleri ile eğitimlerin sonunda yapılacak sınavlar ilgili tarafların görüşü alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde görevli işyeri hekimlerinin hizmet verilen işyerlerinde çalışan işçilerle sınırlı olmak üzere görevlerinin ifasında diğer Kanunların kısıtlayıcı hükümleri uygulanmaz. Ancak tedavi hizmetlerinin icrasında Sosyal Güvenlik Kurumunun izni aranır. Bu fıkrada belirtilen tedavi hizmetlerine ilişkin usul ve esaslar yukarıda belirtilen yönetmelikle belirlenir."

MADDE 12- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına (1) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (m) bendi eklenmiş, diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir,

"m) işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı, diğer teknik ve sağlık personel ile işçilere eğitim vermek için kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketler ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerini yetkilendirmek, gerektiğinde yetkilerini iptal etmek, hizmetin etkin ve verimli bir şekilde verilip verilmediğinin kontrol ve denetimini sağlamak, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanının eğitimleri sonundaki sınavları yapmak veya yaptırmak, belgelerini vermek,"

MADDE 13- 16/6/1964 tarihli ve 477 sayılı Disiplin Mahkemeleri Kuruluşu, Yargılama Usulü ve Disiplin Suç ve Cezaları Hakkında Kanuna 61 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Yasak edilen cihaz ve aletleri bulunduran veya kullananlar:

MADDE 61/a- Kıt'a, karargah ve kurumlarda ya da görev esnasında bulundurulması veya kullanılması emirle yasak edilen; cep telefonu, bilgisayar, radyo, teyp, fotoğraf makinesi gibi görüntü ses ve benzeri verileri ve bilgileri kaydeden, depolayan veya ileten her türlü cihaz ve aletler ile aksamalarını bulunduran veya kullananlar on günden bir aya kadar oda veya göz hapsi cezasıyla cezalandırılırlar."

GEÇİCİ MADDE 1- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un Geçici 2 nci maddesinin birinci paragrafında yer alan 1979 tarihi 1985, 30/6/2010 tarihi 31/12/2011, 31/12/2009 tarihi 30/6/2011, 31/12/2008 tarihi 31/12/2009 olarak değiştirilmiştir.

MADDE 14- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur. Gereğini arz ederim.

Veysi Kaynak

Kahramanmaraş

GEREKÇE

3/7/2005 tarih ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 73 üncü maddesi çerçevesinde belediyelere tanınmış olan yetki karşısında Başkanlığın ilgili kanunlarından kaynaklanan yetkisinin münhasıran kullanılabilmesine dair düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Diğer taraftan, 2009 yılı Bütçe Kanunu E Cetvelinde yer alan 23 üncü madde ile 657 sayılı Kanunun 79 uncu maddesinde yer alan "yurtdışı aylığının 2/3'ü ödenir." ifadesinin "yurtdışı aylığının 1/1'i ödenir" olarak uygulanacağı hükmedilmiştir. Ancak bu hüküm 2010 yılı Bütçe Kanununda yer almadığından, özellikle yaşam standardının yüksek olduğu şehirlerde kurulan uluslararası kuruluşlarda staj yapan görevli personel maddi sıkıntıya düşmüştür. Teklif ile bu mağduriyetin giderilmesi amaçlanmaktadır. 2010 yılı içerisinde yurt dışına gönderilmiş olan görevli personelin bugüne kadar maruz kaldığı mağduriyeti gidermek amacıyla söz konusu teklif hazırlanmıştır.

Ayrıca teklifle; 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununda belirlenmiş olan sürelerin günümüz itibariyle ihtiyaca cevap vermemesi, özellikle yurt dışında yaşayan vatandaşların konsolosluk işlemleri nedeniyle iş ve sosyal hayatlarını akamete uğratmadan uzun süreli pasaportla buldukları yerlerde hayatlarını idame ettirmeleri, sürelerin kanunda münhasıran belirlenmesinden doğan statik durumun, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarına yetki tanınarak günün ihtiyaçlarına ve gelişen teknolojiye göre dinamik bir şekilde belirlenmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Bunun yanında, uluslararası standartlarda düzenlenen ve makinede okunabilen biyometrik özellikleri de bulunan e-pasaportların yalnızca bir kişiye düzenlenmesi gerektiğinden; klasik usulde düzenlenen eski tip pasaportlarda olduğu gibi süre uzatımı (temdit) ve aynı belgeye birden fazla kişinin kaydedilmesi bu pasaportlarda teknik olarak mümkün olamamaktadır. Bu nedenle kanundaki temdit, refakate ve müşterek pasaporta ilişkin hükümlere dayalı olarak e-pasaportlarda bu yönde işlem tesis edilemeyeceğinden bir düzenleme yapmak gerekmiştir.

Ayrıca, kamu kurumları tarafından sürekli görevle yurtdışına atanmış veya yurtdışında geçici olarak görevlendirilmiş olanların tedavi yardımlarından yararlanmasına ilişkin genel ilkelerin belirlenmesi ve bu konudaki hukuki boşlukların giderilmesi zarureti doğmuştur.

Diğer yandan, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesi uyarınca tıp ve dış hekimliği fakülteleri ile sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinde görev yapan personel ile rektör, rektör yardımcısı, genel sekreter gibi yöneticiler hariç olmak üzere döner sermaye gelirlerinden yapılan ek ödemelerin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında dikkate alınmaması öngörülerek, düzenli döner sermaye geliri olmayan öğretim elemanlarının döner sermaye faaliyetlerine katılmalarının sağlanması düşünülmüştür.

2019 sayılı Kanunun Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesinin dış denetimini düzenleyen 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi de Anayasa Mahkemesince iptal edildiğinden ortaya çıkan hukuki boşluğun giderilmesi ihtiyacı doğmuş, yapılan bu değişikliğe paralel olarak da 5018 sayılı Kanunda gerekli olan düzenlemeye gidilmiştir.

Ayrıca teklifle, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Hukuk Müşavirliğinin personel yapısının, diğer genel bütçeli idarelerin Hukuk Müşavirliklerinin yapısına paralel hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Diğer taraftan teklifle, yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmecilerin ödeyecekleri hazine payını; brüt satışlarından, hizmet sunmak için şebeke kullanımı karşılığında yetkilendirilen işletmecilere ödedikleri ya da borçlandıkları tutarları düşükten sonra kalan tutar üzerinden hesaplamalarına imkan sağlanmaktadır.

Aynı zamanda, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü personeline ödenmekte olan Havacılık Tazminatı oranlarının yeniden düzenlenerek, Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatından personel maliyeti olarak ülkemize aktarılan kaynağın artırılmasının sağlanması ve böylelikle diğer ülkelerin aynı amaçla yararlandıkları kaynaklardan ülkemizin daha fazla yararlanabilmesi için de düzenlemeler yapılmıştır.

Teklifle kadro ve görev unvanı değişen personel bulunmadığından "... ve görev unvanları değişen yahut.." ibaresinin kaldırılmasının gerektiği düşünülmekte olup kapsama dahil personel sayısının 4 kişiden oluştuğu dikkate alındığında ilgililerin derece ve kademelerine uygun bir kadroya atanmaları için öngörülmüş bulunan altı aylık sürenin iki aya çekilmesinin daha uygun olduğu değerlendirilmektedir. öte yandan gerek son yıllarda çıkan yeni teşkilatlanmaya ilişkin Kanunlarda gerek mevcut teşkilat Kanunlarında değişiklik yapan Kanunlarda " ... bu süre içerisinde yapılacak artış oran ve/veya miktarları uygulanmak suretiyle ... " ibaresine veya benzeri bir ifadeye yer verilmemekte olup söz konusu ibarenin madde metninden çıkarılarak, bir taraftan mevzuatımızdaki benzer geçiş hükümleri ile çelişmemesi, diğer taraftan söz konusu ifadenin kanunlaşması halinde teşkilatlanmaya ilişkin benzer Kanun çalışmalarında da bu yönde taleplerin doğmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle de, fıkra da yer alan "2279 sayılı Kanuna" ibaresi "90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye" şeklinde değiştirilmektedir. Diğer taraftan anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemlerin devamlılık arz edecek şekilde yapılmasından ne anlaşılması gerektiği hususundaki muğlaklık uygulamada sorunlara neden olmakta ve gerçekte bankerlikle ilgisi olmayanlar banker olarak nitelendirilebilmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, banker sayılmak için aranan devamlılık şartı, söz konusu işlemleri esas iştiğal konusu olarak yapanlar şeklinde değiştirilmektedir. Esasen bu değişiklik, anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemleri esas faaliyet konusu olarak fiilen yürütenlerin banker sayılarak banka ve sigorta muameleleri vergisinin mükellefi olmaları amaçlanmaktadır. Ödünç para verme işlemini esas iştiğal konusu olarak yapmayan, diğer bir deyişle esas faaliyet konusu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemler ile borç para verme işlemi olmayanların, ticari icaplar gereği yaptıkları borç para verme işlemleri banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemlerin finansman hizmeti kapsamında değerlendirilerek katma değer vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yapılan değişiklik ile de banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilerek Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, Milli Eğitim Bakanlığınca 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu kapsamında açılacak özel öğretim kurumlarına, diğer şartlarla birlikte aynı Kanun kapsamında çıkarılan Milli Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliği gereği bayındırlık ve iskan müdürlüğü, sağlık müdürlüğü ve itfaiye müdürlüğünden kuruma ait binanın uygun görüldüğüne ilişkin rapor alınarak kurum açma izni verilmektedir.

Bakanlığımızca kurum açma izni verilen özel öğretim kurumlarına Resmi Gazete'de yayımlanan İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına ilişkin Yönetmelik hükmü gereği belediyelerce de ruhsat düzenlenerek aynı kuruma iki farklı Bakanlıkça faaliyette bulunma izni verilmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığınca faaliyette bulunmak üzere kurum açma izni verilen özel öğretim kurumlarına belediye tarafından çeşitli nedenlerle ruhsat izni verilmemesi durumu yönetimde yetki kargaşasına meydan vermekte ve bu durum eğitim alanına yatırım yapan özel sektörün mağduriyetine neden olduğu gibi bu alanda yeni yatırım yapmasını da engellemektedir. Ayrıca özel öğretim kurumu açacakların iki farklı bakanlıktan izin alması bürokratik işlemlerin artmasına, zaman ve emek kaybına meydan vermektedir.

Dokuzuncu Kalkınma Planında (2007-2013) yer alan; "... "Bütün eğitim kademelerinde özel sektörün payı artırılacak, kamu kaynaklarının en fazla ihtiyaç duyulan kesimlere yönlendirilmesi sağlanacaktır ... " hükmünün uygulanabilmesi ve gerçek ve tüzel kişiler tarafından eğitim alanına yatırım yapılırken karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla 3572 sayılı İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanunun 2 nci maddesinde; 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamına giren turizm işletmelerine bu Kanun hükümlerinin uygulanmadığı gibi özel öğretim kurumlarının da 3572 sayılı Kanun kapsamından çıkarılması amacıyla düzenlenmiştir.

KAHRAMANMARAŞ MİLLETVEKİLİ VEYSİ KAYNAK'IN TEKLİFİ (2/727)

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 16- Kanunlar ile verilmiş yetkiler çerçevesinde Başkanlığa devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde kalması halinde, Başkanlığın devir talebi önceliklidir. Bu yerlerde Başkanlık mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile devri talep edilen taşınmazlara ilişkin olarak Başkanlık, kanunlardan kaynaklanan tüm yetkilerini münhasıran kullanır."

MADDE 2- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumlarınca gönderilenlerden, uluslararası kuruluşlarda staj yapan ve çalışma esas ve usulleri ile misyon şeflikleriyle ilişkileri Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığınca belirlenen memurlara, gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurt dışı aylığı tutarı, diğerlerine bu tutarın 2/3'ü ödenir."

MADDE 3- 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun; 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "azami dört sene için muteber olmak üzere verilip icabında aynı müddetler için üç defa temdit olunur." ibaresi "Dışişleri Bakanlığınca tespit edilecek sürede geçerli olmak üzere verilir." şeklinde; 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin ikinci paragrafının birinci cümlesi "Hususi Damgalı Pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde; hizmet damgalı pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla pasaport sahibinin görevinin müddetine göre İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek süre için geçerli olmak üzere tanzim edilir." şeklinde; 15 inci maddesinin dördüncü fıkrası; "Umuma mahsus münferit pasaportlar Kanunda yazılı istisnalar saklı kalmak ve altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde geçerli olmak üzere düzenlenir." şeklinde; 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin birinci paragrafı "Bir gidiş ve geliş için verilen pasaportlar üç aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığının takdirine göre belirlenecek süreyle geçerli olmak üzere tanzim edilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 5682 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 6- Elektronik pasaportlarda refakate kayıt işlemi yapılamaz, bu pasaportlar temdit edilemez ve müşterek e-pasaport düzenlenemez."

MADDE 5- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 4- Kamu idarelerinde çalışanlardan bu Kanunun 66 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girenler için acil hallerle sınırlı olmak üzere sadece kendilerinin, aynı fıkranın (b) bendi ile söz konusu maddenin sekizinci fıkrası kapsamına girenlerin ise kendilerinin ve yurtdışında birlikte yaşadıkları bakmakla yükümlü olduğu kişilerin yurtdışında sağlık hizmetlerinden yararlandırılması aşağıda belirtilen temel ilkelere göre yürütülür.

1- Eşlerin aylıksız izinli olması veya aylıksız izin süresini borçlanması, bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenler açısından isteğe bağlı iştirakçiliğin devam etmesi, sosyal güvenlik

mevzuatı kapsamında eşin kendi adına aylık veya gelir bağlanmış olması, Türkiye'de ikamet etmemekle birlikte bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (3) numaralı alt bendinde geçen "diğer şirket ve donatma iştiraklerinin ise tüm ortakları" ibaresi kapsamında zorunlu olarak sigortalı olmayı gerektiren hallerin devam etmesi, bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

2- Çocuklar için yetim aylığı bağlanmış olması bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

3- Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek sağlık hizmetlerinin kapsamı, bu Kanunun 66 ncı maddesine göre Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından ödenen sağlık hizmetleri ile sınırlıdır. Ancak, bulunulan ülke mevzuatı gereğince zorunlu olarak yaptırılması gereken kontrol ve muayeneler ile aşı gibi Türkiye'de Sağlık Bakanlığı tarafından doğrudan ve ücretsiz olarak yürütülmesi sebebiyle 66 ncı madde kapsamında herhangi bir belirleme yapılmamış sağlık hizmetlerine ilişkin giderler Türkiye'deki uygulamanın sınırlılıkları dahilinde ayrıca ödenir.

4- 68 inci maddede belirtilen tutar veya oranları geçmemek kaydıyla, Dışişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından tespit edilecek tutar, oran ve usule göre katılım payı alınır. Alınan katılım payları, ilgisine göre genel bütçeye ya da ilgili kurum bütçesine gelir kaydedilir.

5- Tıbbi lüzum üzerine yaptırılan diş tedavileri sonucu doğan giderler;

a) Diş çekimi, kanal tedavisi, diş dolguları ve travma sonucu oluşan çene defektlerine yapılan cerrahi müdahalelerle, protez tamirlerine ait tedavi bedelleri aynen,

b) Diğer diş tedavilerine ait giderler ise, bedeli ödenecek her bir diş tedavisi kalemi için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından aynı tedavi için tespit edilen birim fiyatların % 100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden, ödenir.

6- Gözlük camı ve çerçeveye ilişkin tedavi bedeli, bedeli ödenebilecek her bir kalem için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından tespit edilen birim fiyatların % 100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden ödenir.

7- Sürekli görev yaptıkları memuriyet merkezinde tedavileri sağlanamadığı için aynı ülke içinde başka bir yere tedavi amacıyla sevk edilenlerin, yurtdışı gündeliklerine dair karar ekinde yer alan cetvelde belirlenen miktar kadar gündelik ve fiilen kullandıkları taşıtlara ilişkin gider belgelendirilmiş olması kaydıyla ödenir. Kendi araçlarını kullanmış olanlara yapılacak ödeme, o ülkede aynı yer için geçerli olan genel ulaşım türü esas alınarak belirlenir.

8- Yurt dışında sağlık hizmetinden ve yol giderlerinden yararlanacak olanların hastalanmaları halinde tedavilerinin sağlanabilmesi için, gerekli olması halinde tedaviye mahalli usule göre lüzum gösterilmiş olması zorunludur.

9- Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek tutarın yurtdışına transferi halinde, yılın ilk günündeki kurlar esas alınır.

Kapsama dahil kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlanmasına ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar, Maliye Bakanlığının koordinatörlüğünde, Dışişleri Bakanlığı, Millî Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından müştereken çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir."

MADDE 6- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 21/1/2010 tarihli ve 5947 sayılı Kanunla değişik 58 inci maddesinin (g) fıkrasına ikinci paragraf olarak aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Bu madde uyarınca 2914 sayılı Kanuna tabi personele yapılan ödemeler, (c) ve (f) fıkraları kapsamında bulunanlar haricindeki personel açısından, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında dikkate alınmaz."

MADDE 7- 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türkiye Büyük Millet Meclisi harcamalarının dış denetimi, her yıl Sayıştay tarafından görevlendirilen üç denetçiden oluşan bir komisyonca, yalnızca hesaplar ve bunlara ilişkin belgeler esas alınarak yapılır."

MADDE 8- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 2919 sayılı Kanuna ekli kadro cetvelinden çıkarılmış, Ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek aynı cetvele eklenmiştir.

MADDE 9- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddenin son fıkrasında yer alan "telekomünikasyon" ibareleri "elektronik haberleşme" şeklinde değiştirilmiştir.

"Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak, ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere;

a) Yetkilendirilen işletmeciler aylık brüt satışlarının yüzde 15'ini,

b) Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmeciler brüt satışlarından, hizmet sunmak için şebeke kullanımı karşılığında söz konusu işletmecilere ödedikleri ya da borçlandıkları tutar düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde 15'ini,

Hazine payı olarak öderler."

"Hazine payının hesabında süresinde ödenmeyen bedeller için tahakkuk ettirilen gecikme faizi ile vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi mali yükümlülükler ile raporlama amacıyla muhasebeleştirilen tahakkuk tutarları dikkate alınmaz."

MADDE 10- 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 2- Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün 3 üncü maddesinin (b) ve (c) bentleri kapsamına giren personeline; aylık tutarı, "Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatı" prensipleri çerçevesinde personel maliyetlerinin tamamı karşılanan kadro ve pozisyonlarda bulunanlar için en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) brüt tutarının % 600'ünü, kısmen karşılanan kadrolar ve pozisyonlarda bulunanlar için aynı miktarın % 300'ünü, pilotlar için ise % 1000'ini, diğerleri için de % 150'sini geçmemek üzere Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen oran, esas ve usullere göre "Havacılık Tazminatı" ödenir. Yüksek Planlama Kurulu, yukarıda belirtilen kriterlere göre aynı tazminat tavanı grubu içerisinde yer alan bir kadro veya pozisyon unvanında

çalışanlar için uygulanacak tazminat oranını, birimin bulunduğu yer, iş yoğunluğu, öğrenim durumu farklılığı, hizmet süresi, personel temininde güçlük gibi kriterleri birlikte veya ayrı ayrı dikkate almak suretiyle ve ödenecek tazminat tutarının % 30'unu geçmeyecek şekilde farklılaştırmaya yetkilidir. Bu şekilde yapılacak ödemeler, sözleşmeli personel için belirlenen ücret tavanı ile kapsama dahil personele verilecek diğer hak ve ödemelerin hesabına esas alınacak matrahın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu tazminat, aylıklara ilişkin esaslar çerçevesinde gelir vergisi ve damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ödenir."

MADDE 11- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre ikraz işleriyle uğraşanlarla ikinci fıkrada belirtilen muamele ve hizmetlerden herhangi birini esas işgal konusu olarak yapanlar bu Kanunun uygulanmasında banker sayılırlar. Bir şahsın münhasıran altın alım ve satımı ile uğraşması banker sayılmasını gerektirmez."

MADDE 12- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan "Arbitraj muameleleri" ibaresi "Arbitraj muameleleri ile Türkiye'de kurulu borsalarda gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- (1) 08/02/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile 5302 sayılı İl Özel idaresi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen izin veya ruhsatlar, bu Kanun kapsamındaki özel öğretim kurumlarını kapsamaz. Özel öğretim kurumlarına imar mevzuatına uygun olmak kaydıyla işyeri açma ve çalışma ruhsatı Bakanlıkça verilir. Bakanlık bu yetkisini valiliklere devredebilir.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun 8 inci maddesi ile kadroları kaldırılan personel, en geç iki ay içinde derece ve kademelerine uygun kadrolara atanır ve atama işlemi yapılmaya kadar ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilirler. Bunlar, yeni bir kadroya atanmaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali haklarını almaya devam ederler.

MADDE 14- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	2. Hukuk Müşaviri	1	1
AHS	Müşavir Avukat	1	2
AHS	Müşavir Avukat	2	1

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	Hukuk Müşaviri	1	10

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No.: 1/886, 1/838, 2/599, 2/712, 2/727

Karar No.: 25

5/7/2010

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 25/5/2010 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte Komisyonumuza havale edilen 1/886 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile Adalet Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 18/3/2010 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 29/3/2010 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/838 esas numaralı “Harçlar Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 27/5/2010 tarihinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası temsilcilerinin katılımıyla yaptığı 45 inci birleşiminde verilen bir önerge ile gündeme alınmış; söz konusu Tasarılar İçtüzüğü’nün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görüldüklerinden birleştirilerek görüşülmeye başlanmış ve görüşmelerde 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınmasına karar verilmiştir.

Bilindiği gibi, 2010-2012 dönemi Orta Vadeli Programında, uygulanacak kamu gelir politikalarının temel amacının; büyüme, yatırım ve istihdamın desteklenmesi ile ekonomide kayıt dışılığın azaltılmasına katkıda bulunmak olduğu belirtilmiş, bireysel ve kurumsal tasarruf ile sermaye birikiminin teşvik edilmesi hususlarına vurgu yapılmıştır.

Program döneminde vergi politikalarının uygulanmasında istikrar ve vergilendirmede öngörülebilirlik esas olarak belirlenmiş ve bu kapsamda vergi mevzuatı ve uygulamalarında sadeliği ve istikrarı sağlayacak yasal altyapının güçlendirilmesine yönelik çalışmaların yürütülmesi benimsenmiştir. Yüksek oranda vergilendirilen ürünler başta olmak üzere vergi kayıp ve kaçakını önlemeye yönelik denetimlerin artırılması, vergi idaresinin denetim ve uygulama kapasitesinin güçlendirilmesiyle ilgili çalışmalara devam edilmesi, vergi ve diğer mali yükümlülüklerin zamanında ödenmesini sağlamak amacıyla etkin bir tahsilât sisteminin oluşturulması, vergiye gönüllü uyumun artırılması ve vergi tabanının genişletilmesine yönelik çalışmalara devam edilmesi, vergi uyumsuzluklarına dair idari yargılama alanında gerekli düzenlemelerin yapılmasına yönelik tedbirler alınması da Program döneminde gerçekleştirilmesi öngörülen hedefler arasında yer almaktadır. Tasarı, Program dönemi hedeflerinin gerçekleştirilmesine katkı sağlanması amacıyla hazırlanmış olup hedeflerin hayata geçirilmesi adına önemli bir adım olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca, vergi uygulamalarının ve vergi idaresinin düzenli ve etkin bir biçimde işleyebilmesi adına Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bazı kanun hükümlerinin de gerekçeli kararlar doğrultusunda yeniden düzenlenmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Tasarının bu ihtiyacı da gidereceği öngörülmektedir.

Öte yandan, 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanuna, 19/8/1991 tarihli ve 449 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle eklenen ortak hesabın teşkilini ve dağıtım usulünü düzenleyen hükümler, Anayasa Mahkemesinin 17/5/2007 tarihli ve E. 2004/46, K. 2007/60 sayılı Kararıyla, dayanak yetki kanununun iptaline bağlı olarak iptal edilmiştir. 3717 sayılı Kanuna göre, hâkimler ve savcılar ile adli personele yol giderlerinden başka yol tazminatı ödenmektedir. Tahakkuk eden yol tazminatının ise yarısı ilgili kişiye ödenmekte, diğer yarısı da bir bankada açılan ortak hesaba yatırılmaktadır. İptal kararı sebebiyle, yargıda haciz ve keşifler karşılığı toplanan ortak hesaptan yapılan ödemeler, iptal Kararının yürürlüğe girdiği 21/11/2008 tarihinden itibaren yapılamamaktadır. İptal kararından önceki dönemde toplanan bu paralar, yol tazminatından yararlanamayan personel arasında eşit şekilde bölünerek her ay dağıtılmaktaydı. Ancak, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye, 21/3/2006 tarihli ve 5473 sayılı Kanunla eklenen ek 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasıyla, denge tazminatı olarak adlandırılan ek ödemenin ortak hesaptan yapılan ödemelerden mahsup edileceğinin hüküm altına alınması ortak hesaptan yapılan dağıtımı anlamsız hale getirmiştir. Bu nedenlerle uygulamada bir anlamı kalmayan ortak fonun tasfiyesine, iptal kararından bugüne kadar fonda biriken paranın personel arasında dağıtımına ve yol tazminatının yeni esaslara bağlanmasına yönelik düzenlemelere ihtiyaç bulunmaktadır. 1/838 esas numaralı Tasarı bu amaçla hazırlanmıştır.

Tasarılar ve gerekçeleri incelendiğinde;

1/886 esas numaralı Tasarı ile;

► 6802 sayılı Gider Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Banker sayılmak için aranan şartlara açıklık kazandırılması,

- Banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin Türkiye’de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilmesi,

► 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Gelir vergisi açısından ücret gelirleri ile diğer gelir unsurları arasında farklılaştırmaya gidilmesi,

- Vergi sisteminde dar ve tam yükümlülük arasında, elde edilen gelirin niteliği ve unsurları yönünden herhangi bir fark bulunmadığı, tersine ayrımcılık yapılmasının makul ve adil olmayıp mali gücü aynı olanların aynı, mali gücü farklı olanların ise farklı oranda vergilendirilmesini öngören “mali güç” ve “vergide eşitlik” ilkelerine aykırılık teşkil edeceği gerekçeleriyle Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen düzenlemenin iptal gerekçesi doğrultusunda yeniden düzenlenerek menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının alım/satım ve itfa kazançlarında yerli - yabancı yatırımcı ayırımına dayalı stopaj uygulamasına son verilmesi,

- 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesi uyarınca hesaplanan, ancak kazancın yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen ve sonraki dönemlere devreden yatırım indirimi istisnasından 2006, 2007 ve 2008 yıllarıyla sınırlı olmak kaydıyla yararlanılmasına yönelik düzenlemenin, geriye dönük düzenlemelerle kişilerin haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik ilkesi gözetilmeden kısıtlanmasının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi nedeniyle, iptal gerekçesi doğrultusunda yatırım indirimi istisnasından yıl sınırlaması olmaksızın yararlanılmaya devam edilmesinin sağlanması,

- Tasarının çerçeve 3 üncü maddesiyle 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin değiştirilmesi, yürürlük maddesiyle de bu değişikliğin 1/1/2010 tarihinden itibaren geçerli olmasının öngörülmesi nedeniyle değişiklikten önceki vergi tarifesine göre fazladan yapılmış olan vergi tevkifatının red ve iadesinin yapılması ve buna ilişkin usullerin belirlenmesine yönelik geçiş hükümlerine yer verilmesi,

► 213 sayılı Vergi Usul Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Vergi Usul Kanununa göre yapılan tebliğlerin elektronik ortamda yapılması,

- Anayasa Mahkemesinin vergilemede belirlilik, yasallık ve hukuk devleti ilkelerine aykırılık yönündeki iptal kararına uygun düzenleme yapılması amacıyla matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulmasında zamanaşımının durmasına yönelik sürenin bir yıla sınırlandırılması,

- Vergi incelemelerinin tam veya sınırlı inceleme olarak iki gruba ayrılması ve bu incelemelerin kapsamının tanımlanması, incelemelerin, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından hazırlanan yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilmesi, vergi incelemelerinin, tüm denetim birimlerini kapsayacak şekilde tek bir plan dâhilinde gerçekleştirilmesi ve vergi denetim kapasitesinin etkin ve verimli bir şekilde kullanılmasının sağlanması,

- Vergi incelemesi yapılacak mükelleflerin, risk analizine dayalı bir yöntem kullanılarak seçilmesi, vergi incelemesine tabi olanların belirli süreler dâhilinde incelemeye alınması, incelemeye alınacak birinci sınıf tüccarların vergi incelemesine tabi tutulma bakımından gruplandırılması,

- Vergi incelemesine başlandığını gösteren tutanağın düzenlenerek mükellefe bir örneğinin verilmesi ve vergi incelemesinin belirli süreler içerisinde tamamlanması kuralının getirilmesi,

- Mükelleflere verilecek izahatın yöntemi konusunda değişiklik yapılması, bu çerçevede Gelir İdaresi Başkanlığına, istenecek izahatı özelve ile cevaplandırmak veya aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler yayımlayabilme imkânının getirilmesi,

- Ayrıca; modern gelişmeler doğrultusunda mükelleflerin vergiye uyumunu sağlayıcı, mükellefle vergi idaresi arasında ortaya çıkacak uyumsuzlukları giderici ve gelir idaresinin inceleme ve denetim kapasitesini güçlendirici mekanizmalar öngören çeşitli düzenlemelerin yapılması,

► 492 sayılı Harçlar Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kâğıtların ve sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, tarımsal üretim sözleşmelerinin damga vergisinden istisna edilmesi,

- Anayasanın hak arama hürriyetini düzenleyen ve herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu hükmünü içeren 36 ncı maddesine aykırı olduğu gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Karar ve İlam Harcı ödenmedikçe ilgiliye ilam verilmez.” şeklindeki hükmünün karar ve ilam harcı ödenmeksizin yargısal işlemlere devam edilebilmesine yönelik olarak yeniden düzenlenmesi,

- Mükelleflerin vergi uygulamalarına ilişkin izahat taleplerinin harç kapsamına alınması,

► 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununda yapılması öngörülen değişikle; Bankanın aktif ve pasifindeki döviz ve altın cinsinden varlık ve yükümlülüklerinin değerlemesi nedeniyle Banka lehine doğan değerlendirme farklarının, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancına dahil edilmemesi ve Kurumlar Vergisine tabi tutulmaması, Banka aleyhine doğan değerlendirme farklarının da, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancından düşülmemesi ve Kurumlar Vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmamasına yönelik düzenleme yapılması,

► 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanunda yapılması öngörülen değişiklikle; Gelir İdaresi Başkan yardımcıları, daire başkanları ve vergi dairesi başkanlarının atanmasının söz konusu Kanun kapsamına alınması,

► 2886 sayılı Devlet İhale Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilen sağlık kuruluşlarının, teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetlerin katma değer vergisinden istisna edilmesi, bu teslim ve hizmetler nedeniyle bu kuruluşlara kurumlar vergisinden muafiyet sağlanması,

- İhalelerde ecrimisil işlemlerine ilişkin tespit ve takdir işlemlerinin münhasıran bu işlemleri yerine getirecek ayrı bir komisyon marifetiyle yerine getirilmesi, tespit tarihinden geriye doğru en fazla beş yılı geçmemek üzere ecrimisil tespit ve takdir edilmesi, takdir edilen ecrimisil bedellerinin tahsilatını hızlandırmak amacıyla, füzuli şağillere, ecrimisili itiraz etmeksizin ödemeleri halinde yüzde on beş, peşin ödemeleri halinde ise ayrıca yüzde on beş indirim uygulanması; köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgal edilmeleri durumunda, bu taşınmazların tespitlerinin kolaylaştırılması için, tahsil edilen ecrimisil gelirinin yüzde beşinin 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliğine aktarılması,

► 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Maliye Bakanlığının vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek ve yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun oluşturulması,

- Maliye Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının her türlü faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile bu Genel Müdürlüğe verilecek diğer görevleri yapmak üzere, Maliye Bakanlığında daire başkanı ve üstü yönetici kadrolarda bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanların kontrolör olarak çalıştırılmalarına imkân sağlanması,

► 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılması öngörülen değişikliklerle; şans oyunlarının tertibi ile ilgili anonim şirketlere yaptırılabilir iş ve hizmetlerin belirtilmesi ve şans oyunlarının tertibine ilişkin iş ve hizmetlerin yaptırılmasına ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi, İdare tarafından belirlenen iş ve hizmetlerin, kısımlara bölünmeden ve yurt çapında hasılatın pay verilmesi suretiyle ihale edilmesi, ceza ve yasaklama hükümleri hariç 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununa tabi olunmadığı, ihale komisyonunun teşkili ve çalışma usulünün düzenlenmesi,

► 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- 4706 sayılı Kanun uyarınca Hazineye ait taşınmazların satışında hisseli taşınmazların hissedarlarına satışında hisse oranı ve hisse miktarının şartlarının ayrı ayrı sağlanması halinde de, hisseli taşınmazların hissedarlarına satışının mümkün kılınması; Hazineye ait tarım arazilerinin özellikle hissedarlarına satış konusunda kolaylıklar sağlayıcı düzenlemeler yapılması,

- Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiralanması sonucu tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onunun, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliklerine aktarılması; Hazineye ait taşınmazlardan 31/12/2000 tarihinden önce üzerinde yapılanma olanların da, Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın belediyelere devredilmesine imkan sağlanması,

- Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinde Hazinece alınacak hasılat payına, oranlarına ve bunun istisnalarına ilişkin düzenlemeler yapılması,

- Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazların, bedelsiz olarak, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ise ilgili belediyelere devredilmesine imkan tanınması,

► 5326 sayılı Kabahatler Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle; tüm amme alacakları için genel ilke olan ve zamanaşımının hesaplanmasına dayanak olan olayın rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılının başından itibaren zamanaşımının hesaplanmaya başlanması ilkesinin, idari para cezaları için de esas alınması,

► 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Gelir İdaresi başkan yardımcıları, daire başkanları ve vergi dairesi başkanlarının atamalarının 2451 sayılı Kanunun kapsamına alınmaları nedeniyle 5345 sayılı Kanunun ilgili maddesi kapsamından çıkarılması,

- Gelir İdaresi Başkanlığının merkez teşkilatında yer alan Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasına, Tasarı ile oluşturulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaz hizmetlerini yürütme görevinin eklenmesi,

- Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığının ana hizmet birimi olmaktan çıkarılarak, denetim birimi haline getirilmesi, görevlerinin tadat edilmesi, Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılan görevlerin Tasarıyla kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna görev olarak verildiğinden maddeden çıkarılması,

- Vergilere ilişkin idari davaların daha etkin ve verimli bir şekilde takip edilmesi amacıyla Başkanlığın taşra teşkilatında avukat çalıştırılması,

- Gelir İdaresi Başkanlığının hızla değişen ekonomik ve sosyal koşullara paralel olarak hizmet ve faaliyetlerini planlayabilmesi, bütçe ödeneklerinin verimli ve etkin kullanımına imkan tanınması amacıyla Başkanlığa bütçe esnekliklerinin sağlanması,

- Meslekte en az altı yılını dolduran gelir uzmanlarından, yapılacak sınavda başarı gösterenlere, yapılacak vergi incelemeleri sırasında vergi incelemesine yetkili olanların refakatinde çalıştırılması imkânı getirilmesi,

- Gelir İdaresi Başkanlığına 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine bağlı kalmaksızın, hizmetlerin ifası için ihtiyaç duyulan kadroların karşılanması amacıyla boş kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişikliği, dolu kadrolarda ise derece değişikliği yapmaya yetki verilmesi,

- Gelir İdaresi Başkanlığının denetim gücünü artırmak amacıyla ihtiyaç duyduğu kadroların ihdas edilmesi,

1/838 esas numaralı Tasarı ile;

- Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinde ve diğer kanunlarda yer alan bir takım harç muafiyetlerinin, mahkemelerce re'sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için alınan keşif harçları ile icra ve iflas işlemlerini daire dışında memur eliyle yerine getirmek için alınan haciz, teslim ve satış harcı bakımından uygulanmaması,

- Harçlar Kanununun ekindeki (1) sayılı Tarifeye, keşif harcı ve haciz, teslim ve satış harcı adlarında yeni harçların eklenmesi,

- Daire dışında yapılması gereken her bir keşif ve icra işlemi için ödenen yol tazminatları bakımından yeni esasların belirlenmesi; yol tazminatları için oluşturulan ortak hesabın kaldırılması; ek ödeme almayan memurlara verilen tazminata hak kazanan hâkim ve savcı dışındaki yargı personelinin denge tazminatının gecikmeden ve doğrudan almalarının sağlanması; yargıda görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara da yol tazminatı ödenmesine imkân tanınması,

- 3717 sayılı Kanun uyarınca oluşturulan ortak fonda, Anayasa Mahkemesinin iptal kararından bugüne kadar biriken paranın personel arasında dağıtımına ilişkin düzenleme yapılması,

öngörülmektedir.

Tasarıların geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce, verilen bir önerge doğrultusunda daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmelerini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Alt Komisyonun; 2/6/2010, 3/6/2010, 9/6/2010 ve 10/6/2010 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Vergi Konseyi, TÜRMOB ile ilgili sendika, sivil toplum kuruluşları ile vakıf ve dernek temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Tasarılar ve maddeleri ayrıntılı bir şekilde tartışılmış, yapılan kapsamlı değerlendirmeler doğrultusunda Alt Komisyon; yaptığı değişiklikleri de içeren bir metin hazırlamıştır.

➤ 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısının,

• Çerçeve 1 ve 2 nci maddeleri; aynen,

• Çerçeve 3 üncü maddesi; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesi son iki dilimine göre hesaplanan vergi tutarında kurulu rakamlara yer verilmemesi amacıyla “76.250” ibarelerinin “76.200”, “18.607” ibaresinin ise “18.594” olarak değiştirilmesi suretiyle,

• Çerçeve 4, 5, 6, 7 ve 8 inci maddeleri; aynen,

• Çerçeve 9 uncu maddesi; 213 sayılı Kanunun 134 üncü maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenmesi öngörülen birinci fıkranın, tam ve sınırlı vergi incelemelerinin kapsamının Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığı tarafından belirlenmesini teminen değiştirilmesi suretiyle,

• Çerçeve 10 uncu maddesi; Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığına, vergi incelemesine tabi tutulacak mükellef gruplarını ve bu hükmün uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirleme yetkisinin verilmesi amacıyla 213 sayılı Kanunun 137 nci maddesine eklenmesi öngörülen fıkranın değiştirilmesi suretiyle,

• Çerçeve 11 inci maddesi; 213 sayılı Kanunun 140 ncı maddesine eklenmesi öngörülen ikinci fıkrada geçen “diğer memurlar” ibaresine açıklık getirilmesi amacıyla “diğer memurlar” ibaresinden önce gelmek üzere “135 inci madde ile vergi incelemesi yapmaya yetkili kılınan” ibaresinin eklenmesi suretiyle,

- Çerçeve 12, 13 ve 14 üncü maddeleri; aynen,
- Çerçeve 15 inci maddesi; 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin beşinci fıkrasında öngörülen değişikliklerde geçen “1/8” ibaresinin “1/10”, “ “1/2” ibaresinden sonra gelen “1/4” ibarelerinin ise “1/5” olarak değiştirilmesi suretiyle,
- Çerçeve 16 ncı maddesi; 213 sayılı Kanunun 367 nci maddesinin birinci fıkrasında öngörülen değişiklikte yer alan “aracılığıyla” ibaresinin uygulamada tereddütlere yol açmamak amacıyla “tarafından” ibaresiyle değiştirilmesi suretiyle,
- Çerçeve 17, 18, 19, 20, 21 inci maddeleri aynen,
- Çerçeve 22 nci maddesinin Tasarı metninden çıkarılması ve takip eden madde numaralarının teselsül ettirilmesi suretiyle,
- 1/838 esas numaralı Kanun Tasarısının çerçeve 1 inci maddesinin çerçeve 22 nci madde olarak Tasarıya aynen eklenmesi suretiyle,
- 1/838 esas numaralı Kanun Tasarısının çerçeve 2 nci maddesinin çerçeve 23 üncü madde olarak Tasarıya aynen eklenmesi suretiyle,
- Çerçeve 23 ve 24 üncü maddeleri; çerçeve 24 ve 25 inci maddeler olarak aynen,
- Çerçeve 25 inci maddesi; 2886 sayılı Kanunun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna eklenmesi öngörülen cümleye kamu yararına çalışan derneklerin yürütmekte oldukları faaliyetlerin aksatılmadan sürdürülmesini sağlamaya yönelik bir ibarenin eklenmesi suretiyle, çerçeve 26 ncı madde olarak,
- Çerçeve 26 ncı maddesi; 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasına eklenmesi öngörülen cümlelerin, aynı fıkranın başına eklenmek üzere ve anlatıma açıklık kazandırılması amacıyla yeniden düzenlenmesi; aynı maddeye eklenmesi öngörülen yeni fıkranın sonuna fıkrada geçen oranı iki katına kadar artırmaya Maliye Bakanlığını yetkili kılan bir cümlelerin eklenmesi suretiyle, çerçeve 27 nci madde olarak,
- Çerçeve 27 nci maddesi; 2886 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere eklenmesi öngörülen geçici 3 üncü maddenin uygulanmasında meydana gelebilecek tereddütleri giderecek şekilde daha açık ve anlaşılır hale getirilmesi amacıyla yeniden yazılması suretiyle, çerçeve 28 inci madde olarak,
- Çerçeve 28 inci maddesi; 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye 33/A maddesinden sonra gelmek üzere eklenmesi öngörülen 33/B maddesinin ikinci fıkrasının, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna Müsteşarın başkanlık yapması doğrultusunda ve Gelir İdaresi Başkanının Kurul üyesi olarak düzenlenmesi suretiyle, çerçeve 29 uncu madde olarak,
- Çerçeve 29 uncu maddesi; 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra eklenmesi öngörülen paragrafta yer alan “üstü yönetici” ibaresinin “genel müdür yardımcısı” olarak değiştirilmesi ve “haklardan” ibaresinden önce gelmek üzere “mali ve sosyal” ibaresinin eklenmesi suretiyle, çerçeve 30 uncu madde olarak,
- Çerçeve 30 uncu maddesi; çerçeve 31 inci madde olarak aynen,
- Çerçeve 31 inci maddesi; ilgili iş veya hizmetlerin tamamını veya bir kısmını kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmesi amacıyla 320 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamenin ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikte yer alan “hizmetleri” ibaresinin

“hizmetlerin tamamı veya bir kısmını” şeklinde değiştirilmesi, bu fıkranın (a) bendinin başına “idare tarafından belirlenecek” ibaresinin eklenmesi, aynı bentteki “oyunlarının” ibaresinden sonra gelen “tamamının veya bir kısmının” ibaresinin metinden çıkarılması, yine aynı bentteki “ alternatif dağıtım kanalları” ibaresinin daha yaygın kullanıma sahip “elektronik ortamlar” ibaresiyle değiştirilmesi; üçüncü fıkra olarak eklenmesi öngörülen fıkranın (a) bendinin başına “Belirlenen” ibaresinin eklenmesi, bu fıkranın (b) bendinin (2) numaralı alt bendindeki ihaleye katılımı arttırmak amacıyla “İsteklinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya ortaklarından birinin” ibaresinin eklenmesi; dördüncü fıkra olarak eklenmesi öngörülen fıkranın (c) bendinin üçüncü cümlesindeki “gerekli görüldüğü takdirde” ibaresinin metinden çıkarılması, aynı cümlelerin sonundaki “sonuçlandırılabilir” ibaresinin “sonuçlandırılır” şeklinde değiştirilmesi, dördüncü cümlesinin tamamının metinden çıkarılması; dokuzuncu fıkra olarak eklenmesi öngörülen fıkradan sonra gelmek üzere şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin ihale işlemlerine başlanılmasında yetkili karar organı olarak Bakanlar Kurulunun belirlenmesi amacıyla yeni bir fıkranın metne ilave edilmesi suretiyle, çerçeve 32 nci madde olarak,

• 1/838 esas numaralı Kanun Tasarısının çerçeve 3 üncü maddesi; uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek amacıyla 3717 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin birinci fıkrasında yer alan “zabıt katipleri ile” ibaresinin “zabıt katiplerine ve” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, Tasarının çerçeve 33 üncü maddesi olarak,

• 1/838 esas numaralı Kanun Tasarısının çerçeve 4 üncü maddesi; ödenecek olan yol giderleri ve yol tazminatı için kullanılmak üzere, Maliye Bakanlığının 2009 yılı yargı harçları gelir gerçekleşmesinin yüzde beşini geçmemek üzere Adalet Bakanlığının 2010 yılı bütçesine ödenek eklenmesine yetki veren bir geçici maddenin metne ilave edilmesi suretiyle, Tasarının çerçeve 34 üncü maddesi olarak,

• Çerçeve 32 nci maddesi; çerçeve 35 inci madde olarak aynen,

• Çerçeve 33 üncü maddesi; 4706 sayılı Kanununun 5 inci maddesine onuncu fıkra olarak eklenmesi öngörülen fıkranın sonuna, fıkrada geçen oranı iki katına kadar arttırmaya Maliye Bakanlığına yetki veren bir hükmün eklenmesi suretiyle, çerçeve 36 ncı madde olarak,

• Çerçeve 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 ve 48 inci maddeleri; çerçeve 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 ve 51 inci maddeler olarak aynen,

• Çerçeve 49 uncu maddesi; Maliye Bakanlığına ihdas edilen kadrolara ilişkin ekli (1) sayılı listede yer alan daire başkanı kadro sayısının 5’ten 6’ya çıkarılması ve toplam kadro adedinin 43 olarak değiştirilmesi suretiyle, çerçeve 52 nci madde olarak,

• Geçici 1 inci maddesi; aynen,

• 1211 sayılı Kanununun Tasarının çerçeve 23 üncü maddesi ile değiştirilen 61 inci maddesinde yer alan hükmün uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütlerinin giderilmesi amacıyla, 5/5/2001 tarihinden Tasarının yürürlük tarihine kadarki sürede yapılacak değerlemeler için de geçerli olmasını öngören Geçici 2 nci maddenin metne ilave edilmesi suretiyle,

• Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından 2006, 2007 ve 2010 yıllarında yapılan gelir uzmanlığı özel sınavında başarılı olan, ancak gelir uzmanı olarak ataması yapılmayanların üç ay içinde gelir uzmanı olarak atanmaları amacıyla Geçici 3 üncü maddenin metne ilave edilmesi suretiyle,

• Gelir İdaresi Başkanlığının personel ihtiyacının karşılanabilmesi için Tasarının çerçeve 49 uncu maddesi ile ihdas edilmesi öngörülen gelir uzman yardımcısı kadrolarından boş bulunan 2.000 gelir uzman yardımcısı kadrosuna, 2010 yılında, 2010 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda belirlenmiş sınırlamalara tabi olmaksızın atama yapabilmesi amacıyla Geçici 4 üncü maddenin metne ilave edilmesi suretiyle,

• Yürürlük ve yürütmeye ilişkin 50 ve 51 inci maddeleri; 53 ve 54 üncü maddeler olarak aynen, kabul edilmiştir.

Bu defa Komisyonumuzun, 17/6/2010, 18/6/2010, 22/6/2010 ve 23/6/2010 tarihlerinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Milli Piyango İdaresi, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Vergi Konseyi, TÜRMOB ile ilgili sendika, sivil toplum kuruluşları ile vakıf ve dernek temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 50 nci, 51 inci, 52 nci ve 53 üncü birleşimlerinde Tasarıların görüşülmesine devam edilmiştir.

Komisyonumuzda Tasarıların geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Bankerlerin vergilendirilmesinde uygulamada yaşanılmakta olan sorunların giderilmesi amacıyla kimlerin banker sayılacağına yönelik olarak getirilen yeni düzenlemenin yetersiz olduğu, söz konusu düzenlemenin çerçevesinin daha net ve kesin bir şekilde belirlenmesi gerektiği, aksi takdirde holdinglerin ikrazatçı olarak tanımlanmasına yol açabileceği ve bundan dolayı ceza almalarına sebep olunabileceği, bu nedenle söz konusu düzenlemenin yeniden değerlendirilmesi gerektiği,

- Gelir vergisi tarifesinde yapılan yeni düzenleme ile alt gelir gruplarına herhangi bir olanak sağlanmadığı, asgari ücretli çalışanlara verilen asgari geçim indiriminin işveren tarafından yansıtılmadığı, diğer bazı menkul sermaye araçlarından elde edilen kârlardan vergi alınmıyorken asgari ücretli çalışanlardan gelir vergisi alınmasının doğru olmayacağı,

- Anayasa Mahkemesinin ilgili kararı doğrultusunda, kazancı yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen ve sonraki dönemlere devreden yatırım indirimi istisnasından yıl sınırlaması olmaksızın yararlanılmaya devam edilmesine olanak sağlayan söz konusu düzenlemenin olumlu karşılandığı, ancak yatırım indirimi istisnasının sınırlandırılmasının ise yatırımcıları olumsuz etkileyebileceği, bu sınırlamanın kaldırılmasının yeni yatırımların teşvik edilmesi anlamında olumlu etkisinin olabileceği,

- Vergi incelemesine tâbi olacak mükelleflerin sadece risk analizine dayalı olarak belirlenmesinin yeterli olmayacağı, özellikle risk kriterleri belirlenirken mükellefler ve sektörler arasında eşitsizliğe neden olabilecek yanlışlıklardan kaçınılması gerektiği, ayrıca mükelleflerin risk kapsamında değerlendirilme gerekçeleri gerek vergi inceleme elemanlarına gerekse ilgili mükelleflere bildirilmesi gerektiği,

- Sermaye büyüklükleri ve iş hacimlerine göre mükelleflerin sınırlandırılmasının ve buna göre denetim periyodunun dokuz yılda bir olmasının, denetimin caydırıcılığını kaybetmesine, denetimden kaçınmak için büyük sermayeli mükelleflerin sermayeyi bölmesine yol açabileceği,

- Vergi inceleme raporlarını uygunluk yönünden inceleyecek olan rapor değerlendirme komisyonları üyelerinin belirlenirken sadece meslekte on yılını tamamlamış olmaları yönündeki kriterin yeterli olmadığı, diğer hususların da belirtilmesi gerektiği,

- Mükelleflerin izahat taleplerinin yalnızca merkez teşkilat tarafından karşılanmasının mükelleflerin bekleme sürelerini uzatacağı, bürokratik işlemlerin artması sonucu cevapların gecikebileceği,

- Kamu yararına çalışan derneklerin verilmiş maksadına uygun olarak kullandıkları ve satış tarihi üzerinden yirmi yıl geçen taşınmazların satışından elde edilecek olan gelirin yüzde otuzunun hazineye aktarılmasını öngören düzenlemedeki yüzde otuz oranının objektif olmayacağı, bu oran belirlenirken taşınmazın getirdiği rantın ve satış tutarının da dikkate alınması gerektiği, rantı yüksek olan taşınmazlarda bu oranın yüzde otuzdan fazla olabileceği, rantı düşük olan taşınmazlarda ise bu oranın yüzde otuzdan az olması gerektiği,

- Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından belirlenecek şans oyunlarına ilişkin iş ve hizmetlerin tamamının veya bir kısmının özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlerine yaptırılabilmesine ilişkin düzenlemenin oldukça geniş bir alanı kapsamı nedeniyle görüşülmekte olan Tasarının içerisindeki tek bir madde ile düzenlenmesinin uygun olmadığı, söz konusu düzenlemenin ayrı bir yasa çalışması çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği,

- Tebliğ, yönetmelik ve tüzük gibi ikincil düzey mevzuatla çözülebilecek sorunların Tasarıya eklenecek yasa çerçevesinde çözülmeye çalışılmasının doğru bir yaklaşım olmadığı,

- Ecrimisillerin tahsil, tespit ve takdirlemede sorunlar yaşandığı, eşitlik ve adaletin sağlanamadığı, ecrimisil borçlularının çiftçi ve dar gelirli vatandaşlardan oluştuğu, bu sebeple mevcut ecrimisil borçlarının yeniden yapılandırılması gerektiği, ecrimisil tespit ve takdirlemelere daha fazla önem verilmesi gerektiği,

- Mükelleflerin vergi uygulamalarına yönelik olarak karşılaşılabilecekleri sorunların giderilmesi adına idareden isteyebilecekleri izahat talepleri mukabilinde, idare tarafından mükelleflerden ücret talep edilmesinin yanlış bir yaklaşım olduğu, ücret talep edilmesi ile idarenin fazla bilgi talebinde bulunulmasını önlemeyi amaçladığı, bu nedenle söz konusu hükmün Tasarı metninden çıkarılması gerektiği,

- Ücret gelirlerine uygulanmakta olan % 35'lik oranın, mali güce göre vergilendirilmesi ilkesi doğrultusunda Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği, Tasarı ile getirilmekte olan yeni düzenleme ile söz konusu % 35'lik oranın muhafaza edildiği, Mahkeme kararını uygulamak amacıyla sadece % 35'lik orana denk düşen gelir diliminin yükseltildiği, dolayısıyla % 35'lik oranın düşürülmeden sadece gelir diliminin yükseltilmesi ile Anayasa Mahkemesinin kararının yerine getirilemeyeceği, bu nedenle söz konusu oranın düşürülmesi gerektiği,

- Tasarı ile getirilen yeni gelir vergisi tarifesinin 1 inci ve 2 nci dilimlerine göre ücret gelirleri ile diğer gelirlerin birlikte vergilendirildiği, tarifenin 3 üncü ve 4 üncü dilimlerine göre ise ücret gelirleri ile diğer gelirlerin birbirinden farklı bir şekilde vergilendirildiği, söz konusu ilk iki vergi diliminin de son iki vergi diliminde olduğu gibi ayırma kuramı ilkesi ve ücret gelirleri ile diğer gelirlerin farklı vergilendirilmesi gerektiği yönündeki Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda yeniden değerlendirilmesi gerektiği,

- Vergi inceleme elemanları tarafından yapılacak incelemelerin Gelir İdaresi Başkanı başkanlığındaki Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun kontrolü altında tutulmasının, Gelir İdaresi Başkanlığının yarı özerk yapısı nedeniyle vergi uygulamalarının siyasallaşmasına neden olabileceği, bu nedenle söz konusu Kurulun başkanlığına Müsteşarın getirilmesinin daha doğru olabileceği,

- İstanbul'un finans merkezi haline getirilmesinde vergi düzenlemelerinin yanı sıra fiziki altyapı, ekonomi, hukuk gibi birçok faktörün etkili olduğu,

şeklinde görüş, eleştiri ve temennileri müteakip, Hükümet tarafından yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bazı kanun hükümlerinin Mahkemenin gerekçeli kararları dikkate alınarak yeniden düzenlendiği,

- Vergi denetiminde koordinasyon ve uygulama birliğinin sağlanarak etkinliğin ve verimliliğin artırılması için gerekli yasal düzenlemeler yapıldığı,

- Vergi idaresinin uygulama kapasitesinin artırılmasını sağlamak üzere idarenin personel, bütçe, yatırım ve diğer idari işlerinin daha esnek ve etkin bir yapıya kavuşturulmasını sağlamaya yönelik hususların düzenlendiği,

- Türkiye'yi bir finans merkezi haline getirmek için eylem planının oluşturulduğu. Vergi oranlarında yapılan değişikliklerle vergi sistemine uluslararası uygulamalara paralellik kazandırılmaya çalışıldığı,

- İkratçıları belirlenirken borç vermek esas işgal konusu olanların banker sayılacağı, bunun belirlenmesinde ana sözleşmede borç vermeyle ilgili bir hüküm bulunup bulunmadığı veya faaliyetlerinde borç vermenin yoğunluğu ve işlem hacminin inceleneceği, buna göre BSMV'ye tabi tutulacakları,

- Tasarı ile getirilen yeni düzenlemeye göre vergi incelemelerinin risk analizine dayalı olarak yapılacağı, böylelikle risk oranı yüksek mükelleflerin incelenmesinin sağlanması ile daha etkin ve verimli bir şekilde vergi incelemesinin yapılabileceği, ayrıca söz konusu risk analizine dayalı yeni yöntemin, risk kriterlerinin neler olduğu gibi, bazı detaylarının uygulamada ayrıntılı bir şekilde belirleneceği,

- Asgari ücretli çalışanların gelir vergisinden muaf tutulmasının mevcut ekonomik konjonktürde mümkün olmadığı, küresel olarak sıkıntılı bir ekonomik dönemden geçilirken böyle bir düzenlemenin riskli olabileceği,

- 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi hakkında Kanunlarda yapılması öngörülen değişikliklerle birlikte milli emlak uygulamalarında ecrimisil işlemlerinin etkinliğinin artacağı, ayrıca, uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi ile Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli bir şekilde yönetilmesinin sağlanacağı,

- Vergi uygulamalarında bilgiye ulaşılabilirliğin sağlanması suretiyle saydamlığın artırılmasına yönelik olarak, mükelleflerin Bakanlıktan bilgi talebinde bulunmaları halinde talep edilmesi öngörülen ücrete ilişkin hükmün Tasarı metninden çıkarılmasının uygun olacağı,

- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesindeki "fazlası % 35 oranında" ibaresi, ücret gelirleri yönünden iptal edildiği, Tasarı ile getirilen yeni vergi tarifesi ile Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, mali güce göre vergilendirilmesi ilkesi doğrultusunda ücret gelirleri bakımından tarifenin 3 üncü ve 4 üncü dilimlerinde değişiklik yapıldığı, söz konusu değişikliklerle birlikte ücret gelirleri üzerindeki vergi yükünün önemli ölçüde düşürüldüğü,

- Tasarı ile vergi incelemelerinin ortak aklın ürettiği değerler üzerinden yapılmasının hedeflendiği, bu hedefin dışında başka bir amacın Tasarıda yer almadığı, bu nedenle uygulamada tereddütlere mahal vermemek adına Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun Maliye Bakanının veya tevkil etmesi halinde Müsteşarın başkanlığında toplanması ve Gelir İdaresi Başkanının da Kurulun doğal üyesi olacak şekilde madde metninin yeniden düzenlenmesinin uygun olacağı,

ifade edilmiştir.

Tasarıların geneli üzerindeki görüşmeleri müteakip verilen önergeler doğrultusunda, Konya Milletvekili Kerim ÖZKUL ve dört milletvekilinin 2/712 Esas numaralı "Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" ile Ordu Milletvekili Rahmi GÜNER'in 2/599 Esas numaralı "3717 Sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun ve 657 Sayılı Kanunun 152 nci Maddesinin "II-Tazminatlar" Kısımının (G) Bölümünde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin Komisyonun gündemine alınarak 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısı ile birleştirilmelerine ve görüşmelerde 1/886 esas numaralı Tasarının esas alınmasına karar verilmiştir.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerden sonra verilen bir önerge doğrultusunda maddelerin görüşülmesine Alt Komisyon metni üzerinden devam edilmesi kararlaştırılmıştır.

Alt Komisyon metninin;

- Çerçeve 1 inci maddesi aynen,

- Çerçeve 2 nci maddesi, 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde yapılan değişikliğin piyasaların derinleşmesi ve sistemik risklerin etkin yönetimi açısından yeni finansal ürünlerin organize piyasalarda şeffaflık içinde işlem görmelerinin desteklenmesi amacıyla Türkiye'de faaliyet gösteren bütün borsalarda uygulanmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 3 üncü maddesi aynen,

- Çerçeve 4 üncü maddesi, "dar mükelleflerden" ifadesinde yer alan "dar" ibaresinin uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesini teminen çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 5, 6, 7 ve 8 inci maddeleri aynen,

- Çerçeve 9 ve 10 uncu maddeleri, bu maddelerde düzenlenen hususların çerçeve 29 uncu madde ile kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun görevleri kapsamında düzenlendiğinden metinden çıkarılmak ve takip eden madde numaraları teselsül ettirilmek suretiyle,

- Çerçeve 11 inci maddesi; 213 sayılı Kanunun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasına eklenmesi öngörülen (5) numaralı bentte yer alan "yazılı olarak" ibaresinin, uygulamada kolaylık sağlanması bakımından "düzenleyecekleri bir rapor ile" şeklinde değiştirilmesi suretiyle 9 uncu madde olarak,

- Çerçeve 12 nci maddesi; madde ile düzenlenen hususların Gelir İdaresi Başkanlığının taşra teşkilatının görev, yetki ve fonksiyonlarının kapsamlı bir şekilde ele alınmasından sonra düzenlenmesinin daha uygun olacağından metinden çıkarılmak suretiyle,

- Çerçeve 13 ve 14 üncü maddeleri 10 ve 11 inci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 15 inci maddesi; 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinde yer alan elektronik ortamda beyanname verilmesi mecburiyetine uyulmaması halinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının indirimli uygulanabilmesi için tanınan, beyannamenin kanuni süresinin sonundan itibaren başlayacak 15 günlük beyanname verme sürelerinin 30 güne çıkarılmasını teminen değiştirilmesi suretiyle, 12 nci madde olarak,

- Çerçeve 16, 17,18, 19 ve 20 nci maddeleri, 13, 14, 15, 16 ve 17 nci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 21 inci maddesi; 492 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin, sosyal devlet ilkesi gereğince, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında harcın yirmide bir oranında uygulanmasını teminen değiştirilmesi suretiyle, 18 inci madde olarak,

- Çerçeve 22, 23, 24, 25 ve 26 ncı maddeleri, 19, 20, 21, 22 ve 23 üncü maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 27 nci maddesi; 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının başına eklenmesi öngörülen cümlede "peşin ödenmesi" ibaresinden önce gelen "yüzde onbeş" oranının "yüzde yirmi" olarak değiştirilmesi suretiyle, 24 üncü madde olarak,

- Çerçeve 28 inci maddesi, 25 inci madde olarak aynen,
- Çerçeve 29 uncu maddesi; Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna Maliye Bakanının veya vekalet etmesi halinde Müsteşarın başkanlık yapmasını, yıl içerisinde ihbar, şikayet, soruşturma ve benzeri nedenlerle yapılacak vergi incelemelerinin usul ve esaslarına yıllık vergi inceleme ve denetim planında yer verilmesini, tam ve sınırlı vergi incelemelerine ilişkin olarak Maliye Bakanlığınca çıkarılacak yönetmeliğin ana hatlarının kanunda belirlenmesini ve metnin 9 ve 10 uncu maddelerinde yer alan hususların bu maddeye taşınmasını teminen yeniden düzenlenmesi suretiyle, 26 ncı madde olarak,
 - Çerçeve 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 ve 40 ıncı maddeleri, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 ve 37 nci maddeler olarak aynen,
 - Çerçeve 41 inci maddesi, vergi denetim birimlerinin yeniden yapılandırılması daha kapsamlı bir çalışmayı gerektirdiğinden metinden çıkarılması suretiyle,
 - Çerçeve 42 nci maddesi; Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığının hâlihazırda olduğu gibi ana hizmet birimi olarak muhafazasını, ana hizmet birimi daire başkanlıklarına verilen görevlerin Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı hariç gerektiğinde birden fazla daire başkanlığı tarafından yürütülebilmesini ve buna paralel olarak 5345 sayılı Kanununun 9 uncu maddesinin Gelir Yönetimi Daire Başkanlığının görevlerinin vergi türleri veya mükellef grupları itibarıyla üç ayrı daire başkanlığı tarafından yürütülebilmesini öngören son fıkrasının yürürlükten kaldırılmasını ve doğrudan Başkana bağlanan Gelirler Kontrolörü Başkanının niteliği, atanma usulü ve özlük haklarının buna göre belirlenmesini teminen yeniden düzenlenmesi suretiyle, 38 inci madde olarak,
 - Çerçeve 43 üncü maddesi, 39 uncu madde olarak aynen,
 - Çerçeve 44 üncü maddesi, vergi denetim birimlerinin yeniden yapılandırılması daha kapsamlı bir çalışmayı gerektirdiğinden metinden çıkarılması suretiyle,
 - Çerçeve 45 inci maddesi Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığının 42 nci maddede yapılan değişiklik doğrultusunda ana hizmet birimi olarak muhafazasını, ancak doğrudan Gelir İdaresi Başkanına bağlanmasını, görevlerinin yeniden belirlenmesini ve adının "Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı" olarak değiştirilmesini teminen yeniden düzenlenmesi suretiyle, 40 ıncı madde olarak,
 - Çerçeve 46 ncı maddesi, 41 inci madde olarak aynen,
 - Çerçeve 47 nci maddesi, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun kamu idarelerinin bütçelerine ilişkin hükümlerinin Gelir İdaresi Başkanlığına da uygulanmasının ve bu hususta bir istisna oluşturulmamasının daha uygun olacağından hareketle metinden çıkarılması suretiyle,
 - Çerçeve 48 inci maddesi, en az altı yıl fiilen çalışmış gelir uzmanlarından yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olanların yetkili gelir uzmanı olarak çalıştırılmasına ilişkin fıkranın, Gelir İdaresi Başkanlığının taşra teşkilatının görev, yetki ve fonksiyonlarının kapsamlı bir şekilde ele alınmasından sonra düzenlenmesinin daha uygun olacağından metinden çıkarılması suretiyle, 42 nci madde olarak,
 - Çerçeve 49 uncu maddesi; 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnemenin kadrolarda derece, unvan ve sınıf değişikliği yapılmasına ilişkin hükümlerinin uygulanmasında bir istisna oluşturulmasının uygun olmayacağından hareketle metinden çıkarılmak suretiyle,
 - Çerçeve 50 nci maddesi, vergi denetim birimlerinin yeniden yapılandırılması daha kapsamlı bir çalışmayı gerektirdiğinden metinden çıkarılmak suretiyle,

- Çerçeve 51 inci maddesi, 43 üncü madde olarak aynen,

- Çerçeve 52 nci maddesi, ekli (1) sayılı listede Maliye Bakanlığı merkez teşkilatına ihdası öngörülen Bakanlık Müşaviri kadrolarının çıkarılması, daire başkanı kadrosunun 6'dan 2'ye düşürülmesi, Gelir İdaresi Başkanlığı teşkilatına ilişkin olarak önceki maddelerde yapılan değişiklikler ve Kurumun ihtiyaçları doğrultusunda ekli (2) sayılı listede Gelir İdaresi Başkanlığı merkez teşkilatına ihdası öngörülen Başkanlık Müşaviri kadrolarının çıkarılması, 1 adet Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı, 1 adet Gelirler Kontrolörleri Başkanı ve 3 adet Gelir İdaresi Daire Başkanı kadrosunun ihdas edilmesi suretiyle, 44 üncü madde olarak,

- 2/712 esas numaralı Kanun Teklifinin çerçeve 1, çerçeve 6 ve çerçeve 7 nci maddeleri, yeni 45, 46 ve 47 nci maddeler olarak aynen,

- 2/712 esas numaralı Kanun Teklifinin çerçeve 10 uncu maddesi; İş Kanunu uygulamasında kamu kurum ve kuruluşlarının ortak sağlık ve güvenlik birimi olarak değerlendirilmesinde ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek amacıyla 4857 sayılı İş Kanununun ikinci maddesine eklenmesi öngörülen fıkranın (b) bendinin ve anılan Kanunun ikinci maddesinde yer alan fıkralar arasındaki anlam bütünlüğünü korumak amacıyla madde çerçevesinin redaksiyona tabi tutulması suretiyle, yeni 48 inci madde olarak,

- 2/712 esas numaralı Kanun Teklifinin çerçeve 11 inci maddesi, madde ile 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesine eklenmesi öngörülen dördüncü fıkranın, işyeri hekimlerinin birinci basamak hekimi olarak işyerinde koruyucu ve önleyici hekimlik hizmetlerinin yanı sıra acil tedavi hizmetlerini daha etkin ve yaygın sunabilmelerini kolaylaştırmak, bu konudaki uygulama güçlüklerini gidermek ve yargı kararlarına uyumu sağlamak üzere değiştirilmesi suretiyle, yeni 49 uncu madde olarak,

- 2/712 esas numaralı Kanun Teklifinin çerçeve 12 nci maddesi, yeni 50 nci madde olarak aynen,

- Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmecilerin ödeyecekleri Hazine payını, yetkilendirilen işletmecilere şebeke kullanımı karşılığında ödedikleri ya da borçlandıkları tutarları brüt satışlarından düşükten sonra kalan tutar üzerinden hesaplayabilmelerine imkan sağlamak üzere 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununda değişiklik öngören bir düzenlemenin yeni 51 inci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesi uyarınca tıp ve diş hekimliği fakülteleri ile sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinde görev yapan personel ile rektör, rektör yardımcısı, genel sekreter gibi yöneticiler hariç olmak üzere, döner sermayeden yapılan ek ödemelerin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında dikkate alınmaması suretiyle, düzenli döner sermaye geliri olmayan öğretim elemanlarının döner sermaye faaliyetlerine katılmalarının teşvik edilmesini teminen söz konusu Kanunda değişiklik öngören bir düzenlemenin yeni 52 nci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Anayasa Mahkemesinin iptal kararı nedeniyle ortaya çıkan hukuki boşluğun giderilmesi amacıyla, Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesinin dış denetiminin her yıl Sayıştay tarafından görevlendirilen üç denetçiden oluşan bir komisyonca, yalnızca hesaplar ve bunlara ilişkin belgeler esas alınarak yapılmasını teminen 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik öngören bir düzenlemenin yeni 53 üncü madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Hukuk Müşavirliğinin personel yapısının diğer genel bütçeli idarelerdeki yapıya uyumlu hale getirilmesini teminen mevcut 1 adet İkinci Hukuk Müşaviri ile 3 adet müşavir avukat kadrosunun iptal edilerek 10 adet hukuk müşaviri kadrosunun ihdas edilmesini öngören bir düzenlemenin yeni 54 üncü madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- 2919 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinde yapılan değişiklikle uyum sağlamak üzere 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 69 uncu maddesinin başlığından ve metninden "Türkiye Büyük Millet Meclisi ve" ifadelerinin çıkarılmasını öngören bir düzenlemenin 55 inci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü personeline ödenmekte olan Havacılık Tazminatı oranlarının artırılması suretiyle Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatından personel maliyeti olarak ülkemize aktarılan kaynağın artırılmasının sağlanmasını ve böylelikle diğer ülkelerin aynı amaçla yararlandıkları kaynaklardan ülkemizin daha fazla yararlanabilmesini teminen 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik öngören bir düzenlemenin 56 ncı madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Kamu kurumları tarafından sürekli görevle yurtdışına atanmış veya yurtdışında geçici olarak görevlendirilmiş olanların tedavi yardımlarından yararlanmasına ilişkin genel ilkelerin belirlenmesi ve bu konudaki hukuki boşlukların giderilmesi amacıyla 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda değişiklik öngören bir düzenlemenin 57 nci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Pasaport Kanununda belirlenmiş olan sürelerin günümüz itibariyle ihtiyaca cevap vermemesi nedeniyle yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın iş ve sosyal yaşamlarında sıkıntı yaşamalarını önlemek üzere pasaport sürelerinin günün ihtiyaçlarına ve gelişen teknolojiye uygun olarak uzatılması hususunda Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklarına yetki vermek üzere 5682 sayılı Pasaport Kanununda değişiklik öngören bir düzenlemenin 58 inci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Teknolojik özellikleri nedeniyle e-pasaportlarda refakate kayıt işleminin yapılamayacağına, bunların temdit edilemeyeceğine ve müşterek e-pasaport düzenlenemeyeceğine ilişkin olarak 5682 sayılı Pasaport Kanununda değişiklik öngören bir düzenlemenin 59 uncu madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Yurtdışında özellikle yaşam standardının yüksek olduğu şehirlerde kurulan uluslararası kuruluşlarda staj yapan görevli personelin mağduriyetini gidermek üzere; uluslararası kuruluşlarda staj yapan ve çalışma esas ve usulleri ile misyon şeflikleriyle ilişkileri Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığınca belirlenen memurlara, gittikleri ülkelerde sürekli görevde bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenen yurtdışı aylığı kadar aylık ödenmesine, yılbaşından itibaren yaşanan mağduriyetin giderilmesi için ise bu hükmün 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmesine yönelik olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda değişiklik öngören bir düzenlemenin 60 ncı madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Diğer mevzuatta yapılan değişikliklerin Toplu Konut İdaresi Başkanlığının yürüttüğü kentsel dönüşüm projelerinin olumsuz etkilemesini önlemek ve uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek üzere, Kanunlarla verilen yetkiler çerçevesinde Başkanlığa devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanlarında kalması halinde Başkanlığın devir talebinin öncelikli olduğuna ve bu taşınmazlarla ilgili yetkilerini Başkanlığın münhasıran kullanacağına açıklık getirilmesini teminen 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa bir ek madde eklenmesini öngören düzenlemenin 61 inci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Geçici 1 inci maddesi; birinci fıkrasının, Bakanlık Müşavirliği ve Başkanlık Müşavirliği kadrolarına atama yapılmasını düzenleyen hükümlerin Anayasa Mahkemesinin gerekçesi doğrultusunda farklı bir şekilde uygulamaya konulabileceği değerlendirildiğinden metinden çıkarılması suretiyle,

- Geçici 2, 3 ve 4 üncü maddeleri aynen,

- 2/712 esas numaralı Kanun Teklifinin geçici 1 inci maddesi, 5838 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi ile getirilen, hurdaya ayrılan taşıtların ödenmemiş vergi, vergi cezası, gecikme faizi, idari para cezalarının terkinin imkanından çeşitli nedenlerle yararlanamamış olan vatandaşların da yararlanabilmelerini; çalınan veya noter satış senedi ile satılan taşıtlara ilişkin olarak uygulamada ortaya çıkan ve vatandaşların mağduriyetine neden olan çeşitli sıkıntıların giderilmesini teminen yeniden düzenlenmesi suretiyle, geçici 5 inci madde olarak,

- Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliğinde kadroları iptal edilen personelin mağduriyetinin önlenmesine yönelik geçiş hükümleri içeren bir düzenlemenin geçici 6 ncı madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Yürürlüğe ilişkin 53 üncü maddesi; madde numaralarının teselsül ettirilmesi ve yeni eklenen maddeler nedeniyle değiştirilmesi suretiyle, 62 nci madde olarak,

- Yürütmeye ilişkin 54 üncü maddesi, 63 üncü madde olarak aynen,
kabul edilmiştir.

Öte yandan, 29/6/2010 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 30/6/2010 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu; Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ile Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen, Kahramanmaraş Milletvekili Veyssi KAYNAK'ın, 2/727 esas numaralı "Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi"nin; Komisyonumuzun 2/7/2010 tarihli 56 ncı birleşiminde, Hükümeti temsilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer DİNÇER ile Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı ve Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı temsilcilerinin katılımlarıyla görüşülmesine geçilmeden önce, 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınarak görüşülen ve Komisyonumuz tarafından kabul edilen metnin; Komisyon üye tamsayısının salt çoğunluğu tarafından İttüzüğün 43 üncü maddesi uyarınca verilen yazılı ve gerekçeli talebi doğrultusunda yeniden görüşülmesi istenmiştir. Ayrıca, anılan Kanun Teklifi ile 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınarak hazırlanan Komisyon metninin, İttüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülmeleri nedeniyle verilen bir önerge doğrultusunda birleştirilmelerine ve görüşmelerin Komisyonumuz tarafından kabul edilen metnin esas alınarak yapılmasına karar verilmiş ve bu şekilde görüşmelere başlanmıştır.

Komisyonumuzda yapılan görüşme ve değerlendirmeler neticesinde; Teklif ile 1/886 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınarak hazırlanan Komisyon metninde yer alan aynı mahiyetteki maddelerin aynen kabul edilmesine; Teklifte yer alan, ancak Komisyon metninde bulunmayan bir maddenin ise metinden çıkarılmasına karar verilmiş ve müteakiben Teklifle birleştirilen Komisyon metninin tümü oylanarak kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>M. Mustafa Açıkalın</i> Sivas	Başkanvekili <i>Recai Berber</i> Manisa	Sözcü <i>Hasan Fehmi Kinay</i> Kütahya (Bu Raporun Sözcüsü)
Kâtip <i>Süreyya Sadi Bilgiç</i> Isparta (Bu Raporun Sözcüsü)	Üye <i>Necdet Ünüvar</i> Adana	Üye <i>Halil Aydoğan</i> Afyonkarahisar (Bu Raporun Sözcüsü)
Üye <i>Sadık Badak</i> Antalya (Bu Raporun Sözcüsü)	Üye <i>Osman Kaptan</i> Antalya (Ayrışik oy yazı ektedir)	Üye <i>Mehmet Günal</i> Antalya (Muhalefet şerhi ektedir)
Üye <i>İsmail Özgün</i> Balıkesir	Üye <i>Ali Osman Sali</i> Balıkesir (Bu Raporun Sözcüsü)	Üye <i>Zeki Ergezen</i> Bitlis
Üye <i>Sedat Kızılcıklı</i> Bursa (Bu Raporun Sözcüsü)	Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum	Üye <i>Mehmet Yüksel</i> Denizli
Üye <i>Emin Haluk Ayhan</i> Denizli (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Necdet Budak</i> Edirne	Üye <i>Alaattin Büyükkaya</i> İstanbul
Üye <i>Mustafa Özyürek</i> İstanbul (Ayrışik oy yazı ektedir)	Üye <i>Harun Öztürk</i> İzmir (Ayrışik oy ektedir)	Üye <i>Tuğrul Yemişçi</i> İzmir
Üye <i>Bülent Baratalı</i> İzmir (Ayrışik oyumuz ektedir)	Üye <i>Muzaffer Baştopçu</i> Kocaeli	Üye <i>Eyüp Ayar</i> Kocaeli
Üye <i>Hasan Angı</i> Konya	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i> Malatya (Ayrışik oy ektedir)
Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Süleyman Çelebi</i> Mardin	Üye <i>Ali Er</i> Mersin
Üye <i>Gürol Ergin</i> Muğla (Ayrışik oy ektedir)	Üye <i>Münir Kutluata</i> Sakarya (Muhalefet şerhimiz eklidir)	Üye <i>Kadir Tıngıroğlu</i> Sinop
Üye <i>Hasip Kaplan</i> Şırnak (Muhalefet şerhi)	Üye <i>Faik Öztrak</i> Tekirdağ (Ayrışik oy ektedir)	Üye <i>Osman Demir</i> Tokat
Üye <i>Kerem Altun</i> Van	Üye <i>İlhan Evcin</i> Yalova	

AYRISIK OY

“Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” birbiriyle ilgisi olmayan konuları bir torba içinde toplamaktadır. Komisyonunda torbanın içine başka ilaveler de sıkıştırılmıştır.

Aşağıda bununla ilgili bazı istatistiki bilgiler vermek istiyoruz.

Hükümetin TBMM’ne gönderdiği Tasarı 51 çerçeve ve 1 geçici maddeden ibaretti. Hükümet Tasarısında değişiklik yapılması öngörülen kanunlar şunlardır:

1. Gider Vergileri Kanunu,
2. Gelir Vergisi Kanunu,
3. Vergi Usul Kanunu,
4. Damga Vergisi Kanunu,
5. Harçlar Kanunu,
6. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu,
7. Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun,

8. Devlet İhale Kanunu,

9. Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname,
10. Katma Değer Vergisi Kanunu,

11. Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname,

12. Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun,

13. Kabahatler Kanunu,
14. Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,
15. Kurumlar Vergisi Kanunu ve
16. 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname.

Öncelikle yukarıda 8, 11 ve 13 üncü sırada yer alan kanunların Hükümet tasarısında yer alan vergi kanunları ve gelir idaresinde yapılan değişikliklerle doğrudan ilişkili olmamaları nedeniyle bu Çerçeve Tasarıda yer almaması gerekirdi.

Komisyon aşamasında yapılan eleştiriler üzerine 51 maddeden 10’u Hükümet Tasarısından çıkarılmıştır. Bu rakam Tasarının % 20’sine karşılık gelmektedir. Ortada ne yapmak istediğinden emin olan bir Hükümet olsa, çoğunluğına dayanarak bu maddelerin Tasarı metninden çıkartılmasına izin vermezdi. Bu nedenle, ‘10 madde Tasarıdan çıkarılmıştır’, demek yerine, 10 madde Tasarı metninden geri çekilmiştir, demek daha doğru olur.

Komisyonunda kabul edilen Tasarı metnine baktığımızda çerçeve madde sayısının 63’e, geçici madde sayısının da 6’ya çıktığını görüyoruz. Hükümet Tasarısındaki madde sayısı 10 azalarak 41’e düştüğüne göre Tasarıya Komisyon aşamasında 22 madde ilave edilmiş demektir. Komisyonunda ayrıca 5 geçici madde eklendiğini de tekrar hatırlatalım. Yani Hükümet Tasarısında kalan 41 maddenin yarısından fazla madde Komisyon aşamasında Tasarıya eklenmiştir. Adeta Tasarı Komisyonunda yeniden yazılmıştır.

Komisyon aşamasında eklenen 22 maddenin 8’i bir başka kanun teklifinden alınmış 14’ü ise havada uçuşan son dakika önermeleri ile Tasarıya eklenmiştir.

Tasarıda yer alan kanunlara ek olarak Komisyon aşamasında aşağıda sayılan kanunlarda da değişiklik yapılmıştır:

1. Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi Hakkında Kanun,
2. İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu ile Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun,
3. Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,
4. Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu,
5. İş Kanunu,
6. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,
7. Telgraf ve Telefon Kanunu,
8. Yükseköğretim Kanunu,
9. Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanunu,
10. Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu,
11. 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname,
12. Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu,
13. Pasaport Kanunu,
14. Devlet Memurları Kanunu,
15. Toplu Konut Kanunu,
16. 2010 Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu ve
17. 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun.

Böylece Hükümet Tasarısı ile birlikte Tasarı kapsamında değişiklik yapılan kanun sayısı 33’e çıkmıştır.

17 Haziran 2006 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin ‘Birden fazla düzenleme ve maddede değişiklik’ başlıklı 17 nci maddesinde, konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren hâller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır, denildiği için, Tasarıya Komisyonunda önermelerle eklenen;

➤ Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi Hakkında Kanunda değişiklik yapan **Çerçeve 31 inci maddenin,**

➤ İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu ile Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanunda değişiklik yapan **Çerçeve 45 inci maddenin,**

➤ Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklik yapan **Çerçeve 46 ncı maddenin,**

➤ Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 47 nci maddenin,**

➤ İş Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 48 ve 49 uncu maddelerin,**

➤ Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklik yapan **Çerçeve 51 inci maddenin,**

➤ Telgraf ve Telefon Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 51 inci maddenin,**

➤ Yükseköğretim Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 52 nci maddenin,**

➤ Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 53, 54 ve Geçici 6 ncı maddelerin,**

➤ Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 55 inci maddenin,**

➤ 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapan **Çerçeve 56 ncı maddenin,**

➤ Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 57 nci maddenin,**

➤ Pasaport Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 58 ve 59 uncu maddelerin,**

➤ Devlet Memurları Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 60 inci maddenin,**

➤ Toplu Konut Kanununda değişiklik yapan **Çerçeve 61 inci maddenin,**

➤ 2010 Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda değişiklik yapan **Geçici 4 üncü maddenin,**

Tasarıdan çıkarılarak, bu konularda değişiklik ihtiyacı varsa ayrı çerçeve kanun tasarı veya tekliflerinde düzenlenmeleri gerekmektedir.

Kanun tasarılarının hazırlanması konusunda kendi çıkardığı mevzuata uymayan Hükümete ‘uymayacağın kuralları niye koyuyorsun’ diye sormak gerekir.

Bu arada, Torba Tasarının görüşmeleri tamamlandıktan sonra AKP’li Komisyon üyelerince verilen bir **yeniden görüşme önerisi** üzerinde de durmak gerekir.

Komisyon raporu ile ayrışık oyların yazımı aşamasında, CHP Grubu olarak yasa yapma tekniğine aykırı gördüğümüz ve yukarıda açıklanan müzakere yöntemi TBMM Başkanlığına intikal ettirilmiştir.

Bu başvurudan sonra, Komisyon Başkanı, K.Maraş Milletvekili Veysi Kaynak’ın 29.06.2010 tarihinde TBMM’ne verdiği ve 30.06.2010 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığı’na havale edilen bir kanun teklifini görüşmek üzere Komisyonu 02.07.2010 tarihinde toplantıya çağırmıştır.

Torba Tasarının bazı maddelerinin İçtüzüğü’nün 43 üncü maddesi uyarınca Komisyonunda yeniden görüşülmesini talep eden önerenin varlığından toplantı sırasında haberdar olunmuştur.

Yeniden görüşme talebinin gerekçesinde, Komisyon metninde yer alan Telgraf ve Telefon Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, TBMM Genel Sekreterliği Teşkilat Kanunu, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, KİT Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı KHK’nin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair KHK, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu, Pasaport Kanunu, Devlet Memurları Kanunu, Toplu Konut Kanununa ilişkin düzenlemelerin Komisyonunda yeniden değerlendirilmesine ihtiyaç hasil olduğu belirtilmiştir.

Gereğede yeniden görüşülmesi istenen kanunlara baktığımızda, bunların, CHP olarak bizim de önergelerle Torba Tasarıya eklenmesine karşı çıktığımız düzenlemeler arasında yer aldığı görülecektir.

AKP, verdiği bu yeniden görüşme önergesi ile Komsiyonda yaptığı ilavelerin kanun yapma tekniğine aykırı olduğunu zımnen kabul etmiş bulunmaktadır. Komisyon Başkanının bu Torba Tasarı ile ilgili olarak yapılan İttüzüğe aykırı uygulamalara geçmişte kendi oyları ile kabul edilmiş bulunan Torba Tasarıları göstermesinin ise, suçüstü yakalanmalarından ve çaresizliklerinden başka bir anlamı olamaz.

Ancak Komisyon Başkanı, gündeme alınan kanun teklifinin Torba Tasarı ile birleştirilerek görüşülmesini ve görüşmelerin Torba Tasarı esas alınarak yapılmasını oylattıktan sonra, Torba Tasarının tekrar görüşülmesi istenen maddelerini tek tek müzakereye açmamıştır. Daha sonra Başkan, Teklifin 13 üncü maddesi hariç diğer maddelerinin Torba Tasarıda da yer aldığını, 13 üncü maddenin de görüşülen Tasarı ile ilgisi olmaması nedeniyle düştüğünü, görüşülecek başka bir konu kalmadığını ifade ederek toplantıyı kapatmıştır.

Yapılan bu uygulama, Torba Tasarı ile ilgili olarak müzakerelerin İttüzüğe aykırı olarak yürütüldüğü yolundaki CHP'nin itirazını ortadan kaldırmamıştır. Aksine yeniden görüşme talebi de gerekçesi doğrultusunda usulüne uygun bir biçimde yerine getirilmemiştir.

Torba Tasarı ile ilgili ilave eleştirilerimiz aşağıda yer almaktadır.

Düzenlemede, bir kısım kanunlarda **Anayasa Mahkemesi** tarafından verilen **iptal kararı gerekçelerine** tam olarak uyulmadığını, iptal edilen hükümle elde edilmeye çalışılan sonuca dolanarak yeniden ulaşılmaya çalışıldığını, hatta, kimi düzenlemelerde, siyasi kadrolaşma için iptal kararının bir fırsat bilindiği dahi görülmektedir.

Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesinde yer alan, Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yükü, orta vadeli program ve malî plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplayarak tasarılarla ekleyeceği yolundaki hükme tam olarak uyulmamıştır.

Hükümetin geçmiş uygulamaları dikkate alındığında, bu Tasarının görüşmelerinin de, İttüzüğün 91 inci maddesinde öngörülen Temel Kanunların görüşülmesi prosedürüne tabi tutularak yapılacağını söylemek yanlış olmaz.

Hükümetin bu alandaki hukuksuzluklarına yeniden işaret etmek için İttüzüğün 91 inci maddesine yeniden vurgu yapmak gerekir.

Anılan madde, bir hukuk dalını sistematik olarak bütünüyle veya kapsamlı olarak değiştirecek biçimde genel ilkeler içeren; kişisel veya toplumsal yaşamın büyük bir bölümünü ilgilendiren; kendi alanındaki özel kanunların dayandığı temel kavramları gösteren ve özel kanunlar arasında uygulamada ahenk sağlayan, düzenlediği alan yönünden bütünlüğün ve maddeler arasındaki bağlantıların korunması zorunluluğunu gözetken kanun tasarı ve tekliflerinin Genel Kurulda bölümler halinde temel kanun olarak görüşülmesini öngörmektedir.

Bu Tasarının, yapılan bu açıklamalar çerçevesinde ne kadar temel kanun sayılabileceği ise takdirlerinize sunulur.

Şimdi de özellikle üzerinde tartışılmasını uygun gördüğümüz maddelere ilişkin görüşlerimize madde madde aşağıda yer verilmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 3.

Tasarının çerçeve 3 üncü maddesiyle 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesi değiştirilmektedir.

Değişikliğin gerekçesi, 5479 sayılı Kanunla getirilen tarifedeki “fazlası %35 oranında” ibaresinin, Anayasa Mahkemesinin E:2009/144 sayılı Kararıyla ücret gelirleri yönünden iptal edilmesine dayanmaktadır.

Bilindiği gibi 2006 yılında 5479 sayılı Kanun ile gelir vergisi tarifesi sermaye gelirlerinin lehine ve ücretlilerin aleyhine değiştirilmişti. Söz konusu düzenlemede, ücret dışındaki gelirler için % 20 olan başlangıç vergi oranı %15’e düşürülerek ücretlilerle bir eşitlik sağlanırken; ücretlilerin 78.000 TL’ye kadar %30 olan vergi oranı %35’e çıkarılmıştı. Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği, ücret gelirlerinde 78.000 TL’ye kadar %30 olan vergi oranının %35’e çıkarılmasıdır.

Bu madde ile getirilen değişiklik, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesini tümüyle karşılar nitelikte değildir. Çünkü, getirilen düzenlemede, 50.000 TL’ye kadar olan ücret gelirleri ile diğer gelirler arasında oran farkı bulunmamakta ve **diğer gelirlerde** 22.000 TL-50.000 TL arasında %27 ve 50.000 TL üzerinde %35; **ücret gelirlerinde ise** 22.000 TL-76.200 TL arasında %27 ve 76.200 TL üzerinde ise %35 vergi oranlarının uygulanması öngörülmektedir. Böylece 76.200 TL’nin üzerindeki gelirlerde ücret gelirleri ile diğer gelirlerin vergi oranı eşitlenirken, 50.000 TL - 76.200 TL aralığındaki ücret gelirleri ile diğer gelirler arasındaki vergi avantajı ise sadece 2.096 TL ile sınırlı kalmaktadır.

Özel sektörde beyan edilen ücretlerin %90’ına yakını asgari ücretten oluşmakta olup; kamu kesiminde ise taşeronlaşmaya dayalı asgari ücretli istihdam iki milyonu aşmıştır. Asgari ücretin aylık brüt 729 TL ve yıllık 8.748 TL olduğu, yıllık 50.000 TL gelire kadar ücret gelirleri ile diğer gelirler arasında vergi tarifesinde bir fark bulunmadığı göz önüne alındığında, yapılan düzenlemenin Anayasa Mahkemesi kararındaki “malî güç” gerekçesini karşılamadığı açıktır. Öte yandan, yıllık brüt 50.000 TL gelir elde eden ücretlinin aylık brüt geliri 4.167 TL iken, yıllık 76.200 TL ücret geliri elde edenin aylık brüt geliri ise 6.350 TL olmaktadır. Aylık brüt 4.167 TL geliri, kamuda genel müdür ve üzeri; 6.350 TL brüt geliri ise müsteşar elde edebilmektedir. Dolayısıyla 2.096 TL ile sınırlı ücretliler lehine vergi düzenlemesi kamudaki genel müdür ve üstü görevliler ile özel sektördeki üst düzey yöneticileri kapsamakta; 76.200 TL’nin üzerindeki ücret gelirlerinin vergi oranı %35 olarak diğer gelirlerle eşitlenmektedir. Oysa vergide “adalet” ve “malî güç” ilkeleri, kısaca, kazancı az olandan az, çok olandan çok vergi alınması anlamına gelmektedir.

Bu itibarla ücret gelirleri ile diğer gelirler arasında yapılacak tarife düzenlemesinin asgari ücretlilerin yıllık kazancını kapsayacak, asgari ücretin üzerindeki gelirlerde ücret gelirleri lehine bir fark yaratacak ve 76.200 TL’nin üzerindeki ücret gelirlerinde ise sermaye gelirleriyle farklı orana tabi olacak şekilde yapılması gerekmektedir. Bu da, vergi tarifesinin ayırma nazariyesinin bir gereği olarak ücret gelirleri ve diğer gelir unsurları için ayrı ayrı yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Maddenin yapılan bu açıklamalar çerçevesinde yeniden düzenlenmesi gerekir.

ÇERÇEVE MADDE 5.

5479 sayılı Kanunla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa eklenen Geçici 69 uncu maddenin birinci fıkrasının sonunda yer alan, “sadece 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait” ibaresi, Anayasa Mahkemesinin 15.10.2010 tarih ve K:2009/144 sayılı Kararı ile iptal edilmişti.

Tasarının çerçeve 5 inci maddesiyle, bir taraftan söz konusu maddedeki yıl sınırlaması Anayasa Mahkemesi iptal kararı doğrultusunda kaldırılırken, diğer taraftan maddeye ilave edilen, “*Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın %25’ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır.*” cümlesi getirilerek, yatırım indiriminden yararlanılacak tutara %25 oranı sınırlaması getirilmektedir. Oysa, Anayasa Mahkemesi kararında, “*Geçici 69. madde kapsamındaki yükümlüler 5479 sayılı Yasa’nın yayımlandığı 8.4.2006 tarihine kadar yatırım indirimi istisnasından yararlanacaklarını göz önünde bulundurarak yatırım kararı almışlar ve yatırıma başlamışlardır. Bu yükümlüler indirimin yıla sınırlanacağını önceden bilmemektedirler. Yatırım indiriminden yararlanılacak tutara ulaşmaya kadar yapılması gereken indirimin sonradan üç yıla sınırlandırılması verginin genellik, eşitlik, öngörülebilirlik ve kamusal yetkinin kullanılmasında yükümlülere hukuksal güvenlik sağlayan yasallık ilkelerine aykırılık oluşturmaktadır.*” denildiğinden; geçmişe yönelik olarak getirilen %25 şartı da Anayasa Mahkemesinin yukarıdaki gerekçesiyle örtüşmemekte ve anayasaya aykırılık sürmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 9.

VUK’nun 140 ıncı maddesine eklenen 5 nolu fıkra ile inceleme elemanının vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, tebliğ ve sirkülerlere aykırı rapor düzenleyemeyecekleri belirtilerek, bu düzenlemelerin kanunlara aykırı olduğu kanaatine varılırsa, bu hususun Gelir İdaresi Başkanlığına yazılı olarak bildirileceği öngörülmektedir.

Söz konusu ikincil düzenlemelerden kararname ve tüzük Bakanlar Kurulu Kararı ile, yönetmelikler Maliye Bakanı veya Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulmaktadır. Bugüne kadarki uygulamalarda, vergi inceleme elemanlarının kararname, tüzük ve yönetmeliklerin ilgili vergi kanunlarına aykırı olduğundan bahisle mükellef aleyhine vergi inceleme raporu düzenlediği veya işlem yaptığı görülmemiştir.

Asıl tartışılmalı konu, sirküler ve özelgelerle ilgilidir. Gelir İdaresi Başkanlığı zaman zaman vergi kanunlarının uygulanmasını düzenleme ve bazı konulara açıklık getirme yönündeki yetkisini özellikle sirküler ve özelgeler ile aşabilmekte ve vergi kanunlarının uygulamasını bazı mükellefler açısından ayrıcalıklı veya sorunlu hale getirebilmektedir. Açıkça vergi kanunlarına aykırı olarak düzenlenen bazı sirküler ve özelgelerle Gelir İdaresi yetkisini aşarak “bir nevi yasa koyucu” rolünü üstlenerek “vergi koyma” veya “vergi kaldırma” anlamına gelen tasarruflarda bulunabilmektedir. Sirküler ifadesinin bu nedenlerle madde metninden çıkarılması gerekmektedir.

Vergi inceleme elemanlarının inceleme yaparken, 5 numaralı bentte yer alan dar çerçeve içine hapsedilmeleri, vergi kanunlarını yorumlamak suretiyle inceleme raporu düzenlemelerinin istenmemesi, onların yaratıcılıklarına ve bağımsız düşüncelerine zarar verecektir. Vergi kanunlarının inceleme elemanı tarafından yorumlanmasında bir aşırılık ortaya çıkarsa bunun düzeltilme yeri yargı mercileri olmalıdır.

Ayrıca düzenlenecek vergi inceleme raporları yargı içtihatlarına da aykırı olmamalıdır.

Bu sakinlerin giderilmesi için 5 numaralı bendin birinci cümlesinin “*Vergi kanunları ve vergi kanunları ile ilgili kararname, tüzük, yönetmelik ve genel tebliğlerle yargı içtihatlarına aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler.*” şeklinde değiştirilmesi uygun olurdu.

VUK'nun 140 ıncı maddesine eklenen 6 numaralı bentte, vergi incelemelerinin, tam incelemelerde en fazla bir yıl, sınırlı incelemelerde ise en fazla altı ay içinde bitirilmesi, bu süre içinde bitirilmemesi halinde en çok altı aya kadar verilecek ek süre içinde mutlaka tamamlanması öngörülmüş, ancak bu süreler içinde bitirilmediğinde ne olacağı belirtilmemiştir. Bu durumda, kanuni süre zarfında bitirilmeyen vergi inceleme raporlarının yargı tarafından süre şartına uyulmadığı gerekçesiyle iptali söz konusu olabilecektir. Bir başka kapalı nokta da, anılan 1 ve 2 yıllık azami sürelerle, Rapor Değerlendirme Komisyonunda geçen zamanın dahil olup olmadığının belirsizliğidir.

Denetim elemanı sayısının yetersizliği nedeniyle bir denetim elemanına birden fazla vergi inceleme yapma görevi de verilebilmektedir. Aynı anda birden fazla mükellef nezdinde inceleme yapılması durumunda yasanın öngördüğü sürelerin verilecek ek süreler dahil yeterli olup olmayacağı tartışılmalı ve bu bentte yer alan sürelerle bir esneklik getirilmelidir.

Bu fıkradaki düzenlemenin vergi inceleme elemanlarına da sorumluluk yüklemesi ve bir çeki düzen verilmesi, mükellef haklarının korunması, uzun süren incelemelerin bir esasa bağlanması açısından gerekli olduğu düşünülmeye karşın, bu ayrıntıda bir düzenlemenin kanun metninde yer alması yerine diğer bazı hususlar da dikkate alınarak Yönetmelik veya Yönerge metinlerine taşınmasının daha uygun olacağı mütalaa edilmektedir.

Bu nedenlerle madde metninde "*Vergi inceleme yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler, vergi incelemelerinin sağlıklı bir şekilde yürütülmesi ve makul olan en kısa sürede bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar*" şeklindeki ifadeye yer verilmesi, ayrıntıların Yönetmelikte veya Yönergede düzenlenmesinin daha uygun olacağı düşünülmektedir.

VUK 140 ıncı maddesine eklenmesi öngörülen 6 numaralı bendin ikinci paragrafının ikinci cümlesiyle oluşturulması öngörülen "Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonuna" iki temel fonksiyonun yüklenmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır. Bunlardan birincisi, her bir birim bünyesinde oluşturulması öngörülen Rapor Değerlendirme Komisyonları ile raporu düzenleyen vergi inceleme elemanı arasında çıkan görüş ayrılıklarına nihai çözüm getirmek, diğeri ise, Maliye Bakanlığınca belirlenecek tutardan daha yüksek tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporlarının ilk ve son kademe okumasını ve değerlendirmesini yapmak, şeklinde özetlenebilir.

Özellikle Maliye Bakanlığınca belirlenecek tutardan daha yüksek tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporlarının bu Komisyona gönderilmesinin ve bu Komisyonun bu tutardaki raporlar için "ilk ve son kademe okuma komisyonu" olarak belirlenmesinin nedeni anlaşılammıştır. Vergi inceleme elemanlarının yürüttükleri vergi incelemeleri sırasında kendilerine yasalarla tanınan yetkileri (vergi mevzuatını belirli tutarlılıkla yorum yetkisi dahil) aşacak tarzda davranış ve tutum göstererek vergi inceleme raporu düzenlemelerinin asla kabul edilemez olduğu gerçeğinden hareketle, bu yeni düzenlemelerin vergi inceleme yetkisine haiz elemanların ve vergi inceleme yetkisini taşıyan birimlerin fonksiyonel bağımsızlığı açısından tartışılması gerekir. İkinci bir husus, belirli bir tutar sınırlaması içermesine karşın, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonunun tüm vergi inceleme birimlerinden gelen vergi inceleme raporlarını, ağır iş yükü nedeniyle sağlıklı bir değerlendirme yapabilecek kadar yeterli zamanı bulmasının mümkün olmayabileceği de düşünülmelidir. Doğal olarak bu durum, tarhiyatın gereksiz yere geciktirilmesi sonucunu doğuracaktır.

Ayrıca incelemeyi yapanların bu Komisyonun istemine göre incelemeyi sonuçlandırmak zorunda olduklarına dair bir hükmün yasa metnine konulmasının vergi inceleme elemanının fonksiyonel bağımsızlığı, vergi incelemelerinin değişik bakımlardan sıhhati konusunda endişeleri haklı kılacağı düşünülmektedir.

Önerilen değişiklikle vergi inceleme raporlarının işleme konulmadan önce ilgili birimlerde, üç kişiden oluşan Rapor Değerlendirme Komisyonunda ayrı ayrı değerlendirilecek olması muhtemel sakıncaları da önlenmiş olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 14.

Madde ile VUK'nun 'yanılma' başlıklı 369 uncu maddesi değiştirilerek, yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde yer alan görüş ve kanaati değiştirmesi durumunda, değişikliğin geriye yürümeyeceği hükme bağlanmaktadır. Değiştirilen genel tebliğ ve sirkülerler çerçevesinde önceden mükelleflere fazladan ödettilen vergilerin düzeltilmesinin kabul edilmemesi mükelleflerin vergi idaresine olan güvenini zayıflatacaktır.

Maddede yargı kararları üzerine iptal edilen tebliğ ve sirkülerlerle ilgili olarak geriye yürütmenin mümkün olacağı ifade edilmektedir. Bu hüküm olmasa da yargı kararları üzerine zaten bu şekilde hareket etme zorunluluğu vardır. Bu nedenle söz konusu hüküm, malumun ilanından başka bir anlam taşımamaktadır.

ÇERÇEVE MADDE 23.

2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 72 nci maddesi, kamu yararına çalışan derneklere, kuruluş gayelerine uygun olarak kullanmaları kaydıyla, Hazinesin özel mülkiyetinde kayıtlı bulunan ve kamu hizmetlerine tahsisli olmayan taşınmaz malların, satış tarihindeki alım satım rayici nazara alınarak kıymet takdiri suretiyle satılabileceğini hükme bağlamaktadır. Yine aynı maddenin ikinci fıkrası, bu yolla edinilen taşınmaz malların verilış maksadı dışında kullanılmayacağını ve satılmayacağını öngörmektedir.

Tasarının bu maddesi ile 72 nci maddenin ikinci fıkrasında öngörülen satış yasağına bir istisna getirilmektedir. Denilmektedir ki, Hazineden devir alındıktan sonra en az yirmi yıl geçmişse, bu taşınmazları, elde edilecek geliri aynı amaçlar doğrultusunda kullanmak kaydıyla satabilir ya da başka bir ticari amaçla değerlendirebilirsiniz. Hazine olarak ben sadece bu değerlendirmeden elde edeceğiniz gelirin % 30'unu istiyorum, denilmektedir.

Maddenin düzenleniş gerekçesine itiraz etmek mümkün olmamakla birlikte, Hazineden, kuruluş gayelerine uygun olarak kullanılmak üzere, ihale yerine bedel takdiri suretiyle 20 yıl önce alınmış ve bugün değerlenmiş olan yerlerin satışından elde edilecek gelirlerin, kamuya yararlı derneğin amacı doğrultusunda kullanılıp kullanılmayacağını sıkı bir şekilde denetleneceğine ve amacı dışında kullanılması durumunda nasıl bir cezai yaptırım uygulanacağına dair maddede bir hüküm öngörülmemesi bir eksikliktir. Bu önemli bir eksiklik, mutlaka giderilmelidir.

ÇERÇEVE MADDE 24.

Bu madde ile 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesine "Ecrimisile itiraz edilmemesi halinde yüzde yirmi, peşin ödenmesi halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanır." şeklinde yeni bir fıkra eklenmektedir.

Ecrimisil; Hazine taşınmazının, İdarenin izni dışında gerçek veya tüzel kişilerce işgal veya tasarruf edilmesi sebebiyle, İdarenin bir zarara uğrayıp uğramadığına veya işgalcinin kusurlu olup olmadığına bakılmaksızın, taşınmazın işgalden önceki hâliyle elde edilebilecek muhtemel gelir esas alınarak İdarece talep edilen tazminat olarak tanımlanmaktadır.

Ecrimisil ile kira bedelleri genellikle birbirleriyle karıştırılmaktadır. Oysa bu iki kavram birbirinden çok farklı kavramlardır. Hazine taşınmaz malları açısından kural, kira suretiyle idaredir. Ecrimisil bir idare şekli değildir.

Kira karşılıklı rızaya ve sözleşmeye dayanan bir işlemdir. Ecrimisil ise mal sahibinin rızası olmadan malın işgal edilmesi halinde istenen tazminattır.

Kira bedeli taşınmaz malın gelecekteki kullanım bedeline karşılık olarak alınır. Ecrimisil ise kişinin geçmişteki kullanımı karşılığı talep edilen bir tazminattır.

Kira alacakları, zamanında ödenmediği takdirde 2004 sayılı İcra İflas Kanunu hükümlerine göre tahsil edilir. Zamanında ödenmeyen ecrimisil alacakları ise, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip edilir.

Kira nedeniyle taraflar arasında çıkan ihtilafların çözüm mercii adli yargı iken ecrimisilde idari yargıdır.

Ecrimisilde tahakkuk zamanaşımı süresi konusunda bir kesinlik olmamakla birlikte Yargıtay içtihatlarına göre bu süre beş yıldır. Buna karşın ecrimisilde tahakkuk zamanaşımı süresinin 10 yıl olduğuna ilişkin Danıştay kararları da mevcuttur. 6183 sayılı Kanun kapsamında takibi yapılan bir kamu alacağı olması nedeniyle beş yıllık tahsil zamanaşımı süresi Ecrimisil alacakları için de geçerlidir. Kira alacaklarında zamanaşımı Borçlar Kanununda öngörülmekte olup 5 yıldır.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde, Hazineye ait taşınmazlar üzerinde fuzuli şağil durumunda bulunanların ödemeleri gereken ecrimisile, devamlı bir hüküm olarak, sırf tahsilat oranını artırmak üzere itirazsız ödemede % 20, peşin ödemede ayrıca % 15 indirim uygulaması getirilmesi, Hazine taşınmazlarının kiralanması yerine işgalini teşvik eden bir sonuç doğurabilir.

Bu nedenle, 75 inci maddeye eklenmek istenen fıkranın madde metninden çıkarılması, tahsilatın hızlandırılması amaçlanıyorsa geçmiş borçlar için geçici bir maddede bu ödeme kolaylıklarının tanınması daha uygun olurdu.

ÇERÇEVE MADDE 25.

Çerçeve 24 üncü madde ile ecrimisil bedelleri için 5 yıllık bir tahakkuk zamanaşımı getirilmektedir.

Çerçeve 25 inci madde ile 2886 sayılı Kanuna eklenen geçici 3 üncü madde ise, daha önce beş yılı aşan bir süre için tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının 5 yılı aşan kısmının terkin edileceğini, tahsil edilenlerin ise iade edilmeyeceğini hükme bağlamaktadır.

5 yılı aşan ecrimisil bedellerinden bu kanunun yürürlüğünden önce tahsil edilenlerin iade edilmeyeceğinin öngörülmesi, yasalar gereği kendilerine yapılan tebligata uyarak istenen meblağı ödeyen vatandaşların cezalandırılmaları anlamına gelmektedir. Bu durum, yasalara uygun davranan vatandaşları da yasalara aykırı davranmaya iteceğinden kabul edilemez. Adalet ve eşitlik ilkesi, beş yılı aşan süre için ecrimisil ödeyen vatandaşların ödedikleri bu ecrimisil bedellerinin de mutlaka kendilerine iadesini gerektirir.

ÇERÇEVE MADDE 26.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna Maliye Bakanlığından Teftiş Kurulu Başkanı ve Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı olmak üzere iki üye katılırken, Gelir İdaresi Başkanlığından Gelir İdaresi Başkanı, Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının bağlı olduğu Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Başkanı olmak üzere üç üyenin katıldığı ve dolayısıyla sayısal çoğunluğun Gelir İdaresi Başkanlığında olduğu ve ayrıca Gelir İdaresi Başkanının olduğu kurulda başkan yardımcısı ile daire başkanından farklı düşünceler ileri sürmesi beklenemeyeceği için Gelir İdaresi Başkanının görüşünün Başkanlığın kurumsal görüşü olacağı ve bunların da vergi incelemesinin bağımsızlığını ve tarafsızlığını etkileyeceği eleştirileri dile getirilebilir. Bu sakıncaların giderilmesi amacıyla; Maliye Teftiş Kurulu ile Hesap Uzmanları Kurulu Başkan yardımcılarında birer üye ve vergi denetmenlerini temsilen bakan tarafından görevlendirilen bir üyenin daha bu Kurula katılmaları uygun olacaktır.

Madde, risk analizine göre incelenmek üzere belirlenecek mükelleflerin incelemeye alınma gerekçeleriyle birlikte yıllık inceleme ve denetim planına alınacaklarını hükme bağlamaktadır. Vergi mahremiyeti gerekçe gösterilerek saydamlıktan uzak bir biçimde yürütülecek bu uygulama, vergi incelemelerinin siyasi bir baskı aracı olarak kullanılması sonucunu doğurabilecektir. Getirilen bu düzenleme ile Hükümet, bugüne kadar yasa dışı baskı aracı olarak kullandığı vergi incelemelerine yasallık kazandırmaya çalışmaktadır.

Ayrıca, yıllık vergi inceleme ve denetim planında incelemelerin sadece risk analizine dayalı olarak belirlenecek sektör ve mükelleflerle sınırlı tutulması da doğru olmayacaktır. Çünkü vergi incelemelerinin Gelir Politikaları ile Kalkınma Planlarına uygun olarak sektör ve mükellef itibarıyla belirlenmesi daha doğru olacaktır. Örneğin Hükümetin tarım sektörüne önem vererek destekleyici politikalar izlediği bir dönemde risk analizi sonucunda çıktı diye, et üreticilerinin vergi incelemesine alınması Hükümetin söz konusu politikası ile uyumlu olmayabilir. Öte yandan, uluslararası şirketlerin işlemlerinin, transfer fiyatlandırması vb. gibi hususlar açısından incelenmesinin risk analizi kavramı içinde değerlendirilemeyeceği de açıktır. Bu nedenle söz konusu düzenlemenin bu hususları da dikkate alarak gözden geçirilmesi uygun olurdu.

ÇERÇEVE MADDE 27.

Bu maddeyle, 178 sayılı KHK'nin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra gelmek üzere bir paragraf eklenmektedir.

Eklenen paragraf ile, Maliye Bakanlığında daire başkanı veya genel müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanların, Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilmeleri öngörülmektedir. Bu atamalar için 17 yeni kontrolörlük kadrosu ihdas edilmektedir.

Halen boş bulunan 3 adet kontrolör kadrosu ile birlikte 20'ye ulaşacak olan bu kadrolara atanacakların, her ne kadar, Personel Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatının iş ve işlemleri ile ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapacakları belirtilse de, bu düzenlemenin 8 yıldır bir türlü tamamlanamayan siyasi kadrolaşmayı tamamlamak için getirildiği açıktır. Bir nevi **merkez valiliği sistemi** oluşturulmaktadır. Bakanlık müşavirliği kadrolarının kullanılma biçimine uygun olarak kullanılacaktır. Bu kadrolara atanacaklara kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal hakların ödeneceği hükme bağlanmak suretiyle de, genel müdür yardımcılığı, daire başkanlığı ve defterdarlık görevinden alınanların mali ve sosyal hak kaybı nedeniyle yargıda dava kazanmalarının önü kesilmek istenmektedir.

Mızrak çuvala sığmamakla birlikte, Hükümet adına iddia edildiği gibi, bu kontrolörlük kadroları maddede öngörülen görevleri yapmak üzere ihdas edilmiş olsalar dahi, 3046 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan, "*Bakana ve anahizmet birimleri ile bağlı ve ilgili kuruluşlara istişari mahiyette yardımcı olan teknik, idari, hukuki ve mali konularda faaliyette bulunan danışma ve denetim birimleri,*" hükmü gereği, bakanlığın yardımcı hizmet birimi olan Personel Genel Müdürlüğü bünyesinde bu şekilde bir kontrolörlük kadrosunun ihdas edilmesi yine de hukuki olmaz.

Ayrıca Bakanlık ya da Başkanlık Müşavirliği şeklinde değerlendirilmesi gereken bu kontrolörlük kadrolarının kullanılma biçimi, kariyer meslek olan kontrolörlük müessesesine yapılmış büyük bir haksızlık olacaktır.

Bu uygulama ile bakanlıkların merkez teşkilatında Bakana bağlı olarak çalışan Bakanlık Müşavirlikleri değişik adlar altında Genel Müdürlük ve altı birimlere yaygınlaştırılmaktadır. Uygulamanın bu şekilde genişletilmesine her şeyden önce Maliye Bakanlığının karşı çıkması ve başkalarına kötü örnek olmaması gerekirdi.

ÇERÇEVE MADDE 29.

Bu madde ile 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin (KHK) ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmekte ve maddeye yeni fıkralar eklenmektedir.

29 paragraf, 125 satır ve 1.279 sözcükten ibaret olan bu değişikliğin Kanun yapma tekniği ile ne kadar bağdaştığı Genel Kurulun takdirlerine sunulur.

Ancak anılan ek 2 nci maddenin sadece bundan ibaret olduğu da sanılmasın. Bu maddenin değiştirilmeyen birinci fıkrasında da 12 paragraf, 52 satır ve 689 sözcük bulunmaktadır.

Maddenin tamamına baktığımızda 41 paragraf, 177 satır ve 1.968 sözcükten ibaret bir ek madde ile karşı karşıyayız.

TBMM İçtüzüğü'nün;

1. **87 nci maddesi**, kanun tasarı ve teklifleri ile ilgili olarak Genel Kurulda verilecek değişiklik önermeleri ve gerekçelerinin 500 kelimedenden fazla olması halinde, önerge sahibine önergesine 500 kelimeyi geçmeyen bir özet ekleme zorunluluğu getirmektedir.

2. **102 nci maddesi**, genel görüşme önergesinin 500 kelimeyi aşması halinde, istek sahiplerine 500 kelimeyi geçmeyen bir özeti genel görüşme önergesine eklenmesi zorunluluğunu getirmektedir.

3. **104 üncü maddesi**, araştırma istemi önergesi 500 kelimedenden fazla ise önerge sahiplerinin 500 kelimeyi geçmemek üzere bir özeti araştırma istem önergesine eklemelerini öngörmektedir.

4. **106 ncı maddesi**, gensoru önergesi 500 kelimedenden fazla ise, imza sahiplerinin 500 kelimeyi geçmeyecek bir özeti bu önergeye eklemelerini zorunlu kılmaktadır.

Peki Hükümetin getirdiği Tasarı maddesi 500 değil de 1.279 sözcük içeriyorsa ne yapmak gerekir? İçtüzükte bu konuda açık bir hüküm olmasa da, Hükümetten de 500 kelimeyi geçmeyen bir özeti Tasarıya eklemesi beklenirdi, diye düşünüyoruz.

Şimdi 320 sayılı KHK'nin değiştirilen ek 2 nci maddesinin ne getirdiğine bakmadan önce 2003 yılında eklenen bu maddenin mevcut halinin irdelenmesinde yarar görülmektedir.

Mevcut ek 2 nci madde, şans oyunlarına ilişkin lisansın verilme şekline ilişkin esas ve usulleri düzenlemektedir. Buna göre, lisans yeni kurulacak bir İktisadi Devlet Teşekkülüne veya Türk Ticaret Kanunu (TTK) hükümlerine göre kurulacak bir anonim şirkete (en çok 10 yıl süreyle) ayrı ayrı veya topluca pazarlık usulü ile verilebilecektir. Lisansın verilmesine ilişkin değerlendirme ve ihale işlemleri Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nca yürütülecektir. Maddeye, 5793 sayılı Kanunla 2008 yılında yapılan ilave ile; lisansa ilişkin değerlendirme işlemlerinin günün ekonomik koşulları göz önünde bulundurularak uluslararası finans ve sermaye piyasalarında kabul görmüş değerlendirme yöntemleri kullanılmak suretiyle Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nca gerçekleştirileceği; ihale edilen lisans karşılığında her ay hasılatın % 3'ünün İdareye verileceği; hasılat gizlenmesi durumunda ceza ödeneceği; İdarenin denetim ve fesih yetkisini kullanabileceği öngörülmüştür.

Bu hükümler çerçevesinde Hükümet, 2003 yılında yaptığı düzenlemenin gereğini bugüne kadar yapamamıştır. 2008 yılına geldiğinde mevcut düzenlemenin yeterli olmadığını düşünerek yeni bir yasal düzenleme yapmış, ancak onun da gereğini yine bugüne kadar yerine getirememiştir.

Bugün getirdiği değişiklikle Hükümet demektedir ki, yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde lisans vererek özelleştirme işini gerçekleştirebilirim yine gerçekleştireceğim. Ancak ben bu yetkilerim baki kalmak üzere aşağıdaki yetkileri de ayrıca kullanmak istiyorum.

Getirilen Tasarıya göre İdare, lisans devri gerçekleşene kadar, şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili olarak maddede sayılan iş ve hizmetleri TTK hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere en fazla on yıllık süreyle hasılatтан pay alarak ihale edebilecek; ihaleye katılacakların yeterliliği kanunda belirtilen bilgi ve belgelere dayalı olarak idare tarafından şartnamelerle belirlenecek; tekliflerin değerlendirilmesi ve uygun teklifin seçimi yine kanunda detaylı olarak belirtildiği şekilde gerçekleştirilecek; ceza ve yasaklama hükümleri hariç 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümleri İdarenin bu maddeye göre yapacağı iş ve hizmet ihaleleri için uygulanmayacak, bunların yerine 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yapıtırılması Hakkında Kanunun bu Tasarıda sayılan 17 maddesine ait hükümleri uygulanacaktır. 320 sayılı KHK’de yapılan bu atıf, 5738 sayılı Kanunu özel bir kanun olmaktan çıkarıp genel bir kanun konumuna getirmiştir.

Tasarının bu maddesi ile ilgili olarak, öncelikle, Kamu İhale Kanunu ile Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümlerinin niçin uygulanmayacağıının cevabı verilmelidir. Tasarı ile yapılan değişikliğe göre ihale işlemleri yapıldıktan sonra lisans devir işlemlerinin birinci fıkraya göre Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca nasıl yapılacağı ve yeni lisans sahibi ile İdarenin ihale yaptığı kişiler arasında ilişkilerin nasıl kurulacağıının cevabı da verilmelidir. Madde, bırakın bir yasa maddesi olmayı, yönetmelik, hatta tebliğ düzenlemesini aşan mahiyette, idari ve teknik şartnamelerde bulunması gereken detayları içermektedir.

Sözleşmenin feshi veya iptali halinde, sözleşme kapsamındaki iş ve hizmetlerin tamamı veya bir kısmı İdare tarafından ilan yapılmaksızın, davet edilenlerle teknik şartlar ve hasılatтан verilecek pay oranı görüşülmek suretiyle, süresi bir yılı geçmeyen özel hukuk sözleşmeleriyle tüzelkişilere yaptırılabilir. Müteakip ihalenin yapılamaması veya iptal edilmesi ya da belirlenen yeni yüklenicinin süresinde faaliyete geçememesi halinde, İdare, sözleşme süresi sona eren yükleniciden birer yılı geçmemek üzere sözleşmedeki iş ve hizmetleri aynı şartlarla almaya devam edebilecektir.

Görüldüğü gibi sözleşmenin feshi veya iptali, müteakip ihalenin yapılamaması ya da yüklenicinin süresinde faaliyete geçememesi hallerinde, söz konusu iş ve hizmetler ihalesiz olarak yaptırılmaya devam edebilecek; ilan yapılmaksızın sadece davet edilenlerle pazarlık yapılmak suretiyle birer yıl süreler halinde sürekli olarak uzatılabilir. Bu durum kamu yararına olmayıp, söz konusu durumlarda ihalesiz uygulama bir yılı aşmamalı ve davet usulünün yanı sıra ilan koşulu da maddede mutlaka yer almalıdır.

Ancak, bu maddenin Tasarı metninden çıkarılarak, kendi kanununda, idari ve teknik şartnamelerde ve yönetmelikte yer alması gereken hususları ayıklanarak birden çok maddeye bölünmek suretiyle düzenlenmesi daha uygun olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 31 ile 3717 Sayılı Kanuna eklenen **GEÇİCİ MADDE 2-**

21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paraların, bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılacağı; bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktarın Hazineye gelir kaydedileceği hükme bağlanmaktadır.

Madde, hak sahiplerinin kanunda öngörülen tavan nedeniyle zarar görmemeleri için bu şekilde düzenlenmiştir. Yani hak sahiplerinin alacaklarını bir seferde almalarında bir nakit sıkıntısı söz konusu değildir.

Hak sahiplerine alacaklarının bir defada ödenmesine yetecek kaynak konusunda herhangi bir sıkıntı bulunmadığına göre, bu maddenin; *“21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paralar; bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre bir defada ödenir. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen tavanı aşıp aşmadığı belirlenirken ilgililerin bir yılı aşan çalışma süreleri için ayrıca üst sınır karşılaştırması yapılır. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktar Hazineye gelir kaydedilir.”* şeklinde düzenlenmesi yerinde olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 36.

Bu madde ile, 4706 sayılı Kanuna 12 numaralı geçici madde eklenmektedir.

Bu geçici maddenin **(c) bendi**; geçici maddenin yürürlüğünden önce 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesine göre, belediyelere devredilen ve belediyelerce de yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine doğrudan satılan taşınmazlar için ilgili belediyelerin devre **ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren** tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının hangi aşamada olursa olsun terkin edileceğini, **tahsil edilmiş olan ecrimisil bedellerinin ise satış bedeline mahsup edileceğini**, hükme bağlamaktadır.

Devre ilişkin taleplerin defterdarlık veya malmüdürlüklerine intikalinden sonra ecrimisil hesaplamaya devam edilmemesi normal karşılanmakla birlikte, tahsil edilmiş olan ecrimisil bedellerinin satış bedelinden düşüleceğine ilişkin hüküm, fuzuli şağillerin ödüllendirilmesi anlamına gelmektedir.

Ayrıca bu hüküm, Tasarının çerçeve 25 inci maddesi ile 2886 sayılı Kanuna eklenen geçici 3 üncü maddedeki *“Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tespit ve takdir edilen, tebliğ edilen veya tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının tespit tarihinden geriye doğru beş yılı aşan kısmı hangi aşamada olursa olsun düzeltilir veya terkin edilir; tahsil edilmiş olanlar iade edilmez.”* hükmü ile de çelişmekte ve aynı konuda aynı Tasarıda eşitsizlik yaratılmaktadır.

ÇERÇEVE MADDE 42.

Bu madde ile; Başkanlık merkez ve taşra teşkilatında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki usul ve esaslarına bağlı olmaksızın, Bakan onayı ile Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmî zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılabileceği hükme bağlanmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki öngörülen yetki Başkanlığa sınırları yasa ile çizilmeyen geniş bir alanda sözleşmeli personel istihdam etme yetkisi vermektedir.

Başkanlığın 657 sayılı Kanununun 4/B maddesinde öngörülen hükümler çerçevesinde ihtiyacı olan sözleşmeli personeli istihdam etmesine yasal bir engel bulunmamaktadır.

Çünkü bu maddeye göre; kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hüllere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşmeli personel çalıştırılabilmektedir.

Sorun, bu maddeye dayanılarak sözleşmeli istihdam edilen personel için Bakanlar Kurulunca yeterli ücret tespit edilmemesinden kaynaklanmaktadır. Düşük ücret tespitinin gerekçesi ise, 4/B uygulamasının maddede öngörülen amaçlar dışında yaygınlaştırılmış olmasıdır.

Gerçekten de kurumlar, 657 sayılı Kanununun 4/B maddesinde öngörülen amaçlar doğrultusunda sadece ihtiyaç duydukları sözleşmeli personeli istihdam etmiş olsalardı, nitelikli personele daha çok ücret verilebilecek ve bu maddede yapılan düzenlemelerde olduğu gibi 4/B dışında sözleşmeli personel istihdamına ihtiyaç kalmayacaktı.

Bu maddeye göre istihdam edilecek sözleşmeli personele, 657 sayılı Kanununun 4/B maddesine göre istihdam edilenler için belirlenen sözleşme ücretinin 5 katına kadar ücret ödenecek olup, 2010 yılı için bu tavan 14.715 TL'dir. Bu sözleşme ücreti hem kurumlar arası ücret dengesini bozacak hem de Gelir İdaresi Başkanlığı içinde yatay ve dikey ücret eşitsizliklerine ve huzursuzluklara yol açacaktır. Bu ücretin beş kat yerine, iki veya üç kat ile sınırlandırılması; sözleşmeli çalıştıracak personelin 25'i aşmaması, sözleşmeli personel istihdam edilecek ana branşların yasada yer alması daha uygun olacaktır. Yasada söz konusu sözleşmeli personele sözleşme ücreti dışında bir ödeme yapılamayacağına öngörülmesinin ise, angaryanın yasak olması ve aksine yargı kararlarının bulunması dolayısıyla fazla çalışma ücreti ödemesine bir etkisi olmayacağı bugünden bilinmelidir.

Sözlü sınavlarında kayırmanın önüne geçmek üzere, bu sınavlarda görüntülü kayıt tutulması gerektiği yolundaki yargı kararlarını aşmak için Hükümetin yasal düzenleme yapma yoluna gitmekte olduğu görülmektedir. Bugüne kadar Kaymakam adaylarının sözlü sınavları için yasaya görüntülü kayıt tutulmayacağı anlamına gelen hükümler ilave edilmiştir. Sayıştay Denetçi Yardımcılığı sözlü sınavları için benzer düzenlemeler yapılmıştır. Son olarak, aynı düzenlemenin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile ilgili olarak TBMM'ne sevk edilen Tasarıda da yer aldığı görülmektedir. Şimdi de burada sözleşmeli personel istihdamı için yapılacak sözlü sınavlarda değerlendirme sonuçlarını gösteren tutanak dışında herhangi bir kayıt sistemi kullanılmayacağı hükme bağlanmaktadır. Bu durum, AKP iktidarının sözlü sınavlarda adam kayırdığının açık bir kanıtıdır. AKP kamera kaydı ile suçüstü yakalanmak istememektedir. Bu hükmün de maddede bu şekilde yer alması kabul edilemez.

Ayrıca sözlü sınavlarda bilgiyi ölçen kritere 100 üzerinden 80 puandan az bir puan verilmemelidir.

ÇERÇEVE MADDE 43.

Kurumlar Vergisi Kanununun muafiyetleri düzenleyen 4 üncü maddesinin mevcut (1) bendi, yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan malî ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde yalnızca **küçük ve orta ölçekli işletmelere** kredi teminatı sağlamak üzere kurulmuş olup, bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın **küçük ve orta ölçekli işletmelere** kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlara muafiyet tanırken, değişiklik, KOBİ'ler dışındakilere de aynı hizmetin verilmesi halinde muafiyetin yine devam edeceğini hükme bağlamaktadır. Bu değişiklikte söz konusu bent hükmünün, KOBİ'lere yönelik teşvik özelliği kaybolmaktadır. Bu nedenle (1) bendi ile ilgili değişiklik madde metninden çıkarılmalıdır.

ÇERÇEVE MADDE 44-

Bu madde çerçeve 27 madde ile ilgilidir.

Maliye Bakanlığında daire başkanı veya genel müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanların, Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilmelerini sağlamak üzere 20 kontrolör kadrosu ihdas edilmesini öngörmektedir.

Bu kadrolara atanacakların, her ne kadar, Personel Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatının iş ve işlemleri ile ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapacakları belirtilse de, bu düzenlemenin 8 yıldır bir türlü tamamlanamayan siyasi kadrolaşmayı tamamlamak için getirildiği açıktır.

Bir nevi **merkez valiliği sistemi** oluşturulmaktadır. Bakanlık müşavirliği kadrolarının kullanılma biçimine uygun olarak kullanılacaktır. Bu kadrolara atanacaklara kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal hakların ödeneceği hükme bağlanmak suretiyle de, genel müdür yardımcılığı, daire başkanlığı ve defterdarlık görevinden alınanların mali ve sosyal hak kaybı nedeniyle yargıda dava kazanmalarının önü kesilmek istenmektedir.

Ayrıca 3046 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde, "*Bakana ve anahizmet birimleri ile bağlı ve ilgili kuruluşlara istişari mahiyette yardımcı olan teknik, idari, hukuki ve mali konularda faaliyette bulunan danışma ve denetim birimleri,*" hükmü yer aldığından, bakanlığın yardımcı hizmet birimi olan Personel Genel Müdürlüğü bünyesinde bu şekilde bir kontrolörlük kadrosunun ihdas edilmesi hukuki olmaz.

Bu uygulama ile bakanlıkların merkez teşkilatında Bakana bağlı olarak çalışan Bakanlık Müşavirlikleri değişik adlar altında Genel Müdürlük ve altı birimlere yaygınlaştırılmaktadır. Uygulamanın bu şekilde genişletilmesine her şeyden önce Maliye Bakanlığının karşı çıkması ve başkalarına kötü örnek olmaması gerekirdi.

Açıklanan nedenlerle bu madde Tasarıdan çıkarılmalıdır.

ÇERÇEVE MADDE 45-

Bilindiği gibi, 15/10/2008 tarihli ve 5804 sayılı 2009 Yılında İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu ile Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun, Forum Sekretaryasının tüzel kişiliğinin en geç 30.06.2010 tarihinde sona ereceğini ve bu süre içinde tasfiye işlemlerinin tamamlanacağını hükme bağlamıştı. Anılan süreli kanunun, öngördüğü faaliyetler tamamlandığından, tasfiye işlemlerinin de 30.06. 2010 tarihine kadar bitirilmesi gerekirdi. Bu madde ile tasfiye için öngörülen süre 31/12/2011 tarihine ötelenmek istenmektedir. Öteleme için makul bir gerekçe de ortaya konulmamıştır. Bu nedenle, bir buçuk yıllık ek süre talebinin Forum için oluşturulan ve harcanmayan kaynakların harcanması için istendiği sonucuna varılabilir ve bu durum kabul edilemez.

30.06.2010 tarihine kadar tasfiye işlemlerinin tamamlanamayacağı anlaşıldığından, çalışmalar hızlandırılarak 31.12.2010 tarihine kadar tasfiye işlemleri tamamlanmalı ve tasfiye sonucunda oluşacak gelir-gider farkı da Hazineye gelir kaydedilmelidir.

ÇERÇEVE MADDE 46-

Komisyonunda verilen önerge ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasına bir fıkra eklenmiştir.

Eklenen fıkra, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Müfettişlerinin görevlerini ifa ederken ihtiyaç duydukları bilgi ve belge taleplerinin, kamu kurum ve kuruluşları ile bankalar dâhil gerçek ve tüzel kişiler tarafından yerine getirileceğine ilişkindir.

Bu maddenin önerge ile Torba Tasarıya eklenmesi manidardır.

Çünkü, Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunla ilgili olarak 16.1.2009 tarihli ve 5830 sayılı Kanunla düzenleme yapılırken bu ihtiyaç akla gelmemiştir. 3.6.2010 tarihli ve 5983 sayılı Kanunla düzenleme yapılırken bu ihtiyaç yine akla gelmemiştir.

Önergenin görüşmeleri sırasında, Bakanlık Teftiş Kurulunun yeni bir kurul olmadığı, bugüne kadar ortaya çıkmayan ihtiyacın niye bugün çıktığı, somut bir olayda bilgi ve belge edinilmesinde bir sorun mu yaşandığı ve bu somut olayın hangi olay olduğu sorulmuştur.

Bakanlık temsilcisi önce incelemenin gizliliğini ileri sürerek cevap vermek istememiş, sorulan sorunun incelemenin içeriğine değil hangi incelemeye ait olduğuna ilişkin olduğu şeklindeki ısrarımız üzerine, yapı kooperatifleri ile ilgili bir örnek verilmiştir. Ancak, bakanlık adına sorularımıza cevap veren bürokratin TOBB ile ilgili yapılan bir inceleme nedeniyle bu değişikliğin yapılmakta olduğunu ısrarla saklaması dikkatlerden kaçmamıştır. Nitekim TOBB Başkanı izleyen günlerde yaptığı açıklamada bu değişikliğin kendilerinden istenen bilgi talebiyle ilgili olduğunu söylemiştir.

Olayları bu ayrıntıda anlatmakta amacımız, mevcut iktidarın yasama organını muhalif düşünceleri susturmak için kullanmaktan kaçınmadığına işaret etmek içindir.

Bu maddenin Çerçeve Tasarıda yer alan konularla bir bağlantısı olmadığından öncelikle tasarı metninden çıkarılmalı, varsa bir ihtiyaç ayrı bir çerçeve tasarı ya da teklifte ele alınmalıdır.

ÇERÇEVE MADDE 47-

Bu madde ile, 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilerek, meslek mensupları için bazı görevler ikinci görev yasağı olmaktan çıkarılmaktadır.

3568 sayılı Kanunda değişiklik yapan 10.7.2008 tarihli ve 5786 sayılı Kanun görüşmeleri sırasında da aynı düzenleme yine yapılmak istenmiş, ancak eleştirilerimiz üzerine Tasarıdan çıkarılmıştı.

O gün eleştirilerimiz üzerine Tasarı metninden çıkarılan ve bugün yeniden 3568 sayılı Kanuna eklenmek istenen hüküm; hayri ve ilmi kuruluşlar, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, amu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların **bu Kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmemeleri şartıyla**, bu kurum ve kuruluşların **yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği** görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu görevlerinin meslekle bağdaşmayan işlerden sayılmayacağını hükme bağlamaktadır.

Meslek mensuplarının maddede sayılan kuruluşların yönetim ve denetim görevlerinde bulunabilmeleri için, görev aldıkları kuruluşların 3568 sayılı Kanun kapsamında işlerine bakmamaları yeterli değildir. Meslek mensupları 3568 sayılı Kanunla kendilerine verilen kamu görevini yerine getirmelidirler, bunun dışında, başka bir meslek mensubu arkadaşının aynı kanun çerçevesinde işlemlerine baktığı bir kuruluşun yönetiminde ve denetiminde görev almamalıdır.

Nitelikli meslek mensuplarından kuruluşlar yararlanmalıdır, düşüncesini kabul etmek de mümkün değildir. Bugün Türkiye’de bu kuruluşlarda başarı ile görev yapabilecek eleman temininde herhangi bir sıkıntı bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle bu madde Tasarı metninden çıkarılmalıdır.

ÇERÇEVE MADDE 48-

Bu madde ile 4857 sayılı Kanunun tanımlar başlıklı 2 nci maddesine ikinci fıkradan sonra gelmek üzere yeni tanımlar eklenmektedir.

Yeni tanımların 2 nci fıkradan sonra eklenmesi doğru olmamıştır. Çünkü birinci fıkrada başlayan işyeri tanımı, ikinci fıkrada işyeri eklentileriyle devam etmekte ve üçüncü fıkrada, işyerinin işyerine bağlı yerler, eklentiler ve araçlar ile oluşturulan iş organizasyonu kapsamında bir bütün olduğu belirtilerek sonlandırılmaktadır. Bu nedenle, işyeri tanımı bitmeden ikinci fıkradan sonra Tasarı ile öngörülen tanımların araya sokulması doğru olmamıştır. Söz konusu tanımların anılan maddeye üçüncü fıkradan sonra eklenmesi daha doğru olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 49-

4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesinde çıkarılması öngörülen yönetmelik için, **mevcut düzenleme**, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğinin görüşlerini almasını öngörürken, **Tasarı**, söz konusu yönetmeliğin ilgili tarafların görüşünün alınarak çıkarılacağını hükme bağlamaktadır.

Yeni düzenlemeye göre, bakanlık, yönetmelik çıkarmadan önce görüşünü alacağı ilgili taraflar arasına isterse, Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğini dahil etmeye bilecektir. Maddenin bu bakanlık ve birliklerle birlikte ilgili tarafların görüşünün alınacağı şeklinde yeniden kaleme alınması uygundur.

ÇERÇEVE MADDE 61-

Bilindiği üzere, 17.06.2010 tarihli ve 5998 sayılı Kanunla 5393 sayılı Belediye Kanununun 73 üncü maddesi değiştirilmiş ve 6 ncı fıkrası, kentsel dönüşüm ve gelişim alanları içinde yer alan eğitim ve sağlık alanları hariç kamuya ait gayrimenkullerin harca esas değer üzerinden belediyelere devredileceğini hükme bağlamıştı.

Aynı maddenin son fıkrasında, bu Kanunun konusu ile ilgili hususlarda Başbakanlık Toplu Konut İdaresine 2985 sayılı Kanun ve diğer kanunlarla verilen yetkiler saklıdır, denilmesine rağmen, 5998 sayılı Kanun henüz Cumhurbaşkanlığında onay aşamasında beklerken, Komisyonda verilen bir önerge ile kentsel dönüşüm ve gelişim alanlarında belediyelere devredileceği belirtilen kamuya ait gayrimenkullerde önceliğin TOKİ’de olduğuna dair bir düzenleme yapılmıştır.

Çerçeve 61 inci madde ile 2985 sayılı Kanuna eklenen Ek Madde 16 aynen şöyledir:

“Kanunlar ile verilmiş yetkiler çerçevesinde Başkanlığa devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde kalması halinde, Başkanlığın devir talebi önceliklidir. Bu yerlerde Başkanlık mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile devri talep edilen taşınmazlara ilişkin olarak Başkanlık, kanunlardan kaynaklanan tüm yetkilerini münhasıran kullanır.”

Görüldüğü üzere daha Cumhurbaşkanlığında onay aşamasında bulunan bir kanun hükmü Komisyonunda verilen önerge ile etkisiz kılınmıştır. Yani TOKİ'nin etkisi ile Komisyon havada ikmal yapılmasına alet edilmiştir.

17 Haziran 2006 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 'Birden fazla düzenleme ve maddede değişiklik' başlıklı 17 nci maddesinde, konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren hâller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır, denildiği için, Tasarıya Komisyonunda önergeyle eklenen bu maddenin Tasarı metninden mutlaka çıkarılması gerekir.

GEÇİCİ MADDE 4-

Bu madde ile, Gelir İdaresi Başkanlığına tahsis edilen serbest gelir uzman yardımcısı kadrolarından boş bulunan 2.000 gelir uzman yardımcısı kadrosuna, 25/12/2009 tarihli ve 5944 sayılı 2010 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 22 nci maddesindeki sınırlamalara tabi olmaksızın 2010 yılında atama yapılabileceği hükme bağlanmaktadır.

2010 Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 22 nci maddesi, kamu kurum ve kuruluşlarına yıl içinde ölüm, istifa ve emeklilik gibi nedenlerle ayrılanların yerine bunların yüzde 25'i nispetinde atama yapılabileceğini öngörmektedir. Anılan maddede getirilen istisnalar nedeniyle bazı kariyer mesleklerle emniyet hizmetleri sınıfına yapılacak atamalarda bu maddenin getirdiği sınırlamalar uygulanmamaktadır.

Bütçe kanunu ile getirilen sınırlamalara bir başka kanunla özel istisna getirmek yerine, ilgili bütçe kanunu görüşülürken ihtiyaçların doğru tespit edilmesi yerinde olacaktır. Ayrıca bu düzenleme ile, TBMM gündeminde bulunan Mali Kurala ilişkin ilkelere uyulmamak suretiyle samimiyetsizlik örneği verilmektedir.

Öte yandan, 17 Haziran 2006 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin '*Birden fazla düzenleme ve maddede değişiklik*' başlıklı 17 nci maddesinde, konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren hâller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır, denildiği için, Tasarıya Komisyonunda önergeyle eklenen bu maddenin, Tasarı metninden mutlaka çıkarılması gerekir.

ÇERÇEVE MADDE 62-

Yürürlük tarihlerini gösteren bu maddenin (a) ve (d) bentleri aynı yürürlük tarihini taşıdığından birleştirilmelidir.

Tüm bu hususları dikkate alarak getirilen bu Tasarıya ayrışik oy kullanıyoruz.

Mustafa Özyürek

İstanbul

Harun Öztürk

İzmir

Osman Kaptan

Antalya

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

Malatya

Faik Öztrak

Tekirdağ

Bülent Baratalı

İzmir

Gürol Ergin

Muğla

MUHALEFET ŞERHİ

Tasarının gerekçesinde 2010-2012 yıllarını kapsayan üç yıllık orta vadeli programa atıf yapılarak; Tasarının amacının orta vadeli programda uygulanması öngörülen kamu gelir politikalarının temel amacı olan büyüme, yatırım ve istihdamın desteklenmesi ile ekonomide kayıt dışılığın azaltılmasına yönelik olduğu özellikle vurgulanmıştır. Oysa Tasarıda ne büyümeye, ne yatırımların teşvikine, ne istihdamın artırılmasına, ne de kayıtdışılığın önlenmesine yönelik hiçbir düzenleme bulunmamaktadır. Bu Tasarıda ekonomiyi ve maliye politikasını biraz olsun iyileştirecek hiçbir düzenleme yoktur.

Tasarının 3, 4, 5, 8 ve 22'nci maddeleri bazı mali kanunların çeşitli maddelerinin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi nedeniyle, bu iptal kararlarını karşılamak üzere düzenlemiştir. Ancak aşağıda ayrıntılı biçimde izah edildiği üzere, bu düzenlemelerin bir kısmı Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerini karşılamaktan uzaktır. Anayasa Mahkemesi nezdinde yeni iptallere konu olabilecektir.

Tasarının bir kısım maddeleri Gelir İdaresinin İdari yapılanması ve vergi incelemelerine yönelik düzenlemelerden oluşmaktadır. Bazı maddeler komisyonda tasarıdan çıkarılmıştır. Gelir İdaresi Başkanlığı yöneticilerinin atama usulüne yönelik Anayasa Mahkemesi iptal kararını karşılamak üzere yapılan düzenlemeler hariç, diğerlerinin TBMM tatile girmeden evvel acilen yürürlüğe girme mecburiyeti bulunmayan düzenlemelerdir. Maliye Bakanlığınca hazırlanan bir Gelir İdaresi Teşkilat Kanunu Tasarısı Mecliste beklemektedir. Bu tasarı ile getirilen maddelerin büyük çoğunluğunun gelir idaresine ilişkin tasarı ile gelmesi daha yerinde olurdu. Kayıtdışı ekonominin büyüklüğünün çeşitli hesaplamalara göre yüzde elliyi aştığı ülkemizde bir yandan iç ve dış borç yükünün varlığı dikkate alındığında, gelir idaresi ve vergi denetiminin önemi ortaya çıkmaktadır. Bu güne kadar etkin bir vergi idaresi ve etkin bir vergi denetim sistemi kurulamamıştır.

Tasarının Maddeleri Hakkındaki Görüşlerimiz:

Madde 1- Bu maddede 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrasında değişiklik yapılmaktadır. Getirilen değişiklikle, ödünç para verme işlemini esas işgal konusu olarak yapmayan, yani esas faaliyet konusu borç para verme işleri olmayanların ticari icaplar gereği yaptıkları borç para verme işlemleri banka ve sigorta muameleleri vergisinin kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemler finansman hizmeti kapsamında değerlendirilerek Katma Değer Vergisine tabi tutulmaktadır. Yapılan değişiklik bugüne kadar yargı içtihatları ile de kabul gören 28 inci maddenin uygulamasına yeni bir yaklaşım getirmektedir. Tasarıdaki değişiklik sonucunda izinsiz olarak ikrazatçılık faaliyetinde bulunan bir kişinin (tefecinin) elde ettiği gelirlerin banka ve sigorta muameleleri vergisine tabi olabilmesi için bu faaliyetlerini esas işgal konusu olarak yaptığının ortaya konulması gerekmektedir. Örneğin, komisyonculuk faaliyeti yanında, tefecilik yapan bir mükellefin elde ettiği faiz gelirlerinin banka ve sigorta muameleleri vergisine (yüzde on) tabi tutulmasında bu faaliyetin esas faaliyeti olduğunun kanıtlanması gerekecektir. Bu durum hem denetim birimleri hem yargı organlarınca yapılacak değerlendirmede esas faaliyetin unsurları yasada belirtilmediğinden yeni bir tartışma konusu olacaktır.

Madde ile ilgili dikkat çekici bir husus da, maddenin gerekçesinde; ticari icaplar gereği yaptıkları borç para verme işlemlerinin banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarıldığının ve bu işlemlerin finansman hizmeti kapsamında değerlendirilerek Katma Değer Vergisine (yüzde onsekiz) tabi tutulmasının sağlandığı belirtilmektedir. Bu açıklama gerekçede yer almakta, madde metninde veya Katma Değer Vergisi Kanununda yer almamaktadır. Bu şekilde gerekçede yapılan belirleme Kurumlar Vergisi Kanunu açısından örtülü sermaye kullanımlarında da KDV alınması gerektiği sonucunu doğuracaktır ki, uygulamada gerekçenin yasa hükmü haline getirilmesine yol açacaktır. Gerekçede yer alan ifadelerin madde metninde yer alması gerekirdi. Değişikliğin bu haliyle yeni sorunlar doğuracağı düşünülmektedir.

Madde 3- Bu madde, Anayasa Mahkemesinin 8.1.2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 Sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifelerindeki “ ... fazlası % 35 oranında...” ibaresi, ücret gelirleri yönünden Anayasaya aykırılık nedeniyle iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin iptal üzerine ücret gelirleri bakımından tarifenin 3 üncü ve dördüncü dilimlerinde değişiklik yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi bu kararında, “Anayasa’nın 55. maddesinde ücretin emeğin karşılığı olduğu, Devletin çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alacağı belirtilmiştir. Anayasa, ücreti, diğer gelirlerden farklı olarak özel şekilde düzenlemiş, bu düzenlemede ücretin özelliği ve ayrık durumunu gözeterek, Devlet’e “adaletli bir ücret” için tedbir alma görevi vermek suretiyle koruma altına almıştır. Anayasa’nın 73. maddesindeki “mali güç” ilkesi ile 55. maddesindeki “adaletli bir ücret elde etme” ilkesi bir arada değerlendirildiğinde, ücret gelirlerinin ücret dışında elde edilen gelirler ile aynı oranda vergiye tabi tutulması ve hiçbir önlem alınmadan ücrette azalmaya neden olacak şekilde yükseltilmesi, “adalet” ilkesini de zedeler.” Şeklinde gerekçesi ile ücret gelirlerinde farklı vergi oranı uygulamasını öngörmüştür. Tasarı, mahkeme kararı ile uyumlu olmadığı gibi, ücret gelirlerinde % 35 oranının uygulamasına yine izin vermektedir. Tasarıda yer alan tarifenin açılışının yapılması da gerekmektedir. Esasında yapılan düzenlemeye göre tarife aşağıdaki gibi olmaktadır.

Ücret Gelirleri

8.800 TL’ye kadar	% 15
2.000 TL’nin 8.800 TL’si için 1.320 TL fazlası	% 20
76.250 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL fazlası,	% 27
Ücret gelirlerine 76.250 TL’den fazlasının 76.250 TL’si için 18.607 TL fazlası	% 35

Diğer Gelirler

8.800 TL’ye kadar	% 15
22.000 TL’nin 8.800 TL’si için 1.320 TL fazlası	% 20
50.000 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL fazlası	% 27
50.000 TL’den fazlasının 50.000 TL’si için 11.520 TL	% 35

Tasarı ile yapılması öngörülen bu düzenleme Anayasa Mahkemesi Kararına uygun olmadığından yine iptal talebi ile Anayasa Mahkemesi’ne götürülmesi kuvvetle muhtemeldir.

Ülkemizdeki ücret durumlarına göre 76.250.-TL ücret yüksek bir ücret seviyesidir. Ücret geliri elde edenlerin vergilendirilmesinde adalet sağlanması için 2005 ve önceki yıllarda uygulandığı gibi ücret gelirlerine uygulanacak Gelir Vergisi tarifesinin farklılaştırılması gerekmektedir.

Madde 4- Bu madde ile, Anayasa Mahkemesinin 2009/145 sayılı kararı ile iptal ettiği, yabancıların Türkiye’deki menkul kıymetler ve sermaye piyasası aracı getirilerine uygulanan yüzde “0” vergi oranına karşılık, daha önce yerli yatırımlar için uygulanan yüzde “10” oranı sıfırlanarak yerli ile yabancı arasındaki vergi uygulama farkı ortadan kaldırılmaktadır. Böylelikle menkul kıymet ve sermaye piyasası aracı getirilerine yerli veya yabancı tüm mükelleflere Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesine göre “0” vergi oranı uygulanacaktır.

Anayasanın 73 üncü maddesine göre herkes mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlüdür. Vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı maliye politikasının sosyal amacıdır. Bu düzenlemenin tasarının gerekçesinde Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçeleri dikkate alınarak yapıldığı iddia edilse de, Anayasanın 73 üncü maddesi dikkate alınmamıştır. Vergi adaleti, mali güç, vergide eşitlik, genellik gibi ilkeler göz ardı edilmiştir. Toplumdaki vergi yükü dolaylı vergilerle yine dar gelirli milyonlarca vatandaşın üzerinde bırakılmıştır. Toplam vergilerin genellikle yüzde yetmişinin dolaylı vergilerden oluştuğu ve asgari ücretten vergi alınan ülkemizde Menkul Kıymet ve Sermaye Piyasası aracı getirilerinden ister yabancı olsun, ister yerli olsun, vergi alınmaması hiçbir gerekçe ile izah edilemez. Sermaye gelirleri yatırıma ve üretime yani reel sektöre özendirilmemektedir. Bu düzenleme ile yine rant gelirleri teşvik edilmektedir.

Maddede yer alan ve “ benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler için bu oranı % 0 olarak uygulanır.” ibaresi Anayasanın 73 üncü maddesine aykırılık teşkil etmektedir. Çünkü bu yetki Bakanlar Kuruluna aittir.

Madde 5- Bu maddede yatırım indirimi ile ilgili düzenlemeler yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile 5479 sayılı Kanunla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanuna eklenen geçici 69 uncu maddenin birinci fıkrasının sonunda yer alan “sadece 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait” ibaresi, geriye dönük düzenlemelerle kişilerin haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik ilkesi gözetilmeden kısıtlanmasının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesi uyarınca hesaplanan, ancak kazancın yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen ve sonraki dönemlere devreden yatırım indirimi istisnasından yıl sınırlaması olmaksızın yararlanılmaya devam edilmesi sağlanmakta, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutarın ise ilgili kazanç tutarının %25’ini aşmaması sağlanmaktadır. Böylece, yatırım indirimi tutarının süre sınırlamasına tabi tutulmadan ilgili kazançtan indirilmesi imkânı getirilmektedir.

Yapılan düzenleme ile süre sınırlaması kaldırılmakta, ancak bu defa miktar sınırlaması getirilmektedir. Böylelikle Anayasanın iptal gerekçesi tam olarak karşılanmamaktadır.

Bu düzenleme Anayasa Mahkemesi’nin 15.10.2010 tarih, E.2006/95 ve K.2009/144 sayılı Kararı’ndaki gerekçeler ile örtüşmemektedir. Anayasa Mahkemesi bu kararında “**Geçici 69. madde kapsamındaki yükümlüler 5479 sayılı Yasa’nın yayımlandığı 8.4.2006 tarihine kadar yatırım indirimi istisnasından yararlanacaklarını göz önünde bulundurarak yatırım indirimi almışlar ve yatırıma başlamışlardır. Bu yükümlüler indirimin yıla sınırlanacağını önceden bilmemektedirler. Yatırım indiriminden yararlanılacak tutara ulaşıncaya kadar yapılması gereken indirimin onaradan üç yıla sınırlandırılması verginin genellik, eşitlik, öngörülebilirlik ve kamusal yetkinin kullanılmasında yükümlülere hukuksal güvenlik sağlayan yasallık ilkelerine aykırılık oluşturmaktadır.**” Şeklinde görüş ortaya koyduktan sonra, 193 sayılı Kanuna eklenen geçici 69. maddenin birinci fıkrasının sonunda yer alan “... sadece 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait ...” ibaresinin Anayasa’ya aykırı olduğundan iptaline hükmetmiştir.

Esasında söz konusu iptal kararı, GVK'nun geçici 69 uncu maddesinin değiştirilmesini gerektirmemektedir. Ancak yapılması öngörülen değişiklikle geçmişe yönelik olarak yeni bir şart getirilmektedir. Bu şart da **“Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25'ini aşamaz.”** olup, bu da açıkça Anayasa Mahkemesi Kararı'nın gerekçesinde de belirtildiği üzere Anayasa'ya aykırıdır. Eski düzenleme yerine getirilen yeni düzenlemede süre kısıtlaması yerine yararlanılan oran hakkında kısıtlama getirmiştir.

Yatırım indiriminin amacı, yeni yatırımların teşvik edilmesi ile büyüme ve özellikle istihdam yaratılmasıdır. Bu düzenleme Anayasa Mahkemesinin iptaline konu olan yasal düzenlemeden önce % 100 oranındaydı. Hükümet Kurumlar Vergisi oranını % 30 dan % 20'ye indirilmesi nedeniyle kaybedilen vergi tahsilatını yatırım indirimini kaldırarak telafi etmiştir. Hükümet yatırım yapan ve yeni istihdam yapanla yatırım yapmayan veya yeni istihdam yaratmayan arasındaki farkı kaldırmıştır. Eğer yatırım indirimi aynen devam etseydi yani yatırımların tamamı indirim konusu yapılabilsydi, yatırım yapan mükellef açısından vergi oranının % 30'da kalması lehine olacaktı. Hükümet, vergi oranlarını indirmiş gibi gözükerek istihdam yaratanları adeta cezalandırmaktadır.

Sonuç olarak tekrar Anayasa Mahkemesince iptal edilebilecek olan bu maddenin Tasarıdan çıkarılması, geçmişe dönük olarak da Anayasa Mahkemesi Kararı üzerine yatırım indirimi ile ilgili olarak yapılacak işlemlere ilişkin usul ve esasların yeniden düzenlenmesi daha yararlı olacaktır.

Madde 7- Bu maddede tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirme konusunda Maliye Bakanlığı'na yetki vermektedir. Ancak bu zorunluluğa uymayanlara ne tür ceza kesileceği konusunda tasarıda bir belirleme yer almamaktadır. Bu nedenle VUK mükerrer 355'inci maddesinin 1. fıkrasına 107/A madde numarası eklenerek belirleme yapılması gerekmektedir.

Madde 8 - Bu maddede Anayasa Mahkemesinin 2009/144 sayılı Kararı ile iptal edilen fıkra yeniden düzenlenmektedir. Ancak, yapılan yeni düzenlemede takdire sevk edilen mükelleflere bilgi verilmesi öngörülmemiştir.

Bir hukuk devletinde idarenin mükellefin gıyabında yaptığı ve mükellef aleyhine sonuç doğurabilecek işlemlerin bildirilmesi gerekmektedir. Nasıl ki, vergi incelemelerinde mükelleflerin bilgilendirilmesi için düzenleme yapılmakta ise aynı şekilde takdire sevk edilen mükelleflere durumun bildirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, uygulamada takdir yetkisi olmasına rağmen zaman zaman denetim elamanlarınca mükelleflerin ilgili dönem matrahının tespiti için takdire sevk işlemi yapılarak zamanaşımını durduran hükümden yararlanma yoluna gittiği de bir gerçektir. Çünkü, incelemeye başlanmış olması zamanaşımını durdurmamaktadır. Ancak, bu yöntem hukuki olmayıp bir boşluktan yararlanma halidir. Sonuç olarak yasada mükelleflerin bilgilendirilmesine ve denetim elamanlarınca yapılan başvurularda zamanaşımının durmayacağına ilişkin düzenlemelere maddede yer verilmesi yerinde olacaktır.

Madde 9- Bu maddede tebliğ ile düzenlenmesi gereken açıklamalara yer verilmiştir. Gıyapta yapılan vergi incelemeleri ile ilgili olarak mükelleflerin bilgilendirilmesi maddede yer almamaktadır. İnceleme raporunu tanzim eden inceleme elemanı için özelgeyi dikkate alma şartı bulunmamakta iken, rapor okuma komisyonları özelgeyi dikkate alacaktır. Bu bir çelişkidir. Diğer taraftan, özgeleler vergi hukukunun tali kaynaklarıdır. Özelgelerin dikkate alınması gerekliliği ise bugünkü özelgenin hukuki durumu ile çelişmektedir.

İnceleme açısından getirileceği anlaşılan süre sınırlaması ise bir denetim elemanının sadece vergi incelemesi yapmasını gerektirmektedir. İç denetim dediğimiz denetimi yapan Maliye Müfettişleri, Gelirler Kontrolörleri ve Vergi Denetmenlerince soruşturma, teftiş ve hizmet içi eğitim görevi yapılması halinde bu süreler nasıl hesaplanacaktır? Yine bir mükellefin birden fazla yılı incelendiğinde bu süreler nasıl hesaplanacaktır? Belli değildir. Diğer tarafta geçici görev, sağlık sorunu ve askerlik v.s durumlarda tamamlanamayan incelemelerde sürecin nasıl hesaplanacağı konusunda ikincil mevzuatta düzenleme yapılmalıdır. İnceleme süreleri bu şekilde belirlendikten sonra bir denetim elemanının inceleyebileceği mükellef sayısı da sınırlandırılmış olmaktadır. Bir yılda tam incelemeyi bitirmesi gereken denetim elemanının aynı yılda örneğin 10 adet vergi incelemesi yapması beklenemeyecektir. Bu noktada bugün itibarıyla her bir denetim elemanının üzerinde olan vergi incelemesi sayısının ve niteliğinin de belirlenmesi gerekmektedir. Ancak, madde gerekçesinden anlaşıldığı kadarıyla bu konuda herhangi bir çalışmanın yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Maddede sadece rapor okuma komisyonların asgari sayısı ve komisyon üyesi olacaklar için 10 yıllık süre şartı dışında herhangi bir şart bulunmamakta, komisyonun teşkili tamamen idarenin inisiyatifine bırakılmaktadır. Bu düzenleme ile Komisyonlara bir nevi yargısal yetkiler tanıdığı dikkate alındığında, Komisyon üyelerinin; nasıl seçileceği, seçilenlerin görev süresi, üyelerin tekrar seçilebilip seçilmeyeceği, Komisyonların karar süresinin ne olacağı, Komisyon başkanlarının nasıl belirleneceği gibi ayrıntıların yasada belirlenmesi gerekmektedir. Bugüne kadar uygulanan Rapor Okuma Komisyonlarındaki iş ve işlemlerin de araştırılması gerekmektedir. İncelemenin bir süreye bağlanması doğrudur ancak, Komisyonun raporları ne kadar süre içinde okumak zorunda olduğu belirlenmemiştir. Örneğin, denetim elemanınca üç ay içinde sonuçlanan vergi incelemesi sonunda düzenlenen inceleme raporunun komisyonlarda 6 ay içinde karara bağlanmaması halinde ne olacaktır? Diğer taraftan, denetim elemanlarınca üst rapor okuma komisyonunun görüşüne uymak zorunda olduğu yasada yer almaktadır. Halbuki bu bir idari işlem olup, yargı denetimine açıktır. Üst Rapor Okuma Komisyonunun kararı üzerine denetim elemanınca dava açılması halinde hukuksal sonuçları ne olacaktır? Ayrıca, bu düzenlemenin sınırı Anayasanın 138 inci maddesinde düzenlenmektedir. Söz konusu düzenleme aynen şöyledir: “ Kamu hizmetlerinde herhangi bir sıfat ve suretle çalışmakta olan kimse, üstünden aldığı emri, yönetmelik, tüzük, kanun veya Anayasa hükümlerine aykırı görürse, yerine getirmez ve bu aykırılığı o emri verene bildirir. Ancak, üstü emrinde ısrar eder ve bu emrini yazı ile yenilerse, emir yerine getirilir; bu halde, emri yerine getiren sorumlu olmaz. Konusu suç teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz. Askerî hizmetlerin görülmesi ve acele hallerde kamu düzeni ve kamu güvenliğinin korunması için kanunla gösterilen istisnalar saklıdır.” Rapor okuma komisyonlarının kararları da uygulamada ayrı bir süreç başlatacaktır. Çünkü söz konusu kurallar yasa ile düzenlendiğinden, yapılacak yazışmalar vb. işlemler nedeniyle geçecek olan süre dikkate alındığında başkaca sorunların çıkması muhtemeldir. Burada esas olan yasalara uygun vergilemenin yapılmasıdır. Eğer vergi inceleme elemanı vergi kayıp kaçağı konusunda ısrar ederse ve üst komisyon kabul etmezse vergi inceleme elemanına yargıya gitme hakkı verilmelidir.

Vergi incelemelerinin süre ile sınırlandırılması, incelemelerin sağlıklı bir şekilde yapılmasına engel teşkil edebilecektir. İnceleme elemanlarının da, her vatandaşın olduğu gibi yasalara ve diğer mevzuat hükümlerine uyma zorunluluğu bulunmaktadır. Bunun ayrıca kanuna konulmasında yarar yoktur. İdare, kanun ve buna ilişkin düzenlemelere uymayan memur hakkında gerekli işlemi yapacaktır. 140'ıncı maddeye eklenen ikinci fıkrada belirtilen tutanağın bir örneğinin ilgili vergi dairesine gönderileceği hususu zaten vergi inceleme raporu ekinde ilgili vergi dairesine gideceğinden ayrıca belirtilmesine gerek yoktur.

Maddenin sekizinci paragrafında getirilen düzenleme ile rapor değerlendirme komisyonlarının üyelerine her toplantı günü için toplantı ücreti ödenmesi öngörülmektedir. Bu doğru bir yaklaşım değildir. Rapor okuyana ücret ödenip rapor yazana bir ücret ödenmemesi bir çelişkidir. Rapor yazan da o raporu okuyan da kanunların öngördüğü şekilde görevlerini yapmakta ve maaşlarını almaktadırlar. Ayrıca bir ücret ödenmesi doğru değildir.

Madde 13- Bu maddede, incelemeyi yapan denetim elemanları ile rapor değerlendirme komisyonu arasında görüş ayrılığı olursa nasıl bir işlem yapılacağı belirtilmemektedir. Maddenin bu haliyle kanunlaşması halinde, raporda hiçbir değişiklik yapılmadan komisyonun mütalaasıyla birlikte Cumhuriyet Başsavcılığına bildirilmesi gerekmektedir.

Madde 14- Özgelgenin hukuksal sonuçlarının düzenlendiği bu maddede, **“yasanın mevcut halinde de yer alan bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması”** ifadesine yer verilmiştir. Söz konusu ifadede yer alan “ıchtihat” ile ne kastedildiği açık değildir. İchtihat ile içtihadın birleştirilmesi kararı kastediliyor ise de, bu kararlar idareyi bağlayacağından hiçbir şekilde yasada yer almasına gerek yoktur. Diğer taraftan bu kararlar dışında kalan diğer kararlar kasdedilmiş ise, yine bu kararların özelge gibi değerlendirilmesi hukuken mümkün değildir. Bu nedenle **“yasanın mevcut halinde de yer alan bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması”** ifadesinin maddeden kaldırılması gerekmektedir. Çünkü, uygulanabilir bir hüküm değildir.

Madde 15- Bu madde ile özgelgerin de yayımlanması gerektiği belirtilmektedir. Vergi incelemelerinde, yayımlanan bu özgelger dikkate alınacaksa, özgelgerin tamamı vergi hukukunun asli kaynağına dönüşmektedir. Bu durumda, özgelger icrai işlem olacağından, yargı organlarında iptal talebi ile de dava açılacak düzenleyici işlem hüviyetine erişecektir. Bu ise ayrı bir hukuksal süreç başlatacaktır. Düzenleyici işlem niteliğine bürünen özgelgerin değiştirilmesi de ayrı bir hukuksal sonuç doğuracaktır. Özellikle kişinin lehine yapılan değişikliklerde, cezanın ortadan kalkması halinde lehe olan hüküm uygulanacağından geçmişe dönük de etki yaratılabilecektir. Sonuç olarak, getirilmek istenen bu düzenlemenin iyi analiz edilerek tartışılması gerekmektedir.

Gelir İdaresi Başkanlığına verilecek özelge dilekçesine belli bir süre içerisinde veya söz konusu özgelgeye konu olan verginin beyan dönemi içinde cevap verilme zorunluluğu getirilmesi yerinde olacaktır. Ayrıca çıkarılacak yönetmelikle özelge talebinin Dilekçe Kanunu ve Bilgi Edinme Kanunu ile ilgisinin kurulması gerekmektedir. Mevzuatın yeterince açık olmamasından, mükelleflerin mevzuata yeterince nüfuz edememesinden veya vergi idaresinin görüş değiştirme ihtimalinden dolayı mükellefler bilgi edinme çerçevesinde görüş istemektedirler. Taşrada da yıllardır mükelleflere özgelger verilmektedir. Taşra personeli bu konuda son derece birikimli ve yetkindir. Bu imkanın taşradan alınarak merkezde oluşturulacak komisyona verilmesi komisyonunun kapasitesini çok aşan özelge talebi yığılmasına yol açacaktır. Komisyon sadece sirküler hazırlamalıdır.

Madde 16- Hukuksal bir boşluğu gidermek üzere getirilen bu madde Anayasa Mahkemesi kararı ile çelişmekte olup, aykırılık iddiası ile iptali ihtimal dahilindedir. Bu maddede Anayasa Mahkemesi kararı ile iptal edilen yasa kuralı yeniden düzenlenmek suretiyle mahkeme kararının etkisiz hale getirilmek istendiği izlenimi doğmaktadır. Ayrıca, bu Tasarı ile VUK'nun 114/2 nci maddesinde zamanaşımı süresinin durması için 1 yıllık süre tanımlamak kişi lehine düzenleme yapılırken, bu maddede bu durum göz ardı edilmiştir.

Madde 24- Köy sınırları içinde işgal edilen hazine taşınmazlarının tespitini teşvik etmek ve kolaylaştırmak için, ecrimisil tahsilatının yüzde beşinin köy tüzel kişiliği hesabına aktarılması olumlu görülebilecek bir düzenleme olmakla birlikte, maksadı hasıl etmekten uzaktır. Oranın yüzde yirmiyeye çıkarılmasında fayda bulunmaktadır.

Madde 25- Hazine taşınmazlarını işgal edenlerden alınan ecrimisillerin tespitinde, takdirinde, tebliğinde ve tahsilatında büyük sorunlar yaşanmaktadır. Ecrimisil takdirlerinde eşitlik, adalet, genellik, ödeme gücü konularında objektif kriterler uygulanmadığı gibi Türkiye genelinde bir uygulama birliği de yoktur. Çok sayıda vatandaş ecrimisil uygulamaları nedeniyle mutazzarır olmaktadır. Bu yüzden ecrimisil alacaklarının yeniden yapılandırılarak ecrimisil ve faizinde indirim yapılarak uzun vadeli taksitlendirilmesinde fayda bulunmaktadır. 2009 yılı itibariyle ecrimisil tahakkuku toplam 685 milyon TL, tahsilatı ise 212 milyon TL’dir. Tahsilat nispeti yüzde 31’dir. İdare ecrimisili yeterince tahsil edememektedir.

Madde 26- Bu madde ile “ Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu” kurulmaktadır. Yıllardır vergi denetiminin çok başlılığından ve iyi koordine edilmemesinden şikayet edilmektedir. Bu madde ile bu soruna kısmen de olsa bir çözüm getirilmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır. Burada yapılan düzenlemeleri yetersiz buluyoruz. Çıkarılacak yönetmelikte ve kurulun çalışması sırasında dikkate alınmasında fayda gördüğümüz hususlar şunlardır: 128 yıllık mazisiyle Maliye Teftiş Kurulunun, 60 yılı aşkın mazisiyle Hesap Uzmanları Kurulunun, yaptıkları çalışmalarla yetkinliğini bir kurul gibi ortaya koymuş olan Gelirler Kontrolörlerinin, yaptıkları inceleme, denetim ve teftişlerle Gelir İdaresinin çok önemli bir potansiyelini oluşturan Vergi Denetmenlerinin bilgi, birikim, uzmanlık ve kapasitelerinin kurulun çalışmasına yansımada, bütün bu denetim birimlerinin kariyerlerinin ve yaptıkları çalışmaların dikkate alınmasında fayda bulunmaktadır. Ayrıca kurulda, idarenin ve denetimin ana cephesini teşkil eden ve uygulamanın bizzat içinde bulunan vergi dairesi başkanlarından bir temsilcinin ve vergi incelemesi ile vergi dairesi teftişlerinin çok büyük bir kesimini gerçekleştiren vergi denetmenlerini temsilen bir üyenin de yer alması, koordinasyon kuruluna güç katacaktır. Vergi Denetiminin Gelir İdaresinin yeniden yapılanması perspektifine uygun olması ve denetim plan ve programlarının sağlıklı yapılması gerekmektedir. Vergi incelemeleri mükellefler bakımından adil, eşit ve tarafsız bir yaklaşımı içermelidir. Siyasi iktidarın müdahalelerinden tamamen ve özenle uzak tutulması gerekmektedir. Özellikle AKP iktidarının bu konudaki yaklaşımı mükellefler nezdinde endişe yaratmaktadır.

Gelir İdaresi Başkanlığının taşra teşkilatında yer alan Vergi Dairesi Başkanı ile Vergi denetmenlerinden bir üyenin kurulda yer alması vergi inceleme ve denetimine ilişkin plan ve programların hazırlanmasında, usul ve esasların belirlenmesinde, bizzat ve yoğun şekilde yönetsel uygulamanın ve vergi incelemesinin içinde olduklarından, çok olumlu katkıları olacaktır. Vergi Dairesi Başkanı görev yaptığı ilin vergi ile ilgili her türlü yönetim fonksiyonlarını gördüğü ve temsil ettiği gibi, vergi incelemesi yaptıran bir amirdir. Vergi denetmenleri ise her türlü vergi incelemesini yapmakta, vergi dairelerini teftiş etmekte ve idari soruşturma ve incelemeleri de yapmaktadırlar. Bu bakımdan Vergi Dairesi Başkanları ile vergi denetmenleri Gelir İdaresinin gören gözü, duyan kulağı, çalışan elidir. Gelirler Kontrolörleri Başkanının kurulda yer alması gereği ise her türlü izahtan varestedir.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun başkanının Gelir İdaresi Başkanı olmasında yarar vardır. Bu konuda dile getirilen endişelere katılmıyoruz. Şöyle ki; 1- Maliye Teftiş Kurulu ile Hesap Uzmanları Kurulunun doğrudan bakana bağlı olması nedeniyle bu kurulun başkanlığını Gelir İdaresi Başkanının başkanlık etmesinin doğru olmadığı, 2- Bu kurulun Başkanının Gelir İdaresi Başkanı olması halinde bahse konu Maliye Teftiş ve Hesap Uzmanları Kurulunun da Gelir İdaresi Başkanlığına bağlanmış olacağı veya bağlanmış sayılacağı, 3- Kurulun başkanının Gelir İdaresi Başkanı olması halinde Maliye Teftiş Kurulu ve Hesap Uzmanları Kurulu tarafından yapılan vergi incelemelerinde bağımsızlığının, tarafsızlığının ve etkinliğinin zedeleneceği veya siyasallaşma

yaşanacağı, görüş ve endişeleri bulunmaktadır. Bu üç görüşü de şu şekilde değerlendiriyoruz: 1- Maliye Teftiş Kurulu ve Hesap Uzmanları Kurulu Başkanları gibi Gelir İdaresi Başkanı da doğrudan bakana bağlıdır ve her üçü de üçlü kararname ile atanmaktadır. Aralarında hiyerarşik bir astlık üstlük ilişkisi bulunmamaktadır. 2- Gelir İdaresi Başkanının Koordinasyon Kurulunun Başkanı olması Maliye Teftiş Kurulu ve Hesap Uzmanları Kurulunun Gelir İdaresi Başkanına bağlı olduğunu veya bağlandığını ifade etmez. Bu iki kurul mevcut konularını, yapılarını ve statülerini koruyacaktır ve korumalıdır. Yapılacak olan vergi inceleme ve denetim faaliyetlerinin, plan ve programlarının, ilke ve usullerinin birlikte değerlendirilip belirlenmesi ve karara varılmasıdır. Bu konuda ayrıca bir yönetmelik çıkarılacaktır. Türkiye'nin vergi incelemeleri konusunda koordinasyona ihtiyacı vardır. En azından bu uygulamanın denenmesinde fayda görüyoruz. Eğer rahatsızlık sadece koordinasyon kurulunun başkanının kim olacağı ise ve Gelir İdaresi Başkanının olmamasında ısrar ediliyorsa, şu da düşünülebilir: Koordinasyon Kuruluna her yıl bir birimin başkanı başkanlık edebilir. Örneğin, birinci yıl Gelir İdaresi Başkanı, ikinci yıl Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, üçüncü yıl Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı gibi. Önemli olan maksadın hasıl olmasıdır. Maksat kimin başkan olacağı değildir. Maksat vergi incelemelerinin koordinasyon içinde; etkin, verimli, adil, objektif ve vergiyi doğuran olayları daha iyi kavrayacak şekilde yapılmasıdır. 3- Kurulun başkanının Gelir İdaresi Başkanı olması halinde diğer kurulların bağımsızlığının, tarafsızlığının ve etkinliğinin zedeleneceğini düşünmüyoruz. Koordinasyon Kurulunda yer alacak görevliler eskiden olduğu gibi hangi kanunlara, ilkelere, mesleki özelliğe göre görev yapıyorsa, yine aynı şekilde çalışmalarını beklenir.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna Müsteşarın Başkanlık etmesini doğru bulmuyoruz. Müsteşarlık, özünde siyasi ve istişari bir makamdır ve istisnai bir memuriyettir. Bakanlıklarda en siyasi makam ve görev müsteşarlıktır. Müsteşarın görev ve yetkileri bakanın iki dudağı arasındadır. Maliye Müsteşarına kanunlarda ve mevzuatta vergiye, vergi incelemesine ve denetime ilişkin hiçbir fonksiyon ve görev verilmemiştir. Başkanın müsteşar veya bakan olması halinde kurulun siyasallaşması söz konusudur.

Maliye Teftiş Kurulu 128 yıllık mazisiyle Türk Devlet hayatında, bürokraside, mali yönetimde mümtaz yeri olan yetkin bir kuruldur. Maliye Teftiş Kurulu Başkanının Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna başkanlık etmesinde hiçbir sakınca yoktur. Yine aynı şekilde 60 yılı aşkın mazisiyle ve seçkin kurul kimliğiyle Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı da bu kurula rahatlıkla başkanlık edebilir.

Türkiye'de vergi incelemeleri; merkezi denetim birimleri olarak mesleğe iktisabı, yetiştirilmesi, özlük hakları, çalışma düzeni ve çalışma yerleri, yaptıkları işin niteliği aynı olan; ancak ayrı ayrı örgütlenen 213 sayılı VUK'un 135'inci maddesinden aldıkları yetkiyle Maliye Müfettişleri, Hesap Uzmanları ve Gelirler Kontrolörlerince; taşra teşkilatında ise Vergi Denetmenleri tarafından yürütülmektedir. Merkezi denetim birimlerinden Maliye Müfettişleri ile Gelirler Kontrolörleri hem dış denetim olarak adlandırılan vergi incelemesi, hem de iç denetim olarak adlandırılan, idarenin teftişi ile bu idarede çalışan personelin soruşturulmasında yetkiliyken; Hesap Uzmanları sadece dış denetim olarak adlandırılan vergi incelemesi konusunda yetkilidir. Taşra teşkilatında görev yapan Vergi Denetmenleri de dış denetim olarak adlandırılan vergi incelemesinde yetkilidirler. 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunla Gelirler Genel Müdürlüğü yeniden yapılanarak Gelir İdaresi Başkanlığı kurulmuştur. 2005 yılında Gelir İdaresi Başkanlığı; politika belirleme yetkisini bırakarak vergi denetimi ve tahsilat yapmak üzere kurulmuş daha sonra İdareye yürüttüğü fonksiyonlarına uygun olarak Kayıtdışılıkla mücadelede koordinasyon görevi verilmiştir. Yeni yapılanmada Gelirler Kontrolörleri, Gelir İdaresi Başkanlığı'nın tek merkezi denetim birimi olarak örgütlenmiştir.

Gelir İdaresi Başkanlığı'na bağlı 29 ilde kurulan Vergi Dairesi Başkanlıklarında görev yapan Vergi Denetmenleri, belirlenen denetim alanları neticesinde, Tüm Türkiye'de vergi incelemesi, daire teftişi ve soruşturma yapmaktadır. Toplam sayısı 2800' dür. Vergi Denetmenleri, Kamu Personeli Seçme Sınavında başarılı olmuş, en az 4 yıllık lisans diploması almış, hukuk, iktisat, işletme, Siyasal Bilgiler Fakülteleri ve dengi okullar mezunu olanlar arasından, tekrar yazılı ve sözlü sınava tabi tutularak seçilmektedir. 3 yıl süren yardımcılıktan sonra gireceği yeterlik sınavını verenler ve olumlu sicil alanlar, Vergi Denetmeni olarak atanmaktadır. Dolayısıyla vergi denetmenliği bir kariyer meslektir. Vergi Denetmenleri; hesap uzmanları, maliye müfettişleri ve gelirler kontrolörleri gibi, vergi inceleme yetkisini 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 135 inci maddesinden almaktadır. Vergi incelemelerinin % 90'ını gerçekleştiren ve toplam denetim gücünün % 80'ini oluşturan Vergi Denetmenleri, maalesef istikrarlı bir yapıya kavuşamamıştır. Yine, yaşanan sorunlardan dolayı, mesleğe yeni başlayan Vergi Denetmen Yardımcılarının önemli bir kısmı üçüncü yılını doldurmadan ayrılmaktadır. Mesleğe yıllarını vermiş tecrübeli vergi denetmenleri ise ilk fırsatta diğer kurumlara ve özel sektöre geçmektedir. Nitekim, yapılan bir düzenleme sonucu 300 vergi denetmeni İç Denetçiliğe geçmiştir. Eğer imkan olsa idi, neredeyse tüm vergi denetmenleri İç Denetçiliğe geçmiş olacaktı. Her yıl 300, 500 ve hatta 800 vergi denetmen yardımcısı alınmasına karşın, hala vergi denetmeni sayısı 2800 olup, bu 10 yıl önceki rakamlardır. Vergi Denetmenleri; örgüt yapısı içinde bağlı olduğu biriminin kariyerine uygun olarak net olarak belirlenmemesi, meslekte yükselmenin önünün kapatılması, kendilerini geliştirme ve birikimlerini paylaşma konusunda idari yapıdan kaynaklanan sıkıntıları, vergi denetimi yapan diğer birimlere sağlanan bir çok imkandan (fiziki çalışma şartları, eğitim, yurt dışına gönderilme gibi) yararlandırılmaması, adaletsiz rotasyon uygulamaları, kendileriyle aynı görevi üstlenen diğer birimlerdeki personelin aldığı maaşın neredeyse yarısını alması, hak ettiği ek gösterge ve makam tazminatını alamaması gibi sorunlardan dolayı küstürülmüştür.

Bu maddede ayrıca 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 134.maddesinin ikinci fıkrasından itibaren değişiklik getirilmektedir. İncelemeler Tam ve Sınırlı olarak ikiye ayrılmaktadır. Vergi incelemelerini tam ve sınırlı olarak iki gruba ayırmak 135'inci maddede sayılan vergi inceleme elemanlarının inceleme yetkilerini daraltmak ve birinci fıkrada yer alan düzenlemeye aykırı hareket etmek anlamı taşımaktadır. Maddede öngörülen yönetmelikle tam ve sınırlı incelemelerin tanımlarının ve kapsamının hiçbir tereddüde yer vermeyecek şekilde etraflıca yer alması gerekmektedir.

DENETİM BİRİMLERİ	İNCELENEN MÜKELLEF SAYISI	RAPOR SAYISI	İNCELENEN MATRAH	BULUNAN MATRAH FARKI	MATRAH FARKI ÜZERİNDEN TARH EDİLEN VERGİ
Teftiş Kur. Bşk.	154	270	155.781.896	153.231.207	23.517.685
Hesap uz. Kur. Bşk	1.312	2.542	72.377.237.624	14.009.129.241	1.669.192.619
Gelirler Kont. D. B.	455	1.336	9.746.156.443	74.626.543.853	3.982.196.729
Vergi Denetmenleri	26.952	67.105	33.934.650.584	7.203.822.911	1.743.510.094
Vergi Dairesi Müd.	18.914	21.499	9.390.126.082	1.979.508.994	113.759.151
Toplam	47.787	92.752	125.603.952.419	97.972.236.206	7.532.176.228

2009 YILI VERGİ İNCELEME SONUÇLARI (TL)

VERGİ TÜRLERİ İTİBARIYLA 2009 YILI İNCELEME SONUÇLARI (TL)

VERGİ TÜRÜ	İNCELENEN MÜKELLEFLERİN SAYISI	RAPOR SAYISI	İNCELENEN MATRAH	BULUNAN MATRAH FARKI	MATRAH FARKI ÜZERİNDEN TARH EDİLEN VERGİ
Gelir Vergisi	12.643	17.988	840.249.599	867.891.443	182.213.735
Kurumlar Vergisi	6.877	9.617	6.422.352.106	10.861.919.553	1.934.167.201
Katma Değer Vergisi	29.256	42.259	98.183.327.785	13.939.665.193	3.027.690.393
BSMV	429	869	1.244.994.497	231.057.441	3.500.987
Veraset ve İntikal Vergisi	128	131	932.565	64.671.761	4.306.425
Damga Vergisi	1.370	1.490	797.901.703	58.718.567.085	322.706.933
Geçici Vergi	9.910	14.063	1.724.854.983	11.677.808.662	1.736.985.596
Diğerleri	5.575	6.315	16.389.339.181	1.610.655.068	320.604.958
Toplam	66.188	92.752	125.603.952.419	97.972.236.206	7.532.176.228

Yapılması gereken vergi inceleme oranını yüzde yirmilere çıkarmaktır. Bunun için vergi inceleme elemanı sayısının artırılması gerekmektedir. Özellikle merkezi denetim elemanı sayısı 1988 yılı mevcudunun bile altına inmiştir. Mükellef sayısının arttığı bir ortamda denetim elemanı sayısı artmamakta, hatta azalmaktadır.

Madde 27- Tasarımın 27 nci maddesinde; “Bakanlıkta daire başkanı veya genel müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanlar Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilirler. Bunlar Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının iş ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapar. Bu şekilde atananlar yukarıdaki hükümlere göre atanan kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm haklardan aynen yararlanırlar” hükümleri yer almaktadır. Bu düzenleme esas itibarıyla ortaya çıkmış yeni bir fonksiyondan ve bu fonksiyonu karşılayacak personelin temin edilmesini amaçlayan bir yaklaşımdan kaynaklanmıyor. Bu düzenleme ile; İdare tarafından bazı personelin mevcut görevinden alınması sebebiyle karşılaşılması muhtemel davalardan kurtulmak için bir altyapı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Yani görevden alınması durumunda dava yolu ile göreve dönme ihtimali olan personele daha yüksek maaşlı bir görev teklif edilerek günü kurtaran ancak Maliye Bakanlığının kurumsal kültürüne hiç uygun olmayan bir tercih sergilenmektedir. Bu itibarla 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararnamenin 6. maddesinde, kadro ihdas edilirken yapılması öngörülen bir “iş analizi”nden söz etmek de mümkün değildir.

3046 sayılı Yasa çerçevesinde Bakanlık ana hizmet birimi olmayan bir yardımcı hizmet biriminde denetim kadrosu ihdas etmek; Bakanlığa yardımcı olacak bir birime danışmanlık ve denetim kadrosu ihdas etmek gibi çelişkili bir tutumdur.

Kariyer bir meslek olan Kontrolörlük, yarışma sınavı sonucunda başarılı olan kişilerin atandığı bir meslektir. Bu nitelikte olan bir mesleğe sadece görev süresi dikkate alınarak atama yapılması uygun değildir. Yapılan bu tercih öncelikle Maliye Bakanlığının kurumsal yapısına ve 75 yıllık geçmişi olan kontrolörlük mesleğine ve camiasına haksızlıktır. Çünkü; bu kadrolar günümüze kadarki oluşumu ve uygulaması ile, kariyer meslek standartlarına ve yarışma esasına dayalı giriş sınavlarıyla ön seçimi yapılan, üç yıllık stajyerlik, refakatte denetim ve eğitim, ara sınavlar, tez hazırlanması ve yetkili denetim gibi aşamalar ile son derecede özel bir süreç içerisinde olgunluk kazanılan ve tüm bunlardan sonra da fevkalade ağır ve kapsamlı yeterli sınavları ile atanılabilen kariyer mesleklerine ait kadrolardır. Fevkalade özel ve tarihi süreçler sonucunda kontrolörlük mesleği özellikle de Maliye Bakanlığı bünyesinde kurumsal bir yapıya ulaşmışken ve “kontrolörlük” adı artık kesinlikle belirli bir kurumsal yapıyı tanımlıyor iken yapılmak istenen düzenlemenin gerekçesi izahtan uzaktır.

Personelin maaşı düşmeden ve idare adli bir müeyyide ile karşılaşmadan bazı görevlilerin idari kadrolardan alınması sonucuna, 75 yıllık tecrübe birimi ile oluşturulmuş ve artık bir kurumsal yapıya kavuşmuş olan “kontrolörlük” mesleğine zarar verilmesi anlaşılabilir bir tutumdur. Eğer mutlaka bir kadro ile bağlantı kurulacaksa, müşavir kadrolarına atama yapılmalıdır. Yeterli sayıda müşavir kadrosu bulunmakta ve bu tasarı ile yeni müşavir kadroları ihdas edilmektedir. Çözüm; liyakata ve fonksiyonelliğe dayalı bir personel yönetiminin tesisinde yatmaktadır.

Madde 28- Bu düzenleme kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dahilinde arz edilebilecek hizmetlerden birbirlerini yararlandırmalarını öngörmektedir. Madde gerekçesinde devredilecek malların “ihtiyaç fazlası” olması öngörülmüyor. Ancak bu durum maddede yer almamaktadır. Kaldı ki söz konusu hastane ve tedavi kuruluşlarının birbirlerine mal ve hizmet teslimleri de KDV’den istisnadır. KDV Kanununun 17 nci maddesi bu istisnaları düzenlemektedir. Tasarı metni malumun ilanından başka bir şey değildir. Bir tebliğ veya Sirküler ile açıklığa kavuşturulacak bir hususun kanun metni haline getirilmesine gerek yoktur.

Madde 29- 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü’nün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla değişiklik yapan bu madde ile Milli Piyango İdaresi Faaliyetlerinin Özelleştirme yerine hizmet alımı yöntemi ile gerçekleştirilmesinin hedeflendiği anlaşılmaktadır. Ancak bu hizmet alımı yönteminin Milli Piyango İdaresine maliyeti ve getirisinin ne olacağı konusunda bir izahat getirilmemiştir. Bu maddenin ciddi ve etraflı bir düzenleyici etki analizi yapılmasına ihtiyacı vardır. Tasarının madde metninden çıkarılması yerinde olacaktır. Ayrıca şartnamede yer alması gereken ayrıntılı hususların madde de yer almasını uygun bulmuyoruz.

Madde 30- Maddede öngörülen yol tazminatından adli birimlerde görev yapan 657 4/C Kapsamında çalışanların da yararlanması ve bu yol tazminatından 375 sayılı KHK Uyarınca ödenen ek ödemelerin mahsup edilmemesi gerekmektedir.

Madde 31- Anayasa Mahkemesinin 21/11/2007 tarihli kararı; yol tazminatından faydalanamayan idari yargı çalışanlarının da bahse konu yol tazminatından faydalanması gerektiğini hükmetmiştir. Bu nedenle idari yargı çalışanları ile aynı kurumda aynı işi yapan 4/C kapsamındakilerin de bu haktan faydalandırılması gerekmektedir. Ayrıca; ödenecek olan birikmiş paraların 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararıyla verilen “ ek ödemelerden” mahsuplaşması halinde personelin eline geçecek miktar yok denilecek kadar az olacaktır. Diğer yandan ödenecek olan birikmiş paraların eşit dağıtılmasında; kendi tercihi olmadığı halde en ücre köşede çalışan memuru destekleyici nitelikte bir yaklaşımın sergilenmesini sağlayacak ve birikmiş paranın tamamının personele dağıtılması ise personelin ekonomik sıkıntısını bir nebze giderecektir.

Madde 32- 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin (c) fıkrasındaki hisse oranı ile hisse miktarı şartının birlikte aranması şartı, hazine yararı ve bazı istismaların önüne geçmek bakımından önemlidir. “ veya” ibaresi ilave edilerek hisse oranının ve hisse miktarının ayrı ayrı aranılması doğru değildir.

Madde 33- Köy sınırları içerisinde yer alan Hazineye ait tarım arazilerinin kiracılarından tahsil edilecek olan kira gelirlerinin yüzde onunun köy tüzel kişiliğine aktarılması olumlu görülmele birlikte, bu oran yetersizdir ve ecrimisil tespitlerini teşvikten ve kiralamayı özendirmekten uzaktır. Oranın yüzde yirmi beşe çıkarılması bu amacı gerçekleştirecektir.

Madde 34- Özel kanunları gereğince bedeli ilgililer tarafından ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilmesi gereken taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine teşvik edilecek irtifak hakları ile bu taşınmazlardan tapudan terkini gerekenler için ilgililerine verilecek kullanma izinlerinde, kamulaştırma bedellerinin bu kişiler tarafından ödenmiş olması bunlardan ayrıca hasılat payı alınmamasını gerektirmez. Bu nedenle düzenlemeyi yerinde bulmuyoruz.

Madde 35- Hazine adına tescil edilen taşınmazların öncelikle ilgili belediyesine devredilmesi, taşınmazın her türlü hukukunun sahibi olduğu için, hakkaniyete daha uygun olacaktır.

Madde 39- Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin (j) bendinde sayılmıştır. Buna göre adı geçen Daire Başkanlığı mükelleflerin faaliyetlerini gruplar ve sektörler itibariyle analiz ederken, mukayeseler yaparken ve öneriler hazırlarken Risk Analiz Yönteminin yanı sıra Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun belirlediği plan, program, yöntem, ilke ve standartları da dikkate alması yönetim, Koordinasyon, amaç ve hedefler bakımından isabetli olacaktır.

Madde 40- Bu maddede iki husus göze çarpmaktadır. Gelir İdaresi Başkanlığının ana hizmet birimleri içinde yer alan gelirler kontrolörleri bir daire başkanlığı içinde yer alıyordu. Bu düzenleme ile “ daire” ibaresi kaldırılarak Gelirler Kontrolörleri Başkanlığına dönüştürülmektedir. Gelirler Kontrolörleri, Gelir İdaresi Başkanlığı kurulmadan önce de başkanlık şeklinde örgütlenmiştir. Burada en dikkat çekici husus Gelirler Kontrolörlerinin hala Gelir İdaresinin ana hizmet birimleri içinde yer almasıdır. Gelir İdaresinin vergi incelemeleri ile idari teftiş ve soruşturmalarını yapan gelirler kontrolörlerinin danışma ve denetim biriminde yer alması gerekmektedir. Tasarının ilk halinde düzenleme bu şekilde yapılmış olmasına, gerek muhalefet gerekse iktidar partisi milletvekillerince hiçbir itiraz ve eleştiri getirilmemesine rağmen üst komisyonda anlaşılmaz bir tutumla değişiklik yapılmıştır. Gelirler Kontrolörleri Başkanlığının idarenin ana hizmet biriminde değil danışma ve denetim birimi bölümünde yer alması gerekmektedir.

Madde 44- Maddede Maliye Bakanlığı ile Gelir İdaresi Başkanlığının merkez ve taşra teşkilatında kadro değişiklikleri yapılmaktadır. 2 sayılı Listede 5000 Vergi Denetmen Yardımcısı kadrosu ihdas edilmektedir. Tasarının hiçbir yerinde unvanı geçmeyen Vergi Denetmenlerinin sayısal olarak çoğaltılmasındaki amaç anlaşılammıştır. 2000 yılından bu tarafa her yıl 200-800 arasında Vergi Denetmen Yardımcısı alınmış olmasına rağmen halen dolu kadro sayısı 2800’dir. Dolu kadroda artış sağlanamamakta yani mevcut kadro (6650) doldurulamamaktadır. Asıl sorulması gereken neden mesleğe özel yarışma sınavıyla giren Vergi Denetmen Yardımcılarının meslekte kalmadıklarıdır. Ayrıca merkezi denetim elemanı sayısı 1988 yılı mevcudunun bile daha altına inmiştir. Mükellef sayısının ve iş yükünün kat be kat arttığı bir ortamda merkezi denetim elemanı sayısı artmamakta hatta azalmaktadır.

Madde 45- Bu madde ile 5804 sayılı 2009 yılında Dünya Su Forumunun organizasyonuna ilişkin kanunda bir fıkraya değişikliği ile forum sekreteryasının tüzel kişiliğinin 31.12. 2011 tarihinde sona ereceği ve bu süre içinde tasfiye işlemlerinin tamamlanacağı belirtilmektedir.

Bu düzenlemenin sebebi; izah edilemediğinden, anlaşılabilirliği. Konu hakkında komisyonumuza yeterince bilgi verilmemiştir. 15 Ekim 2008 tarihinde özel kanunu çıkan, 2009 yılında gerçekleşen bir organizasyonun iki yıl içinde tasfiye edilecek olmasının hiçbir gerekçesi, mantığı ve izahı olamaz. Fonksiyon ve görevi bitmiş, ancak parası ve işleri bitmemiş ve tasfiye yapılamayan bir organizasyonla karşı karşıyayız.

Madde 47- 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinde yapılan değişiklikle meslekle bağdaşmayan işlerin kapsamı daraltılmıştır. Yapılan düzenleme ile; 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekküller, Kamu İktisadi Kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri; kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların bu kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmemeleri şartıyla, bu kurum ve kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu yapabilecekler ve bu işler meslekle bağdaşmayacak, işlerden sayılmayacaktır. Tasarının bu maddesini çok yanlış bir düzenleme olarak değerlendiriyoruz. Söz konusu mali müşavirlik mesleğinin görev ve fonksiyonları ve mesleğin özel ve hassas konumu, meslek ilke ve etik kuralları bakımından bazı görev ve fonksiyonların mali müşavirlikle beraber yürümeyeceği hususu hem yasal düzenleme altına alınmış, hem de genel kabul görmüş bir durumdur. Bu düzenleme ileride meslekte ve bazı alanlarda hiç tahmin edilemeyecek bozulmalara ve istismara yol açacaktır. Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler maddede sayılan kuruluşların müşaviri ve denetçisi olabilirler, ancak yönetim kurulu üyesi ve başkanı olarak görev yapmaları doğru ve etik bir uygulama olamaz. 2009 yılındaki yasa döneminde de yine bu madde bir torba tasarı ile getirilmiş ancak komisyonda tasarıdan çıkartılmıştır. Maddenin tekrar tasarıya eklenmesini ve ısrarcı olunmasını manidar buluyor, endişeyle karşıyoruz.

Madde 61- 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa ek 16 ncı madde eklenerek, TOKİ Başkanlığına devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde kalması halinde, Başkanlığın devir talebinin öncelikli olduğu hususu düzenlenmektedir.

5393 sayılı Belediye Kanununun 73 üncü maddesinde TBMM’de 16 Haziran 2010 tarihinde 509 Sıra Sayısı ile görüşülüp kabul edilen kanun ile bilhassa Büyükşehir Belediyelerine çok geniş yetkiler tanınması karşısında TOKİ’nin taşınmaz devir taleplerinin önceliğini öngören bu teklif tasarıya dahil edilmiştir. Mevcut hükümetin geniş yetki ve imtiyazlarla donattığı bu idare yetkilerinin kaybolacağı telaşıyla, 509 Sıra Sayılı Kanun henüz Cumhurbaşkanının imzasında beklerken, Resmi Gazetede yayınlanıp yürürlüğe girmemişken komisyon görüşmelerinin bitimine bir iki saat kala konu ile yakından ilintili bir önerge verilip kabul edilmesini son derece yanlış buluyoruz. Bu durum AKP Hükümetinin ve grubunun ne kadar özensiz ve dikkatsiz bir yasama faaliyeti yürüttüğünü ortaya koymaktadır.

Geçici Madde 3- Bu madde uzun süredir devam eden gelir personelinin uzmanlığa atanmalarına ilişkin sorunları büyük ölçüde çözmektedir. Ancak 5345 sayılı Kanunda öngörülen 5 yıllık süre ve 3 sınav şartı dolmuş bulunmaktadır. Şu anda 4 yıllık yüksek öğrenimini yeni bitirmiş veya bitirmek üzere olan ve bu güne kadar yapılan üç sınav katılarak 70 puanın altında puan aldığı için atanamayan yüzlerce memur bulunmaktadır. Sürenin 3 yıl daha uzatılması ve 3 sınav hakkı daha verilmesi personelin motivasyonu bakımından olumlu etki yapacaktır.

Diğer taraftan Gelir İdaresi Başkanlığı binlerce personeli ile davalıdır. Kurulduğu 16 Mayıs 2005 tarihinden beri Gelir İdaresi Başkanlığı'nda huzursuzluk personel arasında had safhaya ulaşmıştır. Bu durum personelin verimliliğini, performansını olumsuz yönde etkiler hale gelmiştir. Toplam 42 bin kişinin görev yaptığı başkanlıkta, uygulanan ücret politikaları, görevde yükselme ve atama kriterleri, merkez ve taşra ayrımları, adaletsiz rotasyon gibi bazı uygulamalar neticesinde; ne personel ile idare, ne de personelin kendi arasında güven ve huzur kalmamıştır. Ancak personeliyle barışık, bir bütün oluşturabilen kurum, yeterli geliri adaletli toplayabilecek ve mükellefe daha kaliteli hizmet verebilecektir.

Komisyon görüşmeleri tamamlanmak üzere iken içtüzüğe aykırı bir biçimde çok sayıda önerge sürpriz bir şekilde komisyon gündemine alınarak, üzerinde yeterince çalışma ve araştırma yapılmadan, komisyona gerekli izahatlar verilmeden, çoğunluk oyları ile acele bir şekilde oylanıp komisyondan geçirilmiştir. Daha sonra, Komisyonda önerge ile kabul edilen 14 maddeye bir madde daha ilave edilerek Kanun Teklifi şeklinde Komisyon gündemine alınmıştır. Bu durumu TBMM'ne ve Milletvekillerine karşı son derece yanlış bir tutum olarak değerlendiriyoruz.

Münir KUTLUATA

Sakarya

Emin Haluk AYHAN

Denizli

Erkan AKÇAY

Manisa

Mustafa KALAYCI

Konya

Mehmet GÜNAL

Antalya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 13.7.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre ikraz işleriyle uğraşanlarla ikinci fıkrada belirtilen muamele ve hizmetlerden herhangi birini esas iştiğal konusu olarak yapanlar bu Kanunun uygulanmasında banker sayılırlar. Bir şahsın münhasıran altın alım ve satımı ile uğraşması banker sayılmasını gerektirmez."

MADDE 2- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan "Arbitraj muameleleri" ibaresi "Arbitraj muameleleri ile Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler;

8.800 TL'ye kadar % 15

22.000 TL'nin 8.800 TL'si için 1.320 TL, fazlası % 20

50.000 TL'nin 22.000 TL'si için 3.960 TL

(ücret gelirlerinde 76.250 TL'nin 22.000 TL'si için 3.960 TL), fazlası % 27

50.000 TL' den fazlasının 50.000 TL'si için 11.520 TL

(ücret gelirlerinde 76.250 TL'den fazlasının 76.250 TL'si için 18.607 TL), % 35

fazlası

oranında vergilendirilir."

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci paragrafında yer alan "Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır." cümlesi "5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki mükellefler ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan dar mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarıyla benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler için bu oran % 0 olarak uygulanır." şeklinde ve (17) numaralı fıkrasında yer alan "her bir kazanç" ibaresi "her bir sermaye piyasası aracı, kazanç" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (vergi oranına ilişkin hükümler dahil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler." ibaresi "yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (bu Kanunun geçici 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan vergi oranına ilişkin hüküm dahil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler." şeklinde değiştirilmiş ve bu ibareden sonra gelmek üzere "Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25'ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır." cümleleri eklenmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 78- 2010 takvim yılına ilişkin olarak yapılmış ücret ödemeleri için bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar yapılmış olan gelir vergisi tevkifat tutarlarının, 103 üncü maddede bu Kanunla yapılan değişiklik hükmü uyarınca hesaplanan vergiden fazla olması halinde fark vergi tutarı terkin edilir; tahsil edilmişse mükelleflerin sonraki dönemlerde ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilir; mahsup imkanının olmaması halinde ise red ve iade olunur. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 7- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 107 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 107/ A maddesi eklenmiştir.

"Elektronik ortamda tebliğ

MADDE 107/ A- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalımsızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

MADDE 8- 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zamanaşımını durdurur. Duran zamanaşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hal ve takdirde bir yıldan fazla olamaz."

MADDE 9- 213 sayılı Kanunun 134 üncü maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Vergi incelemeleri tam veya sınırlı incelemeler şeklinde yapılır. Tam inceleme, incelemeye tabi olanlar nezdinde ödenmesi gereken verginin doğruluğunun araştırılması amacıyla gelir veya kurumlar vergisi açısından bir takvim yılını veya hesap dönemini bütünüyle kapsayan incelemedir. Sınırlı inceleme, incelemeye tabi olanlar nezdinde ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunun araştırılması amacıyla belirli bir konuyla sınırlı olarak yapılan incelemedir.

Vergi incelemeleri, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca, yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilir. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikâyet ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin yapılmasına dair usul ve esaslara yıllık vergi inceleme ve denetim planında yer verilir."

MADDE 10- 213 sayılı Kanunun 137 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Vergi incelemesine tabi tutulacakların, risk analizlerine dayalı olarak seçimi esastır. Ancak, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından birinci sınıf tüccarlar; yıllık iş hacimleri, aktif ve öz sermaye büyüklükleri esas alınarak üç gruba ayrılır. Birinci gruba dahil olanlar üç yılda en az bir kez, ikinci gruba dahil olanlar altı yılda en az bir kez, üçüncü gruba dahil olanlar ise dokuz yılda en az bir kez tam veya sınırlı vergi incelemesine tabi tutulur. Maliye Bakanlığı, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından mükellef gruplarını ve bu hükmün uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. Vergi incelemesine tabi tutulma bakımından yapılan gruplandırma, sadece bu fıkroda öngörülen amaçlar için kullanılabilir. "

MADDE 11- 213 sayılı Kanununun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki (5) ve (6) numaralı bentler ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"2. Vergi incelemesine başlanıldığı hususunu bir tutanağa bağlayarak bir örneğini nezdinde vergi incelemesi yapılabilmektedir. Ayrıca, tutanağın bir örneğini bağlı olduğu birime, diğer örneğini de ilgili vergi dairesine gönderirler."

"5. Vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varılırsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına yazılı olarak bildirirler.

6. İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememesi nedenleri yazılı olarak nezdinde inceleme yapılabilmektedir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birimler nezdinde meslekte on yılını tamamlamış en az üç kişiden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyuşmazlık oluşması halinde uyuşmazlığa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı bünyesinde oluşturulan rapor değerlendirme komisyonlarının üyeleri arasından görevlendirilecek üçer üyeden oluşan dokuz kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağlı oldukları birime tevdi ederler.

Vergi incelemesi yapmaya yetkili olan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üncü maddeye göre oluşturulan komisyondan iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir."

MADDE 12- 213 sayılı Kanuna 141 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 141/A maddesi eklenmiştir.

"İncelemelerde yetkili gelir uzmanı çalıştırılması

MADDE 141/A- İnceleme yapmaya yetkili olanlar, vergi incelemeleri sırasında gerekli görmeleri halinde refakatlerinde çalıştırmak üzere, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde, yetkili gelir uzmanı görevlendirilmesini talep edebilir. Bu şekilde görevlendirilen yetkili gelir uzmanları, nezdinde vergi incelemesine başlanılan mükelleflere ait beyanname, bildirim, defter ve belgeler üzerinde kontrol yapabilir, gerektiğinde mükelleften izahat isteyebilir, lüzumunda iş yerinin her tarafını gezip görebilir, fiili envanter çalışmalarına katılabilir ve vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları hakkında tespit ettikleri hususları tutanağa bağlarlar. İlgililerin itiraz ve mülahazaları varsa bunlar da tutanağa geçirilir. Bu tutanaklar, 141 inci madde uyarınca düzenlenen tutanaklar hükmündedir. Tutanakların bir nüshasının, nezdinde inceleme yapılan kimseye verilmesi mecburidir. Yetkili gelir uzmanları, düzenledikleri tutanaklar ile diğer bilgi ve belgeleri, yapılmakta olan vergi incelemesinde değerlendirilmek üzere vergi incelemesine yetkili olanlara tevdi eder."

MADDE 13- 213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"3. Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulamaya,"

MADDE 14- 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL'yi aşamaz."

MADDE 15- 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve beşinci fıkrasında yer alan "1/4" ibaresi "1/8", "1/2" ibaresi "1/4", altıncı fıkrasında yer alan "1/2" ibaresi "1/4" şeklinde değiştirilmiştir.

"Ancak, bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 770.000 TL yi geçemez."

MADDE 16- 213 sayılı Kanunun 367 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık aracılığıyla, keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir."

MADDE 17- 213 sayılı Kanunun 369 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yanılma ve görüş değişikliği:

MADDE 369- Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz."

MADDE 18- 213 sayılı Kanunun 413 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Mükelleflerin izahat talebi:

MADDE 413- Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddüdü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özelge ile cevaplandırabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

Sirküler ve özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya tevkil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özelgeler ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özelgelere uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özelgeler verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığınca internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir."

MADDE 19- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 28- 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar. Bu hüküm 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanaşımı açısından da uygulanır."

MADDE 20- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun "IV-Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (30) numaralı fıkrasında yer alan "4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici finansman şirketlerince kullanılacak tüketici kredilerinin" ibaresi "Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin" şeklinde, (33) numaralı fıkrasında yer alan "Ekici ile alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile" ibaresi "Ekici ve alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde, üretici ve alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmeleri ve" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez."

MADDE 22- 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin sonuna aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

"XIV - Mükelleflerin 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesine göre bulunacakları izahat taleplerinden

Sermaye şirketlerinden	2.000 TL
Gelir veya kurumlar vergisi uygulamasında dar mükellef sayılanlardan	1.500 TL
Sermaye şirketleri dışındaki I inci sınıf tüccar ve serbest meslek erbabından	1.000 TL
II nci sınıf tüccarlardan	200 TL"

MADDE 23- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Değerleme farkları

MADDE 61- Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemesi sonucu oluşan değerleme farkları ayrı bir hesapta izlenir.

Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine oluşan gerçekleşmemiş değerleme farkları, değerlemenin yapıldığı dönem kazancına dahil edilmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gelir olarak dikkate alınmaz. Banka aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerleme farkları ise değerlemenin yapıldığı dönem kazancından düşülmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaz.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesi hükmü bu madde kapsamında yapılacak değerlemede uygulanmaz."

MADDE 24- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele "Gelir İdaresi Başkanı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 25- 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak, satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve veriliş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin yüzde otuzunun Hazineye verilmesi koşuluyla taşınmazların satış dahil değerlendirilmesine Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre izin verilebilir."

MADDE 26- 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "13 üncü maddesinde gösterilen komisyonca takdir ve tespit edilecek" ibaresi "idareden taşınmaz ve değerlendirilmesinde işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyonca tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere tespit ve takdir edilecek" şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Ecrimisilin itiraz edilmeksizin ödenmesi halinde yüzde onbeş, peşin ödenmesi halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanır."

"Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgalcilerinden tahsil edilen ecrimisil gelirlerinin yüzde beşi, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir."

MADDE 27- 2886 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Terkin edilecek ecrimisiller

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının beş yılı aşan kısmı hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olanlar iade edilmez."

MADDE 28- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/B maddesi eklenmiştir.

"Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu

MADDE 33/B- Bakanlığın vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek, Bakanlığın vergi inceleme ve denetim birimlerinin uygulayacağı yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu oluşturulur.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu; Gelir İdaresi Başkanının başkanlığında, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının bağlı olduğu Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanından oluşur. Kurulun sekretarya görevi Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizlere dayalı olarak incelemeye alınacak sektörler ile mükellefler, vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususlar yıllık vergi inceleme ve denetim planında gösterilir. Yıllık vergi inceleme ve denetim planı Bakanın onayı ile yürürlüğe girer.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu, yıllık vergi inceleme ve denetim planı uygulama sonuçlarını ertesi yılın Nisan ayı sonuna kadar kamuoyuna açıklar.

Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ile vergi incelemesine yetkili olanlar, vergi incelemesi ve denetimine ilişkin görevlerini bu maddede ve bu maddeye dayanılarak çıkarılan yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara uygun olarak yerine getirmek zorundadır.

Kurulun çalışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Kurulun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir."

MADDE 29- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Bakanlıkta daire başkanı ve üstü yönetici kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanlar Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilir. Bunlar Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının iş ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapar. Bu şekilde atananlar yukarıdaki hükümlere göre atanan kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm haklardan aynen yararlanır."

MADDE 30- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin sonunda yer alan "teslim ve hizmetleri" ibaresi "teslim ve hizmetleri ile bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 31- 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Millî Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"İdare, şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili aşağıda sayılan iş ve hizmetleri özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırabilir:

a) Şans oyunlarının tamamının veya bir kısmının terminaller ile alternatif dağıtım kanalları üzerinden oynatılması ve ikramiyelerinin ödenmesi amacıyla mülkiyeti yükleniciye ait olmak üzere şans oyunları sisteminin kurulumu ile işletim, bakım ve onarımının yapılması.

b) Merkezi oyun sistemi ile terminaller arasındaki iletişimin sağlanması.

c) Şans oyunlarına ilişkin pazarlama, reklam, tanıtım faaliyetlerinde bulunulması, çekiliş sonuçlarının yazılı ve görsel basın aracılığıyla kamuoyuna duyurulması, idare ile bayi ve iştirakçilere danışma ve destek hizmeti verilmesi.

d) Şans oyunlarına ait biletler ile sarf malzemelerinin tedarik ve dağıtımı.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili ikinci fıkrada sayılan iş ve hizmetlerden hangilerinin yaptırılacağı idare tarafından ihale dokümanı ile belirlenir ve söz konusu iş ve hizmetler aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yaptırılır:

a) İş ve hizmetler; ihale ile kısımlara bölünmeden, en fazla on yıllık süreyle ve hasılatтан pay verilmesi suretiyle yaptırılabilir. İhalede saydamlığın, rekabetin, eşit muamelenin, güvenilirliğin, gizliliğin, kamuoyu denetiminin, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanması ve kaynakların verimli kullanılmasının sağlanması esastır.

b) İhaleye katılacak isteklilerin belirli ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliğe sahip olması esastır. İhaleye katılacak isteklilerin sağlaması gereken ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterlik kriterlerine idari şartnamede yer verilir. İhaleye katılacak isteklilerden, yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler istenir:

1) İsteklinin, mevzuatı gereği ilgili odaya kayıtlı olarak faaliyette bulunduğunu gösterir belgeler.

2) İsteklinin ihale konusu iş veya benzer işlerde son beş yıl içinde, asgari toplam bir yıl süreyle idari şartnamede belirlenecek sayıda terminalden oluşan bayi ağını yurtiçinde veya yurtdışında işletmiş ve belirlenecek tutarda yıllık hasılatı gerçekleştirmiş olduğuna ilişkin iş deneyim belgeleri.

3) İsteklinin, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeler.

4) Bir takvim yılında gerçekleşen hasılatın taahhüt edilen hasılatın altında kalması durumunda, isteklinin hasılatтан aldığı pay oranının, gerçekleşen hasılat ile taahhüt ettiği hasılat arasındaki farkın taahhüt edilen hasılat oranı kadar noksan uygulanacağına ilişkin hükmü de içeren ve miktarı idari şartnamede belirlenen asgari yıllık hasılat taahhütnamesi.

5) İhale konusu iş kapsamında kullanılacak altyapı ve ekipmanlar ile yapılacak işin ihale dokümanında belirtilen standartlara uygunluğunu gösteren, uluslararası kurallara uygun şekilde akredite edilmiş kalite kontrol kuruluşları tarafından verilen sertifikalar.

6) İsteklinin organizasyon yapısına ve ihale konusu işi yerine getirmek için yeterli sayıda ve nitelikte personel çalıştırdığına veya çalıştıracağına ilişkin bilgi ve belgeler.

Tekliflerin değerlendirilmesi ve uygun teklifin seçimi aşağıda belirtilen usul ve esaslara göre yapılır:

a) Tekliflerin değerlendirilmesinde, öncelikle belgeleri noksan olduğu veya geçici teminatı usulüne uygun olmadığı tespit edilen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır. Bu ilk değerlendirme ve işlemler sonucunda belgeleri noksansız ve geçici teminatı usulüne uygun olan isteklilerin tekliflerinin ayrıntılı değerlendirilmesine geçilir. Bu aşamada, isteklilerin ihale konusu işi yapabilme kapasitelerini belirleyen yeterlik kriterlerine ve tekliflerin ihale dokümanında belirtilen şartlara uygun olup olmadığı incelenir. Uygun olmadığı belirlenen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır.

b) İhaleye teklif vermiş olan tüm istekliler ikinci oturuma davet edilir. Belgeleri noksan olan veya istenilen şartlara uygun olmadığı tespit edilen isteklilere değerlendirme dışı bırakıldığı bildirilir ve mali teklifleri açılmadan iade edilir. Aynı oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri açılır. Değerlendirme sonucu yeterli görülen isteklilerden ikinci oturuma katılmayanlar da ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir.

c) İkinci oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri okunur ve tekliflerin alınış sırasıyla, ilk tekliflerinden yüksek bir oran olmamak üzere yeni tekliflerini yazılı olarak sunmaları istenir. Oturum esnasında, isteklilerden alınan yazılı teklif mektupları istekliler huzurunda okunur. İhale komisyonunca gerekli görüldüğü takdirde ihale, oturuma katılan isteklilerin katılımı ile açık eksiltme suretiyle sonuçlandırılabilir. Bu husus ihale ilanında ve idari şartnamede belirtilir. Açık eksiltmede asgari eksiltilebilecek miktar ile teklif verme sırası ihale komisyonunca isteklilerin

huzurunda bir tutanakla tespit edilir. Açık eksiltmeye, yazılı olarak sunulan mali tekliflerdeki en düşük pay yüzdesi tavan alınmak suretiyle başlanır. İhale komisyonu başkanı, isteklilere sırayla söz vererek mali tekliflerini sorar ve talep ettikleri pay yüzdeleri açık eksiltme kağıdına yazılarak karşısına isteklinin imzası alınır. Daha fazla indirim yapamayacağını beyan ederek ihaleden çekilenlerin eksiltme kağıdına imzaları alınır. İmzadan kaçınması halinde, ihale komisyonunca durum tutanak ile tespit edilir. Eksiltmeye, tek istekli kalıncaya kadar devam edilir. Tek kalan istekli, daha fazla eksiltme yapamaz ise eksiltme tutanağı tek kalan istekli ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. İhale komisyonu, ihalede birinci ve ikinci en düşük teklifleri belirler ve ihale kararını almak üzere oturumu kapatır.

d) İhale komisyonu verilen mali teklifleri değerlendirirken varsa diğer mali tekliflere veya İdarenin tespit ettiği yaklaşık orana göre teklif oranı aşırı düşük olan teklif sahiplerinden teklifte önemli olduğunu tespit ettiği bileşenler ile ilgili ayrıntıları yazılı olarak ister. Yapılan açıklamaları değerlendirir, bu değerlendirme sonucunda açıklamaları yeterli görülmeyen veya yazılı açıklamada bulunmayan isteklilerin teklifleri reddedilir.

e) İhale en düşük pay yüzde oranını teklif eden istekli üzerinde bırakılır ve ihale komisyonu, gerekçeli kararını ihale yetkilisinin onayına sunar. İhale kararı ihale yetkilisince onaylanmadan önce İdare, ihale üzerinde kalan isteklinin kamu ihalelerinden yasaklı olup olmadığını Kamu İhale Kurumundan teyit ettirerek buna ilişkin belgeyi ihale kararına ekler. İhale yetkilisi, karar tarihini izleyen en geç beş iş günü içinde ihale kararını onaylar veya gerekçesini açıkça belirtmek suretiyle ihaleyi iptal eder. İhale komisyonu gerekçesini belirtmek suretiyle, verilmiş olan bütün teklifleri reddederek ihaleyi iptal etmekte serbesttir. İhale komisyonu ihaleyi iptal etme kararı alması durumunda, bu kararını da ihale yetkilisinin onayına sunar.

f) İhalenin iptal edilmesi halinde bu durum bütün isteklilere, ihalenin iptaline ilişkin gerekçe de belirtilmek suretiyle derhal bildirilir. İhalenin iptal edilmesi nedeniyle istekliler İdareden herhangi bir hak talebinde bulunamaz.

İdare ile yüklenici arasında imzalanan sözleşmenin iptali veya yükleniciden kaynaklanan bir nedenle feshi halinde; oyunların sürekliliğinin sağlanması amacıyla şans oyunları sistemi ve bunların fikri ve sınai mülkiyet haklarının tamamının işletim ve kullanım hakkı İdareye geçer. Yüklenici, sözleşme süresini geçmemek üzere bu madde hükümlerine göre çıkılacak ihale sonucunda belirlenen yeni yüklenicinin faaliyete geçiş tarihine kadar bu hakların İdare veya altıncı fıkra hükümleri uyarınca belirlenecek tüzelkişi tarafından kullanımını engelleyemez ve bu hakların kullanılması karşılığında herhangi bir bedel veya hak talebinde bulunamaz.

Sözleşmenin feshi veya iptali halinde, sözleşme kapsamındaki iş ve hizmetlerin tamamı veya bir kısmı İdare tarafından ilan yapılmaksızın, davet edilenlerle teknik şartlar ve hasılatları verilecek pay oranı görüşülmek suretiyle, süresi bir yılı geçmeyen özel hukuk sözleşmeleriyle tüzelkişilerle yaptırılabilir.

Müteakip ihalenin yapılamaması veya iptal edilmesi ya da belirlenen yeni yüklenicinin süresinde faaliyete geçmemesi halinde, İdare, sözleşme süresi sona eren yükleniciden birer yılı geçmemek üzere sözleşmedeki iş ve hizmetleri aynı şartlarla almaya devam edebilir.

Yüklenici sözleşme süresince şans oyunları ile ilgili Türkiye'deki faaliyetleri için özel olarak geliştirdiği oyun ismi, marka, reklam spotları ile bilet ve afiş tasarımları ve benzerlerinden tescille kabil olanları kullanmaya başlamadan önce İdare adına tescil ettirir.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılması amacıyla yapılacak ihalede;

a) İhale komisyonu, yaklaşık oran, ihaleye katılamayacak olanlar, yasak fiil ve davranışlar, ihalenin ilanı, şartnameler, ihale dokümanının verilmesi, dokümanda değişiklik ve açıklama yapılması, tekliflerin hazırlanması ve sunulması, teminatlar ve teminat olarak kabul edilecek değerler, tekliflerin alınması ve açılması, kesinleşen ihale kararının bildirilmesi, sözleşmeye davet, sözleşme yapılmasında isteklinin görev ve sorumluluğu, sözleşmeye ilişkin esaslar, sözleşmenin uygulanmasında yasak davranışlar, mücbir sebepler ve tebligat ile ilgili olarak 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimali ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanunun 5, 6,8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19,20,21,22,23 ve 27 nci maddeleri uygulanır.

b) Ceza ve yasaklama hükümleri hariç olmak üzere 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Lisansın verilmesine ve şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin diğer usul ve esaslar İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 32- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan "Hisse oranı yüzde kırkı," ibaresi "Hisse oranı yüzde kırkı veya" şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Hazineye ait tarım arazilerinin satışında 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olan taşınmazlar bu maddenin birinci fıkrasının (c) bendindeki kısıtlamalara tabi olmaksızın hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilir."

MADDE 33- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "üzerinde yapılanma olanlar;" ibaresinden sonra gelmek üzere "Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın" ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "altı ay" ibaresi "bir yıl" olarak değiştirilmiş, bu fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve maddeye dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiracılarından tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onu, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir."

"Bu süre Bakanlık tarafından 5 yıla kadar uzatılabilir."

"Bu maddenin altıncı fıkrası uyarınca ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilen taşınmazların yapı sahipleri ile bunların kanuni veya akdi haleflerine doğrudan satılması halinde, ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ecrimisil alınmaz. Ancak taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınır."

MADDE 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Özel kanunları uyarınca ilgilileri tarafından bedeli ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilen veya tapudan terkin edilen taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları veya verilecek kullanma izinlerinde hasılat payı alınmaz."

MADDE 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilir. Bu taşınmazların yapı sahiplerine satışı ve genel hükümlere göre değerlendirilmesi bu Kanunun 5 inci maddesine göre yapılır."

MADDE 36- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce bu Kanunun 5 inci maddesine göre;

a) Belediyelere devredilen taşınmazlardan devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelere satılamaması nedeniyle Hazine adına re'sen tescil edilmesi gereken taşınmazların aynı amaçla değerlendirilmesi için talepleri halinde belediyelere iki yıl ek süre verilir.

b) Belediyelere devredilen taşınmazların üzerlerindeki yapı sahipleri veya bunların kanunî veya akdi haleflerinden aynı maddede öngörülen altı aylık süre içinde başvurmayanlar ile yükümlülüklerini yerine getirmeyenler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde müracaat etmeleri halinde, aynı madde hükümlerinden yararlandırılır.

c) Belediyelere devredilen ve belediyelerce de yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine doğrudan satılan taşınmazlar için ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren tahakkuk ettirilen ecrimisil alacakları hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olan ecrimisil bedelleri ise satış bedeline mahsup edilir."

MADDE 37- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 21 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(4) Zamaşımı süresi, kararın kesinleşmesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlar."

MADDE 38- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "danışma ve" ibaresi "danışma ve denetim ile" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 39- 5345 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, 14 üncü maddesi ve 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları ve" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi

"c) Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek şeklinde, (f) bendinde yer alan "Başkanlığın vergi inceleme ve denetim yıllık planına uygun olarak" ibaresi "Yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak" şeklinde, (j) bendinde yer alan "Mükelleflerin" ibaresi "Risk Analiz Sistemi üzerinden mükelleflerin" şeklinde değiştirilmiş ve (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 5345 sayılı Kanunun Dördüncü Bölümünün başlığı "Danışma ve Denetim Birimleri", 16 ncı maddesinin başlığı "Danışma ve denetim birimleri", birinci fıkrasında yer alan "danışma" ibaresi "danışma ve denetim" olarak değiştirilmiş, aynı maddeye (a) bendi olarak "a) Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı" bendi eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 42- 5345 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 16/ A maddesi eklenmiştir.

"Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı

MADDE 16/A- Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı, doğrudan Başkana bağlı olup, Başkan adına aşağıdaki görevleri yapar:

- a) Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planına uygun olarak, vergi inceleme ve denetimlerinin gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörleri tarafından yerine getirilmesini sağlamak.
- b) Gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörlerinin belirlenecek görev yerlerinde çalıştırılmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemek.
- c) Vergi inceleme ve denetimlerinin etkinlik ve verimliliğini artırıcı tedbirler konusunda görüş ve önerilerde bulunmak.
- c) Belirlenecek konularda etüt, araştırma ve incelemeler yapmak.
- d) Mevzuatla gelirler kontrolörlerine verilen görevleri yapmak ve yetkileri kullanmak.
- e) Başkan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak."

MADDE 43- 5345 sayılı Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"c) 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre adli davalarda gerekli bilgileri hazırlamak, Başkanlık merkez ve taşra birimlerinin veya Başkanlığın görev alanıyla ilgili işlemlerden dolayı Bakanlığın taraf bulunduğu idari yargı mercilerindeki davaları avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatları vasıtasıyla ait olduğu makam ve mercilerde ikame, takip ve müdafaa ettirmek, Başkanlıkça hizmet satın alma yoluyla takip ve müdafaa ettirilen davaları takip ve koordine etmek."

"İdari yargı mercilerindeki davaları ikame, takip ve müdafaa görev ve yetkisi, ilgisine göre daire amiri, avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatlar tarafından kullanılır.

Hukuk müşavirlerinin temsil yetkisi, Başkanlık merkez ve taşra birimleri ile Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan bütün dava takiplerini, avukatların temsil yetkisi ise atandıkları veya görevlendirildikleri iller ile bu illerle ilişkilendirilen yerlerdeki dava takiplerini kapsar.

Davalarda temsil yetkisi bulunan hukuk müşavirleri ve avukatların bir listesi merkezde Başkanlık, diğer yerlerde vergi dairesi başkanlıklarınca o yerin bölge idare mahkemesi başkanlığına verilir. Bu listelerin birer nüshası, mahkeme başkanlığınca yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Danıştaydaki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ayrıca Danıştay Başsavcılığına bildirilir. Listede isimleri yer alan hukuk müşavirleri ve avukatlar, Baroya kayıt ve vekaletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri yukarıda yazılı mercilere derhal bildirilir.

İhtisas gerektiren ve ihtiyaç duyulan hallerde, 4353 sayılı Kanununun 22 nci maddesinde belirtilen usule tabi olmaksızın, Bakanın onayı üzerine Başkanlık, 4734 sayılı Kanununun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre serbest avukatlardan veya avukatlık ortaklıklarından hizmet satın alabilir. Bu kapsamda görevlendirilen avukatlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesi ve 6183 sayılı Kanununun 107 nci maddesinde yer alan yasaklara uymak mecburiyetindedir. Bu mecburiyete uymadıkları takdirde bu fiiller için öngörülen hükümlere göre cezalandırılırlar. Görevleri nedeniyle idare tarafından bu kişilere verilen bilgiler vergi mahremiyetinin ihlali ve sırrın ifşası sayılmaz.

Kurum lehine sonuçlanan davalar nedeniyle hükmü bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekalet ücretlerinin dağıtımı hakkında 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Davaların takibi, hukuk müşavirleri ve avukatların temsil yetkisinin kullanılma şekli ve kapsamına dair usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 44- 5345 sayılı Kanuna 28 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 28/ A maddesi eklenmiştir.

"Bütçe ve yatırım programına ilişkin işlemler

MADDE 28/ A- Personel tertiplerinden yapılacak ödenek aktarma işlemlerine ilişkin sınırlama hariç olmak üzere, Başkanlık bütçesi içerisindeki her türlü ödenek aktarma işlemini 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi ve yılı merkezi yönetim bütçe kanunlarındaki sınırlamalara tabi olmaksızın gerçekleştirmeye ve yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde değişiklik gerektiren her türlü işlemi yapmaya Başkan yetkilidir. Bu şekilde yapılan işlemler yedi gün içinde ilgisine göre Bakanlığa ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına bildirilir.

Ayrıntılı harcama programı, Başkanlık tarafından hazırlanır ve uygulanır. 5018 sayılı Kanunun 20 nci maddesindeki ayrıntılı harcama programlarının vizesine ilişkin esaslar, Başkanlık hakkında uygulanmaz.

Başkanlık bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin tertiplerinde yer alan ödeneklerden yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye Bakan yetkilidir.

Bir önceki yıl kesinleşmiş genel bütçe vergi gelirleri tahsilatının o yıla ilişkin merkezi yönetim bütçe kanununda belirtilen genel bütçe vergi gelirleri tutarını aşan kısmının yüzde ikisine karşılık gelen tutarı, Başkanlığın ihtiyaçlarında kullanılmak üzere cari yıl bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin tertiplerine ödenek kaydetmeye Bakan yetkilidir. Ancak, bu şekilde yapılacak ödenek kaydı tutarı, Başkanlık cari yıl bütçesinde yer alan mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin ödenekler toplamının yüzde otuzunu hiçbir surette geçemez.

Sermaye giderlerine ilişkin tertiplere yapılacak ödenek kaydı işlemleri yılı yatırım programıyla ilişkilendirilir."

MADDE 45- 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin başlığı "Denetim elemanı, avukat ve uzman personel çalıştırılması" şeklinde değiştirilmiş, maddenin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Avukatlar, hukuk fakültesi mezunu olup avukatlık ruhsatını haiz olanlar arasından yazılı ve sözlü olarak yapılacak sınav sonucuna göre atanır. Avukatlar, vergi dairesi başkanlıklarında görev yaparlar. Görevlerin yürütülmesinde etkinliği ve verimliliği sağlamak amacıyla avukatlardan biri koordinatör olarak görevlendirilebilir. Avukatların mesleğe alınmaları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir."

"Meslekte en az altı yıl fiilen çalışmış olan gelir uzmanları arasından, Başkanlık tarafından yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olanlar, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 141/A maddesi kapsamında görevlendirilebilecek yetkili gelir uzmanları olarak belirlenir. Yetkili gelir uzmanları, sadece görev yaptıkları yerlere bağlı mükellefler nezdinde yapılan vergi incelemelerinde görevlendirilebilirler. Yapılacak yetkilendirme sınavlarına ilişkin usul ve esaslar ile yetkilendirilen gelir uzmanlarının çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Başkanlık merkez ve taşra teşkilatında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki usul ve esaslara bağlı olmaksızın, Bakan onayı ile Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmi zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılabilecek toplam sözleşmeli personel sayısı ise 150'yi geçemez ve bu fıkrada belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz. Bu şekilde istihdam edilecek personelin, yükseköğretim kurumlarından lisans düzeyinde eğitim veren fakülte veya bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olması şarttır. Sözleşmeli personelde aranılacak diğer nitelikler, istihdam türüne bağlı sözleşmeli personel sayısı ile ödenecek sözleşme ücretinin tespiti, istihdama dair hususlar ile sözleşme usul ve esasları Başkanlıkça belirlenir.

Bu madde hükümlerine göre yapılacak sözlü sınavlar, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,
- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
- ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,
- d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav kurulu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun dışında sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz."

MADDE 46- 5345 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Başkanlık, Bakan onayı ile yılda birden fazla olmamak kaydıyla, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine bağlı kalmaksızın, dolu kadrolarında derece değişikliği, boş kadrolarında sınıf, unvan ve derece değişikliği yapmaya yetkilidir."

MADDE 47- 5345 sayılı Kanunun eki (1) sayılı listenin "Ana Hizmet Birimleri" bölümünde yer alan "6. Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı" ibaresi çıkarılmış, "Danışma Birimleri" bölümü başlığı "Danışma ve Denetim Birimleri" şeklinde değiştirilmiş ve bu bölüme "1. Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı" ibaresi eklenmiş ve bu bölümde yer alan diğer numaralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 48- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve (1) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(Bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışları bu muafiyeti ortadan kaldırmaz.)"

"(1) Yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan mali ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde yalnızca kredi teminatı sağlamak üzere kurulmuş olup bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın, kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar. "

MADDE 49- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne, (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Gelir İdaresi Başkanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı, Gelir İdaresi Daire Başkanı ve Vergi Dairesi Başkanı kadrolarında bulunanların görevleri, bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla sona erer ve bunlardan Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ile Gelir İdaresi Daire Başkanı kadrolarında bulunanlar, bu Kanunla ihdas edilen Bakanlık Müşavirliği kadrolarına, Vergi Dairesi Başkanı kadrolarında bulunanlar ise Başkanlık Müşavirliği kadrolarına atanmış sayılırlar. İhdas edilen Bakanlık Müşavirliği ile Başkanlık Müşavirliği kadrolarına bu madde kapsamında atanmaların herhangi bir sebeple bu kadroları boşaltması halinde söz konusu kadrolar hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bu madde uyarınca Bakanlık veya Başkanlık müşavirliğine atanmış sayılan personelin, atandıkları yeni kadrolarının aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali hakları toplamı (fazla mesai ücretleri hariç) net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali hakları toplamı (fazla mesai ücretleri hariç) net tutarından az olduğu takdirde, aradaki fark, atandıkları kadroda kaldıkları sürece, farklılık giderilinceye kadar herhangi bir vergi ve kesintiye tabi olmaksızın tazminat olarak ödenir.

Bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığında görevli olan Hazine avukatlarından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde istekte bulunanlar arasından Başkanlıkça uygun görülenler, bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanabilirler. Vergi dairesi başkanlıklarında görevli bulunan Hazine avukatlarının görev ve yetkileri, görevli olduğu vergi dairesi başkanlığına avukat ataması yapıncaya kadar devam eder, atama yapıldıktan sonra görevli Hazine avukatlarının görev ve yetkileri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın sona ermiş sayılır.

MADDE 50- Bu Kanunun;

- a) 3 üncü ve 6 ncı maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- b) 9 uncu, 10 uncu, 11 inci ve 16 ncı maddeleri 1/1/2011 tarihinde,
- c) 5 inci maddesi 2010 takvim yılı kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 51- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
<i>C. Çiçek</i>	<i>B. Arınç</i>	<i>A. Babacan</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>M. Aydın</i>	<i>H. Yazıcı</i>	<i>F. N. Özak</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>M. Z. Çağlayan</i>	<i>F. Çelik</i>	<i>E. Bağış</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
<i>S. A. Kavaf</i>	<i>C. Yılmaz</i>	<i>S. Ergin</i>
Millî Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı
<i>M. V. Gönül</i>	<i>B. Atalay</i>	<i>A. Davutoğlu</i>
Maliye Bakanı	Millî Eğitim Bakanı	Bayındırlık ve İskân Bakanı
<i>M. Şimşek</i>	<i>N. Çubukçu</i>	<i>M. Demir</i>
Sağlık Bakanı	Ulaştırma Bakanı	Tarım ve Köyişleri Bakanı
<i>R. Akdağ</i>	<i>B. Yıldırım</i>	<i>M. M. Eker</i>
Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı	Sanayi ve Ticaret Bakanı	En. ve Tab. Kay. Bakanı
<i>Ö. Dinçer</i>	<i>N. Ergün</i>	<i>T. Yıldız</i>
Kültür ve Turizm Bakanı	Çevre ve Orman Bakanı	
<i>E. Günay</i>	<i>V. Eroğlu</i>	

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre ikraz işleriyle uğraşanlarla ikinci fıkrada belirtilen muamele ve hizmetlerden herhangi birini esas işgal konusu olarak yapanlar bu Kanunun uygulanmasında banker sayılırlar. Bir şahsın münhasıran altın alım ve satımı ile uğraşması banker sayılmasını gerektirmez.”

MADDE 2- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan “Arbitraj muameleleri” ibaresi “Arbitraj muameleleri ile Türkiye’de kurulu borsalarda gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler;

8.800 TL’ye kadar	% 15
22.000 TL’nin 8.800 TL’si için 1.320 TL, fazlası	% 20
50.000 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL	
(ücret gelirlerinde 76.200 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL), fazlası	% 27
50.000 TL’den fazlasının 50.000 TL’si için 11.520 TL	
(ücret gelirlerinde 76.200 TL’den fazlasının 76.200 TL’si için 18.594 TL), fazlası	% 35

oranında vergilendirilir.”

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci paragrafında yer alan “Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır.” cümlesi “5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki mükellefler ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarıyla benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler için bu oran % 0 olarak uygulanır.” şeklinde ve (17) numaralı fıkrasında yer alan “her bir kazanç” ibaresi “her bir sermaye piyasası aracı, kazanç” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (vergi oranına ilişkin hükümler dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” ibaresi “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (bu Kanunun geçici 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan vergi oranına ilişkin hüküm dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” şeklinde değiştirilmiş ve bu ibareden sonra gelmek üzere “Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25’ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır.” cümleleri eklenmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 78- 2010 takvim yılına ilişkin olarak yapılmış ücret ödemeleri için bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar yapılmış olan gelir vergisi tevkifat tutarlarının, 103 üncü maddede bu Kanunla yapılan değişiklik hükmü uyarınca hesaplanan vergiden fazla olması halinde fark vergi tutarı terkin edilir; tahsil edilmişse mükelleflerin sonraki dönemlerde ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilir; mahsup imkânının olmaması halinde ise red ve iade olunur. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 7- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 107 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 107/A maddesi eklenmiştir.

“Elektronik ortamda tebliğ

MADDE 107/A- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 8- 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zamanaşımını durdurur. Duran zamanaşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hâl ve takdirde bir yıldan fazla olamaz.”

MADDE 9- 213 sayılı Kanunun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki (5) ve (6) numaralı bentler ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“2. Vergi incelemesine başlanıldığı hususunu bir tutanağa bağlayarak bir örneğini nezdinde vergi incelemesi yapılana verirler. Ayrıca, tutanağın bir örneğini bağlı olduğu birime, diğer örneğini de ilgili vergi dairesine gönderirler.”

“5. Vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varılırsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına düzenleyecekleri bir rapor ile bildirirler.

6. İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememe nedenleri yazılı olarak nezdinde inceleme yapılana bildirilir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birimler nezdinde meslekte on yılını tamamlamış en az üç kişiden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyumsuzluk oluşması halinde uyumsuzluğa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ve Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı bünyesinde oluşturulan rapor değerlendirme komisyonlarının üyeleri arasından görevlendirilecek üçer üyeden oluşan dokuz kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağlı oldukları birime tevdi ederler.

135 inci madde ile vergi incelemesi yapmaya yetkili kılınan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üncü maddeye göre oluşturulan komisyondan iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar, ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 10- 213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“3. Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulamaya,”

MADDE 11- 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL’yi aşamaz.”

MADDE 12- 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve beşinci fıkrasında yer alan “15 gün” ibareleri “30 gün”, “1/4” ibaresi “1/10”, “1/2” ibaresi “1/5”, altıncı fıkrasında yer alan “1/2” ibaresi “1/5” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ancak, bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 770.000 TL’yi geçemez.”

MADDE 13- 213 sayılı Kanunun 367 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık tarafından keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.”

MADDE 14- 213 sayılı Kanunun 369 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yanılma ve görüş değişikliği:

MADDE 369- Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 15- 213 sayılı Kanunun 413 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mükelleflerin izahat talebi:

MADDE 413- Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddüdü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özgelge ile cevaplandırabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

Sirküler ve özgelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya temsil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özgelgeler ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özgelgelere uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özgelgeler verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özgeleler, Gelir İdaresi Başkanlığınca internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 16- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler zamanasımına uğrar. Bu hüküm, 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanasımı açısından da uygulanır.”

MADDE 17- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (30) numaralı fıkrasında yer alan “4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici finansman şirketlerince kullanılacak tüketici kredilerinin” ibaresi “Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin” şeklinde, (33) numaralı fıkrasında yer alan “Ekici ile alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile” ibaresi “Ekici ve alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukavelenameleri ile 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde, üretici ve alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmeleri ve” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

a) Karar ve ilam harcı,

Karar ve ilam harçlarının dörtte biri peşin, geri kalanı kararın verilmesinden itibaren iki ay içinde ödenir. Şu kadar ki, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında peşin alınan harcın oranı yirmide bir olarak uygulanır. Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 19- 492 sayılı Kanunun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu maddede veya diğer kanunlarda yer alan harçtan muafiyete ilişkin hükümler, bu Kanunun (1) sayılı Tarifesinin “(A) Mahkeme Harçları” bölümünün (V) numaralı fıkrasındaki “keşif harcı” ve (1) sayılı Tarifesinin “(B) İcra ve iflas harçları” bölümünün (III) numaralı fıkrasındaki “haciz, teslim ve satış harcı” bakımından uygulanmaz.”

MADDE 20- 492 sayılı Kanunun (1) sayılı Tarifesinin “(A) Mahkeme Harçları” bölümüne aşağıdaki (V) numaralı fıkra ve (1) sayılı Tarifesinin “(B) İcra ve iflas harçları” bölümüne aşağıdaki (III) numaralı fıkra eklenmiştir.

“V. Keşif harcı: 120 TL”

(Mahkemelerde re’sen veya istem üzerine verilen keşif ya da tespit kararlarını yerine getirmek için)

“III- Haciz, teslim ve satış harcı: 40 TL”

(Yukarıdaki (I) ve (II) numaralı fıkralarda yer alan icra ve iflas işlemlerinin daire dışında memur eliyle yerine getirildiği her bir işlem için)

MADDE 21- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Değerleme farkları

MADDE 61- Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemesi sonucu oluşan değerlendirme farkları ayrı bir hesapta izlenir.

Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları, değerlemenin yapıldığı dönem kazancına dahil edilmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gelir olarak dikkate alınmaz. Banka aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları ise değerlemenin yapıldığı dönem kazancından düşülmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaz.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesi hükmü bu madde kapsamında yapılacak değerlemede uygulanmaz.”

MADDE 22- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Gelir İdaresi Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 23- 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve veriliş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların, mevcut faaliyet aksatılmaksızın kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin yüzde otuzunun Hazineye verilmesi koşuluyla taşınmazların satış dahil değerlendirilmesine Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre izin verilebilir.”

MADDE 24- 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “13 üncü maddesinde gösterilen komisyonca takdir ve tespit edilecek” ibaresi “idareden taşınmaz ve değerlendirme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyonca tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere tespit ve takdir edilecek” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının başına aşağıdaki cümle ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ecrimisile itiraz edilmemesi halinde yüzde yirmi, peşin ödenmesi halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanır.”

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgalcilerinden tahsil edilen ecrimisil gelirlerinin yüzde beşi, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir. Maliye Bakanlığı bu oranı iki katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 25- 2886 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Terkin edilecek ecrimisiller

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tespit ve takdir edilen, tebliğ edilen veya tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının tespit tarihinden geriye doğru beş yılı aşan kısmı hangi aşamada olursa olsun düzeltilir veya terkin edilir, tahsil edilmiş olanlar iade edilmez.”

MADDE 26- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/B maddesi eklenmiştir.

“Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu

MADDE 33/B- Bakanlığın vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek, Bakanlığın vergi inceleme ve denetim birimlerinin uygulayacağı yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu oluşturulur.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu; Bakanın veya tevkil etmesi halinde Müsteşarın başkanlığında, Gelir İdaresi Başkanı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının bağlı olduğu Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Başkanından oluşur. Kurulun sekretarya görevi Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Vergi incelemeleri, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca, yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilir. Vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizler de dikkate alınarak incelemeye tabi tutulacak sektörler ile mükellefler ve vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususlar gerekçeleriyle birlikte yıllık vergi inceleme ve denetim planında belirlenir. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikâyet ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin yapılmasına dair usul ve esaslara da yıllık vergi inceleme ve denetim planında yer verilir. Yıllık vergi inceleme ve denetim planı Bakanın onayı ile yürürlüğe girer.

Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlar tarafından yapılacak tam ve sınırlı vergi incelemelerinin kapsamı, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından birinci sınıf tüccarların yıllık iş hacimleri, aktif ve öz sermaye büyüklükleri esas alınarak gruplara ayrılması ve yapılacak bu gruplamaya bağlı olarak vergi incelemesine alınma bakımından asgari süreler getirilmesi ile bu hususlara dair diğer usul ve esaslar, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu, yıllık vergi inceleme ve denetim planı uygulama sonuçlarını ertesi yılın Nisan ayı sonuna kadar kamuoyuna açıklar.

Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ile vergi incelemesine yetkili olanlar, vergi incelemesi ve denetimine ilişkin görevlerini bu maddede ve bu maddeye dayanılarak çıkarılan yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara uygun olarak yerine getirmek zorundadır.

Kurulun çalışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Kurulun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 27- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bakanlıkta daire başkanı veya genel müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanlar Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilir. Bunlar Personel Genel Müdürlüğü taşıra teşkilatının iş ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapar. Bu şekilde atananlar yukarıdaki hükümlere göre atanan kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal haklardan aynen yararlanır.”

MADDE 28- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin sonunda yer alan “teslim ve hizmetleri” ibaresi “teslim ve hizmetleri ile bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İdare, şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili aşağıda sayılan iş ve hizmetlerin tamamını veya bir kısmını özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırabilir:

- a) İdare tarafından belirlenecek şans oyunlarının terminaller ile elektronik ortamlar üzerinden oynatılması ve ikramiyelerinin ödenmesi amacıyla mülkiyeti yükleniciye ait olmak üzere şans oyunları sisteminin kurulumu ile işletim, bakım ve onarımının yapılması.
- b) Merkezi oyun sistemi ile terminaller arasındaki iletişimin sağlanması.
- c) Şans oyunlarına ilişkin pazarlama, reklam, tanıtım faaliyetlerinde bulunulması, çekiliş sonuçlarının yazılı ve görsel basın aracılığıyla kamuoyuna duyurulması, İdare ile bayi ve iştirakçilerle danışma ve destek hizmeti verilmesi.
- d) Şans oyunlarına ait biletler ile sarf malzemelerinin tedarik ve dağıtımı.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili ikinci fıkrada sayılan iş ve hizmetlerden hangilerinin yaptırılacağı İdare tarafından ihale dokümanı ile belirlenir ve söz konusu iş ve hizmetler aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yaptırılır:

- a) Belirlenen iş ve hizmetler; ihale ile kısımlara bölünmeden, en fazla on yıllık süreyle ve hasılattan pay verilmesi suretiyle yaptırılabilir. İhalede saydamlığın, rekabetin, eşit muamelenin, güvenilirliğin, gizliliğin, kamuoyu denetiminin, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasının ve kaynakların verimli kullanılmasının sağlanması esastır.
- b) İhaleye katılacak isteklilerin belirli ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliğe sahip olması esastır. İhaleye katılacak isteklilerin sağlaması gereken ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterlik kriterlerine idari şartnamede yer verilir. İhaleye katılacak isteklilerden, yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler istenir:

1) İsteklinin, mevzuatı gereği ilgili odaya kayıtlı olarak faaliyette bulunduğunu gösterir belgeler.

2) İsteklinin veya ortaklarından birinin ihale konusu iş veya benzer işlerde son beş yıl içinde, asgari toplam bir yıl süreyle idari şartnamede belirlenecek sayıda terminalden oluşan bayi ağını yurtiçinde veya yurtdışında işletmiş ve belirlenecek tutarda yıllık hâsılatı gerçekleştirmiş olduğuna ilişkin iş deneyim belgeleri.

3) İsteklinin, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeler.

4) Bir takvim yılında gerçekleşen hasılatın taahhüt edilen hasılatın altında kalması durumunda, isteklinin hasılatından aldığı pay oranının, gerçekleşen hasılat ile taahhüt ettiği hasılat arasındaki farkın taahhüt edilen hasılatı oranı kadar noksan uygulanacağına ilişkin hükmü de içeren ve miktarı idari şartnamede belirlenen asgari yıllık hasılat taahhütnamesi.

5) İhale konusu iş kapsamında kullanılacak altyapı ve ekipmanlar ile yapılacak işin ihale dokümanında belirtilen standartlara uygunluğunu gösteren, uluslararası kurallara uygun şekilde akredite edilmiş kalite kontrol kuruluşları tarafından verilen sertifikalar.

6) İsteklinin organizasyon yapısına ve ihale konusu işi yerine getirmek için yeterli sayıda ve nitelikte personel çalıştırdığına veya çalıştıracağına ilişkin bilgi ve belgeler.

Tekliflerin değerlendirilmesi ve uygun teklifin seçimi aşağıda belirtilen usul ve esaslara göre yapılır:

a) Tekliflerin değerlendirilmesinde, öncelikle belgeleri noksan olduğu veya geçici teminatı usulüne uygun olmadığı tespit edilen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır. Bu ilk değerlendirme ve işlemler sonucunda belgeleri noksansız ve geçici teminatı usulüne uygun olan isteklilerin tekliflerinin ayrıntılı değerlendirilmesine geçilir. Bu aşamada, isteklilerin ihale konusu işi yapabilme kapasitelerini belirleyen yeterlik kriterlerine ve tekliflerin ihale dokümanında belirtilen şartlara uygun olup olmadığı incelenir. Uygun olmadığı belirlenen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır.

b) İhaleye teklif vermiş olan tüm istekliler ikinci oturuma davet edilir. Belgeleri noksan olan veya istenilen şartlara uygun olmadığı tespit edilen isteklilere değerlendirme dışı bırakıldığı bildirilir ve mali teklifleri açılmadan iade edilir. Aynı oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri açılır. Değerlendirme sonucu yeterli görülen isteklilerden ikinci oturuma katılmayanlar da ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir.

c) İkinci oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri okunur ve tekliflerin alınıp sırasıyla, ilk tekliflerinden yüksek bir oran olmamak üzere yeni tekliflerini yazılı olarak sunmaları istenir. Oturum esnasında, isteklilerden alınan yazılı teklif mektupları istekliler huzurunda okunur. İhale komisyonunca ihale, oturuma katılan isteklilerin katılımı ile açık eksiltme suretiyle sonuçlandırılır. Açık eksiltmede asgari eksiltilebilecek miktar ile teklif verme sırası ihale komisyonunca isteklilerin huzurunda bir tutanakla tespit edilir. Açık eksiltmeye, yazılı olarak sunulan mali tekliflerdeki en düşük pay yüzdesi tavan alınmak suretiyle başlanır. İhale komisyonu başkanı, isteklilere sırayla söz vererek mali tekliflerini sorar ve talep ettikleri pay yüzdeleri açık eksiltme kâğıdına yazılarak karşısına isteklinin imzası alınır. Daha fazla indirim yapamayacağını beyan ederek ihaleden çekilenlerin eksiltme kâğıdına imzaları alınır. İmzadan kaçınması halinde, ihale komisyonunca durum tutanak ile tespit edilir. Eksiltmeye, tek istekli kalıncaya kadar devam edilir. Tek kalan istekli, daha fazla eksiltme yapamaz ise eksiltme tutanağı tek kalan istekli ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. İhale komisyonu, ihalede birinci ve ikinci en düşük teklifleri belirler ve ihale kararını almak üzere oturumu kapatır.

d) İhale komisyonu verilen mali teklifleri değerlendirirken varsa diğer mali tekliflere veya İdarenin tespit ettiği yaklaşık orana göre teklif oranı aşırı düşük olan teklif sahiplerinden teklifte önemli olduğunu tespit ettiği bileşenler ile ilgili ayrıntıları yazılı olarak ister. Yapılan açıklamaları değerlendirir, bu değerlendirme sonucunda açıklamaları yeterli görülmeyen veya yazılı açıklamada bulunmayan isteklilerin teklifleri reddedilir.

e) İhale en düşük pay yüzde oranını teklif eden istekli üzerinde bırakılır ve ihale komisyonu, gerekçeli kararını ihale yetkilisinin onayına sunar. İhale kararı ihale yetkilisince onaylanmadan önce İdare, ihale üzerinde kalan isteklinin kamu ihalelerinden yasaklı olup olmadığını Kamu İhale Kurumundan teyit ettirerek buna ilişkin belgeyi ihale kararına ekler. İhale yetkilisi, karar tarihini izleyen en geç beş iş günü içinde ihale kararını onaylar veya gerekçesini açıkça belirtmek suretiyle ihaleyi iptal eder. İhale komisyonu gerekçesini belirtmek suretiyle, verilmiş olan bütün teklifleri reddederek ihaleyi iptal etmekte serbesttir. İhale komisyonu ihaleyi iptal etme kararı alması durumunda, bu kararını da ihale yetkilisinin onayına sunar.

f) İhalenin iptal edilmesi halinde bu durum bütün isteklilere, ihalenin iptaline ilişkin gerekçe de belirtilmek suretiyle derhal bildirilir. İhalenin iptal edilmesi nedeniyle istekliler İdareden herhangi bir hak talebinde bulunamaz.

İdare ile yüklenici arasında imzalanan sözleşmenin iptali veya yükleniciden kaynaklanan bir nedenle feshi halinde; oyunların sürekliliğinin sağlanması amacıyla şans oyunları sistemi ve bunların fikri ve sınai mülkiyet haklarının tamamının işletim ve kullanım hakkı İdareye geçer. Yüklenici, sözleşme süresini geçmemek üzere bu madde hükümlerine göre çıkılacak ihale sonucunda belirlenen yeni yüklenicinin faaliyete geçiş tarihine kadar bu hakların İdare veya altıncı fıkra hükümleri uyarınca belirlenecek tüzelkişi tarafından kullanımını engelleyemez ve bu hakların kullanılması karşılığında herhangi bir bedel veya hak talebinde bulunamaz.

Sözleşmenin feshi veya iptali halinde, sözleşme kapsamındaki iş ve hizmetlerin tamamı veya bir kısmı İdare tarafından ilan yapılmaksızın, davet edilenlerle teknik şartlar ve hasıllattan verilecek pay oranı görüşülmek suretiyle, süresi bir yılı geçmeyen özel hukuk sözleşmeleriyle tüzelkişilere yaptırılabilir.

Müteakip ihalenin yapılamaması veya iptal edilmesi ya da belirlenen yeni yüklenicinin süresinde faaliyete geçememesi halinde, İdare, sözleşme süresi sona eren yükleniciden birer yılı geçmemek üzere sözleşmedeki iş ve hizmetleri aynı şartlarla almaya devam edebilir.

Yüklenici sözleşme süresince şans oyunları ile ilgili Türkiye'deki faaliyetleri için özel olarak geliştirdiği oyun ismi, marka, reklam spotları ile bilet ve afiş tasarımları ve benzerlerinden tescile kabil olanları kullanmaya başlamadan önce İdare adına tescil ettirir.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılması amacıyla yapılacak ihalede;

a) İhale komisyonu, yaklaşık oran, ihaleye katılamayacak olanlar, yasak fiil ve davranışlar, ihalenin ilanı, şartnameler, ihale dokümanının verilmesi, dokümanda değişiklik ve açıklama yapılması, tekliflerin hazırlanması ve sunulması, teminatlar ve teminat olarak kabul edilecek değerler, tekliflerin alınması ve açılması, kesinleşen ihale kararının bildirilmesi, sözleşmeye davet, sözleşme yapılmasında isteklinin görev ve sorumluluğu, sözleşmeye ilişkin esaslar, sözleşmenin uygulanmasında

yasak davranışlar, mücbir sebepler ve tebligat ile ilgili olarak 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanununun 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ve 27 nci maddeleri uygulanır.

b) Ceza ve yasaklama hükümleri hariç olmak üzere 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin ihale işlemlerine Bakanlar Kurulu kararı ile başlanır.

Lisansın verilmesine ve şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin diğer usul ve esaslar İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 30- 8/5/1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için; hâkimlere, Cumhuriyet savcılarına, askerî mahkemelerdeki subay üyelere, adli tabiplere, icra müdürleri ve yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişilere (275); yazı işleri müdürlerine, hâkim veya Cumhuriyet savcısının kararı üzerine görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara, muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, zabıt kâtiplerine ve ceza ve infaz kurum personeli hariç olmak üzere diğer adli ve idarî yargı personeline (200); mübaşir ve hizmetlilere (150) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenir.

Bu madde uyarınca yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden her ayın sonunda ödenir ve ayrıca yevmiye ödenmez.

Bir kişinin alacağı aylık yol tazminatı tutarı, en yüksek Devlet memuru aylığının ek gösterge dahil iki katını geçemez.

Kamu adına takibi gereken işler ile hazine avukatlarına, hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirlerine ödenecek yol giderleri ile yol tazminatı, bu madde hükümlerine göre bütçenin ilgili tertibinden ödenir.

Bu madde uyarınca ödenen yol tazminatı damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Yol giderleri ilgili kişiler tarafından karşılanır. Görülen işler birden fazla ise ödenecek yol gideri uzaklıkla orantılı şekilde hesaplanır.”

MADDE 31- 3717 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- 21/11/2008 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanununun 2 nci maddesi uyarınca banka hesaplarına yatırılan paralar, bu süreler içinde çalışan personele çalışma süresi dikkate alınarak 21/11/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan Kanun hükümlerine göre dağıtılır. Bu şekilde yapılacak ödemelerin Kanunda öngörülen üst sınırı aşması durumunda, artan miktar Hazineye gelir kaydedilir.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanunun 2 nci maddesi uyarınca Adalet Bakanlığı bütçesinden yapılacak giderler için kullanılmak amacıyla, 2009 yılı yargı harçları gelir gerçekleşmesinin yüzde beşini geçmemek üzere Adalet Bakanlığı 2010 yılı bütçesine ödenek eklemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 32- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Hisse oranı yüzde kırkı,” ibaresi “Hisse oranı yüzde kırkı veya” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Hazineye ait tarım arazilerinin satışında 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olan taşınmazlar bu maddenin birinci fıkrasının (c) bendindeki kısıtlamalara tabi olmaksızın hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilir.”

MADDE 33- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üzerinde yapılanma olanlar;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “altı ay” ibaresi “bir yıl” olarak değiştirilmiş, bu fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve maddeye dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiracılarından tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onu, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir. Maliye Bakanlığı bu oranı iki katına kadar artırmaya yetkilidir.”

“Bu süre Bakanlık tarafından 5 yıla kadar uzatılabilir.”

“Bu maddenin altıncı fıkrası uyarınca ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilen taşınmazların yapı sahipleri ile bunların kanuni veya akdi haleflerine doğrudan satılması halinde, ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ecrimisil alınmaz. Ancak taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınır.”

MADDE 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Özel kanunları uyarınca ilgilileri tarafından bedeli ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilen veya tapudan terkin edilen taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları veya verilecek kullanma izinlerinde hasılat payı alınmaz.”

MADDE 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilir. Bu taşınmazların yapı sahiplerine satışı ve genel hükümlere göre değerlendirilmesi bu Kanunun 5 inci maddesine göre yapılır.”

MADDE 36- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce bu Kanunun 5 inci maddesine göre;

a) Belediyelere devredilen taşınmazlardan devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelerce satılamaması nedeniyle Hazine adına re'sen tescil edilmesi gereken taşınmazların aynı amaçla değerlendirilmesi için talepleri halinde belediyelere iki yıl ek süre verilir.

b) Belediyelere devredilen taşınmazların üzerlerindeki yapı sahipleri veya bunların kanuni veya akdi haleflerinden aynı maddede öngörülen altı aylık süre içinde başvurmayanlar ile yükümlülüklerini yerine getirmeyenler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde müracaat etmeleri halinde, aynı madde hükümlerinden yararlandırılır.

c) Belediyelere devredilen ve belediyelerce de yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine doğrudan satılan taşınmazlar için ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren tahakkuk ettirilen ecrimisil alacakları hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olan ecrimisil bedelleri ise satış bedeline mahsup edilir.”

MADDE 37- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 21 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Zamanaşımı süresi, kararın kesinleşmesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlar.”

MADDE 38- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (f) bendi ile aynı Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan “Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı” ibareleri “Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş, 9 uncu maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmış, 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları ve” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıda belirtilen ana hizmet birimlerine (Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı hariç) verilen görevler gerektiğinde birden fazla daire başkanlığı tarafından yürütülebilir.”

“Gelirler Kontrolörleri Başkanı, gelirler kontrolörü sıfat ve yetkilerini haiz olup, gelirler kontrolörü unvanını almış olanlar arasından 2451 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde müşterek kararlar atanır ve başkan yardımcıları için ilgili mevzuatında öngörülen tüm mali ve sosyal haklardan aynen yararlanır.”

MADDE 39- 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi “c) Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek.” şeklinde, (f) bendinde yer alan “Başkanlığın vergi inceleme ve denetim yıllık planına uygun olarak” ibaresi “Yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak” şeklinde, (j) bendinde yer alan “Mükelleflerin” ibaresi “Risk Analiz Sistemi üzerinden mükelleflerin” şeklinde değiştirilmiş ve (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 5345 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı

MADDE 14- Gelirler Kontrolörleri Başkanlığı doğrudan Başkana bağlı olup, görevleri şunlardır;

a) Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planına uygun olarak, vergi inceleme ve denetimlerinin gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörleri tarafından yerine getirilmesini sağlamak.

b) Gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörlerinin belirlenecek görev yerlerinde çalıştırılmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemek.

- c) Vergi inceleme ve denetimlerinin etkinlik ve verimliliğini artırıcı tedbirler konusunda görüş ve önerilerde bulunmak.
- d) Belirlenecek konularda etüt, araştırma ve incelemeler yapmak.
- e) Mevzuatla gelirler kontrolörlerine verilen görevleri yapmak ve yetkileri kullanmak.
- f) Başkan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.”

MADDE 41- 5345 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“c) 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre adli davalarda gerekli bilgileri hazırlamak, Başkanlık merkez ve taşra birimlerinin veya Başkanlığın görev alanıyla ilgili işlemlerden dolayı Bakanlığın taraf bulunduğu idari yargı mercilerindeki davaları avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatları vasıtasıyla ait olduğu makam ve mercilerde ikame, takip ve müdafaa ettirmek, Başkanlıkça hizmet satın alma yoluyla takip ve müdafaa ettirilen davaları takip ve koordine etmek.”

“İdari yargı mercilerindeki davaları ikame, takip ve müdafaa görev ve yetkisi, ilgisine göre daire amiri, avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatlar tarafından kullanılır.

Hukuk müşavirlerinin temsil yetkisi, Başkanlık merkez ve taşra birimleri ile Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan bütün dava takiplerini, avukatların temsil yetkisi ise atandıkları veya görevlendirildikleri iller ile bu illerle ilişkilendirilen yerlerdeki dava takiplerini kapsar.

Davalarda temsil yetkisi bulunan hukuk müşavirleri ve avukatların bir listesi merkezde Başkanlık, diğer yerlerde vergi dairesi başkanlıklarınca o yerin bölge idare mahkemesi başkanlığına verilir. Bu listelerin birer nüshası, mahkeme başkanlığınca yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Danıştaydaki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ayrıca Danıştay Başsavcılığına bildirilir. Listede isimleri yer alan hukuk müşavirleri ve avukatlar, Baroya kayıt ve vekâletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri yukarıda yazılı mercilere derhal bildirilir.

İhtisas gerektiren ve ihtiyaç duyulan hâllerde, 4353 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde belirtilen usule tabi olmaksızın, Bakanın onayı üzerine Başkanlık, 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre serbest avukatlardan veya avukatlık ortaklıklarından hizmet satın alabilir. Bu kapsamda görevlendirilen avukatlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesi ve 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinde yer alan yasaklara uymak mecburiyetindedir. Bu mecburiyete uymadıkları takdirde bu fiiller için öngörülen hükümlere göre cezalandırılırlar. Görevleri nedeniyle idare tarafından bu kişilere verilen bilgiler vergi mahremiyetinin ihlali ve sırrın ifşası sayılmaz.

Kurum lehine sonuçlanan davalar nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin dağıtımı hakkında 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Davaların takibi, hukuk müşavirleri ve avukatların temsil yetkisinin kullanılma şekli ve kapsamına dair usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 42- 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin başlığı “Denetim elemanı, avukat ve uzman personel çalıştırılması” şeklinde değiştirilmiş, maddenin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Avukatlar, hukuk fakültesi mezunu olup avukatlık ruhsatını haiz olanlar arasından yazılı ve sözlü olarak yapılacak sınav sonucuna göre atanır. Avukatlar, vergi dairesi başkanlıklarında görev yaparlar. Görevlerin yürütülmesinde etkinliği ve verimliliği sağlamak amacıyla avukatlardan biri koordinatör olarak görevlendirilebilir. Avukatların mesleğe alınmaları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

“Başkanlık merkez ve taşra teşkilatında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki usul ve esaslara bağlı olmaksızın, Bakan onayı ile Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmî zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılabilecek toplam sözleşmeli personel sayısı ise 150’yi geçemez ve bu fıkrada belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz. Bu şekilde istihdam edilecek personelin, yükseköğretim kurumlarından lisans düzeyinde eğitim veren fakülte veya bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olması şarttır. Sözleşmeli personelde aranılacak diğer nitelikler, istihdam türüne bağlı sözleşmeli personel sayısı ile ödenecek sözleşme ücretinin tespiti, istihdama dair hususlar ile sözleşme usul ve esasları Başkanlıkça belirlenir.

Bu madde hükümlerine göre yapılacak sözlü sınavlar, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,
- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
- ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,
- d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav kurulu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun dışında sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 43- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve (I) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(Bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışları bu muafiyeti ortadan kaldırmaz.)”

“(I) Yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan malî ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde yalnızca kredi teminatı sağlamak üzere kurulmuş olup bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın, kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar.”

MADDE 44- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne, (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Gelir İdaresi Başkanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

MADDE 45- 15/10/2008 tarihli ve 5804 sayılı 2009 Yılında İstanbul Şehrinde Yapılacak Beşinci Dünya Su Forumunun Organizasyonu İle Katma Değer Vergisi Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Forum Sekreteryaasının tüzel kişiliği en geç 31/12/2011 tarihinde sona erer ve bu süre içinde tasfiye işlemleri tamamlanır.”

MADDE 46- 8/1/1985 tarihli ve 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu görevlerin ifası ile ilgili olarak müfettişlerin bilgi ve belge taleplerini, kamu kurum ve kuruluşları ile bankalar dâhil gerçek ve tüzel kişiler karşılamakla yükümlüdürler.”

MADDE 47- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hayri ve ilmi kuruluşlar, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların bu Kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmemeleri şartıyla, bu kurum ve kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu meslekle bağdaşmayan işler sayılmaz.”

MADDE 48- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu Kanunun uygulanması bakımından;

a) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapmak üzere Bakanlıkça belgelendirilmiş hekimler, işyeri hekimini; mühendis, mimar ve teknik elemanlar ise iş güvenliği uzmanını,

b) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini vermek üzere, gerekli donanım ve personele sahip olan Bakanlıkça yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları ile Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler ortak sağlık ve güvenlik birimini,

c) İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görev yapacak işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanlarının eğitimlerini vermek üzere Bakanlıkça yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketlerce kurulan ve işletilen müesseseler eğitim kurumunu,

ifade eder."

MADDE 49 - 4857 sayılı İş Kanununun 81 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış, ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"İşyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar, bu birimlerde bulunması gereken araç, gereç ve teçhizat ile görevlendirilecek işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve diğer sağlık personelinin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, görevlerini nasıl yürütecekleri, eğitimleri ve belgelendirilmeleri ile eğitim kurumlarının yetkilendirilmeleri, işyeri

hekimi ve iş güvenliği uzmanı eğitim programlarının ve bu programlarda görev alacak eğitimcilerin niteliklerinin belirlenmesi ve belgelendirilmeleri ile eğitimlerin sonunda yapılacak sınavlar ilgili tarafların görüşü alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

İşyeri hekimlerinin, işyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinde görevlendirilmeleri ve hizmet verilen işyerlerinde çalışan işçilerle sınırlı olmak üzere görevlerini yerine getirmeleri hususunda diğer Kanunların kısıtlayıcı hükümleri uygulanmaz."

MADDE 50- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına (1) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (m) bendi eklenmiş, takip eden bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

"m) İşyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı, diğer teknik ve sağlık personel ile işçilere eğitim vermek için kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre faaliyet gösteren şirketler ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerini yetkilendirmek, gerektiğinde yetkilerini iptal etmek, hizmetin etkin ve verimli bir şekilde verilip verilmediğinin kontrol ve denetimini sağlamak, işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanının eğitimleri sonundaki sınavları yapmak veya yaptırmak, belgelerini vermek,"

MADDE 51- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddenin son fıkrasında yer alan "telekomünikasyon" ibareleri "elektronik haberleşme" şeklinde değiştirilmiştir.

"Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak, ulusal çapta, kamuya açık mobil elektronik haberleşme hizmeti sunmak üzere;

a) Yetkilendirilen işletmeciler aylık brüt satışlarının yüzde 15'ini,

b) Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden elektronik haberleşme hizmeti sunan diğer işletmeciler brüt satışlarından, hizmet sunmak için şebeke kullanımı karşılığında söz konusu işletmecilere ödedikleri ya da borçlandıkları tutar düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde 15'ini,

Hazine payı olarak öderler."

"Hazine payının hesabında süresinde ödenmeyen bedeller için tahakkuk ettirilen gecikme faizi ile vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi mali yükümlülükler ile raporlama amacıyla muhasebeleştirilen tahakkuk tutarları dikkate alınmaz."

MADDE 52- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 21/1/2010 tarihli ve 5947 sayılı Kanunla değişik 58 inci maddesinin (g) fıkrasına ikinci paragraf olarak aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Bu madde uyarınca 2914 sayılı Kanuna tabi personele yapılan ödemeler, (c) ve (f) fıkraları kapsamında bulunanlar haricindeki personel açısından, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında dikkate alınmaz."

MADDE 53- 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Büyük Millet Meclisi harcamalarının dış denetimi, her yıl Sayıştay tarafından görevlendirilen üç denetçiden oluşan bir komisyonca, yalnızca hesaplar ve bunlara ilişkin belgeler esas alınarak yapılır.”

MADDE 54- Ekli (3) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 2919 sayılı Kanuna ekli kadro cetvelinden çıkarılmış, ekli (4) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek aynı cetvele eklenmiştir.

MADDE 55- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 69 uncu maddesinin başlığında ve metninde yer alan “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve” ibareleri çıkarılmıştır.

MADDE 56- 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün 3 üncü maddesinin (b) ve (c) bentleri kapsamına giren personeline; aylık tutarı, “Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatı” prensipleri çerçevesinde personel maliyetlerinin tamamı karşılanan kadro ve pozisyonlarda bulunanlar için en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) brüt tutarının % 600’ünü, kısmen karşılanan kadrolar ve pozisyonlarda bulunanlar için aynı miktarın %300’ünü, pilotlar için ise %1000’ini, diğerleri için de %150’sini geçmemek üzere Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen oran, esas ve usullere göre “Havacılık Tazminatı” ödenir. Yüksek Planlama Kurulu, yukarıda belirtilen kriterlere göre aynı tazminat tavanı grubu içerisinde yer alan bir kadro veya pozisyon unvanında çalışanlar için uygulanacak tazminat oranını, birimin bulunduğu yer, iş yoğunluğu, öğrenim durumu farklılığı, hizmet süresi, personel temininde güçlük gibi kriterleri birlikte veya ayrı ayrı dikkate almak suretiyle ve ödenecek tazminat tutarının %30’unu geçmeyecek şekilde farklılaştırmaya yetkilidir. Bu şekilde yapılacak ödemeler, sözleşmeli personel için belirlenen ücret tavanı ile kapsama dahil personele verilecek diğer hak ve ödemelerin hesabına esas alınacak matrahın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu tazminat, aylıklara ilişkin esaslar çerçevesinde gelir vergisi ve damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ödenir.”

MADDE 57- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Kamu idarelerinde çalışanlardan bu Kanunun 66 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girenler için acil hallerle sınırlı olmak üzere sadece kendilerinin, aynı fıkranın (b) bendi ile söz konusu maddenin sekizinci fıkrası kapsamına girenlerin ise kendilerinin ve yurtdışında birlikte yaşadıkları bakmakla yükümlü olduğu kişilerin yurtdışında sağlık hizmetlerinden yararlandırılması aşağıda belirtilen temel ilkelere göre yürütülür.

1- Eşlerin aylıksız izinli olması veya aylıksız izin süresini borçlanması, bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenler açısından isteğe bağlı iştirakçiliğin devam etmesi, sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında eşin kendi adına aylık veya gelir bağlanmış olması, Türkiye’de ikamet etmemekle birlikte bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (3) numaralı altbendinde geçen “diğer şirket ve donatma iştiraklerinin ise tüm ortakları” ibaresi kapsamında zorunlu olarak sigortalı olmayı gerektiren hallerin devam etmesi, bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

2- Çocuklar için yetim aylığı bağlanmış olması bakmakla yükümlü olunan aile ferdi sıfatını ortadan kaldırmaz.

3- Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek sağlık hizmetlerinin kapsamı, bu Kanunun 66 ncı maddesine göre Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından ödenen sağlık hizmetleri ile sınırlıdır. Ancak, bulunulan ülke mevzuatı gereğince zorunlu olarak yaptırılması gereken kontrol ve muayeneler ile aşı gibi Türkiye’de Sağlık Bakanlığı tarafından doğrudan ve ücretsiz olarak yürütülmesi sebebiyle 66 ncı madde kapsamında herhangi bir belirleme yapılmamış sağlık hizmetlerine ilişkin giderler Türkiye’deki uygulamanın sınırlılıkları dahilinde ayrıca ödenir.

4- 68 inci maddede belirtilen tutar veya oranları geçmemek kaydıyla, Dışişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından tespit edilecek tutar, oran ve usule göre katılım payı alınır. Alınan katılım payları, ilgisine göre genel bütçeye ya da ilgili kurum bütçesine gelir kaydedilir.

5- Tıbbi lüzum üzerine yaptırılan diş tedavileri sonucu doğan giderler;

a) Diş çekimi, kanal tedavisi, diş dolguları ve travma sonucu oluşan çene defektlerine yapılan cerrahi müdahalelerle, protez tamirlerine ait tedavi bedelleri aynen,

b) Diğer diş tedavilerine ait giderler ise, bedeli ödenecek her bir diş tedavisi kalemi için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından aynı tedavi için tespit edilen birim fiyatların %100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden, ödenir.

6- Gözlük camı ve çerçeveyle ilişkin tedavi bedeli, bedeli ödenebilecek her bir kalem için faturada yer alan tutarı geçmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından tespit edilen birim fiyatların %100 oranında artırılması suretiyle bulunacak miktar üzerinden ödenir.

7- Sürekli görev yaptıkları memuriyet merkezinde tedavileri sağlanamadığı için aynı ülke içinde başka bir yere tedavi amacıyla sevk edilenlerin, yurtdışı gündeliklerine dair karar ekinde yer alan cetvelde belirlenen miktar kadar gündelik ve fiilen kullandıkları taşıtlara ilişkin gider belgelendirilmiş olması kaydıyla ödenir. Kendi araçlarını kullanmış olanlara yapılacak ödeme, o ülkede aynı yer için geçerli olan genel ulaşım türü esas alınarak belirlenir.

8- Yurt dışında sağlık hizmetinden ve yol giderlerinden yararlanacak olanların hastalanmaları halinde tedavilerinin sağlanabilmesi için, gerekli olması halinde tedaviye mahalli usule göre lüzum gösterilmiş olması zorunludur.

9- Kamu kurumlarınca bedeli ödenecek tutarın yurtdışına transferi halinde, yılın günündeki kurlar esas alınır.

Kapsama dahil kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlanmasına ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar, Maliye Bakanlığının koordinatörlüğünde, Dışişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından müştereken çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 58- 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun; 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "azami dört sene için muteber olmak üzere verilir" ibaresi "Dışişleri Bakanlığınca tespit edilecek sürede geçerli olmak üzere verilir." şeklinde; 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (C) bendinin ikinci paragrafının birinci cümlesi "Hususi Damgalı Pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde; hizmet damgalı pasaportlar altı aydan az olmamak kaydıyla pasaport sahibinin

görevinin müddetine göre İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek süre için geçerli olmak üzere tanzim edilir." şeklinde; 15 inci maddesinin dördüncü fıkrası; "Umuma mahsus münferit pasaportlar Kanunda yazılı istisnalar saklı kalmak ve altı aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığınca belirlenecek sürelerde geçerli olmak üzere düzenlenir." şeklinde; 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin birinci paragrafı " Bir gidiş ve geliş için verilen pasaportlar üç aydan az olmamak kaydıyla İçişleri Bakanlığının takdirine göre belirlenecek süreyle geçerli olmak üzere tanzim edilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 59- 5682 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 6- Elektronik pasaportlarda refakate kayıt işlemi yapılamaz, bu pasaportlar temdit edilemez ve müşterek e-pasaport düzenlenemez."

MADDE 60- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumlarınca gönderilenlerden, uluslararası kuruluşlarda staj yapan ve çalışma esas ve usulleri ile misyon şeflikleriyle ilişkileri Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığınca belirlenen memurlara, gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan meslek memurlarına ödenmekte olan yurt dışı aylığı tutarı, diğerlerine bu tutarın 2/3'ü ödenir."

MADDE 61- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 16- Kanunlar ile verilmiş yetkiler çerçevesinde Başkanlığa devri talep edilen taşınmazların kentsel dönüşüm ve gelişim alanı ilan edilen yerlerde kalması halinde, Başkanlığın devir talebi önceliklidir. Bu yerlerde Başkanlık mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile devri talep edilen taşınmazlara ilişkin olarak Başkanlık, kanunlardan kaynaklanan tüm yetkilerini münhasıran kullanır."

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığında görevli olan Hazine avukatlarından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde istekte bulunanlar arasından Başkanlıkça uygun görülenler, bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanabilirler. Vergi dairesi başkanlıklarında görevli bulunan Hazine avukatlarının görev ve yetkileri, görevli olduğu vergi dairesi başkanlığına avukat ataması yapılmaya kadar devam eder, atama yapıldıktan sonra görevli Hazine avukatlarının görev ve yetkileri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın sona ermiş sayılır.

GEÇİCİ MADDE 2- 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun bu Kanunla değişik 61 inci maddesi hükmü, Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle 5/5/2001 tarihinden bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine ve aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerlendirme farkları için de uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 3- 5345 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca yapılan özel sınavların herhangi birinde yetmiş veya üzeri puan almalarına karşın atanamayanlardan halen Gelir İdaresi Başkanlığı kadrolarında görev yapanlar, atama tarihinden öncesi için kazanılmış hak doğurmak kaydıyla, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde gelir uzmanı kadrosuna atanırlar.

GEÇİCİ MADDE 4- Gelir İdaresi Başkanlığına tahsis edilen serbest gelir uzman yardımcısı kadrolarından boş bulunan 2.000 gelir uzman yardımcısı kadrosuna, 25/12/2009 tarihli ve 5944 sayılı 2010 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 22 nci maddesi kapsamında yapılacak atamaların dışında olmak üzere, 2010 yılı içinde atama yapılabilir.

GEÇİCİ MADDE 5- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin;

a) Birinci fıkrasındaki "1979" ibaresi "1985" şeklinde, "30/6/2010" ve "31/12/2009" ibareleri "31/12/2011" şeklinde, "31/12/2008" ibaresi "28/2/2009" şeklinde, "il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler" ibaresi "il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim eden" şeklinde, "gerçek ve tüzel kişilerden," ibaresi "gerçek ve tüzel kişiler" şeklinde,

b) İkinci fıkrasında yer alan "31/12/2009" ibaresi "31/12/2011" şeklinde,

c) Dördüncü fıkrasında yer alan "31/12/2009" ibaresi "31/12/2011" şeklinde,

ç) Beşinci fıkrasında yer alan "çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa" ibaresi, "çalınma veya trafikten çekme tarihinden" şeklinde

değiştirilmiş;

d) Beşinci fıkrasında yer alan "5/7/2003 tarihinden önce çalınan" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya trafikten çekme belgesi alınan" ibaresi, fıkranın sonuna "5/7/2003 tarihinden önce trafikten çekme belgesi alınan taşıtlar için bu fıkra da değişikliğin yapıldığı tarihten önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez." cümlesi

eklenmiş;

e) Birinci fıkrasında yer alan "il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler" ibaresinden sonra gelen "adına" ibaresi ile "yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayanlar" ibaresi,

f) İkinci fıkrasında yer alan "ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayan" ibaresi,

g) Altıncı fıkrasında yer alan "taşıttın 31/12/2009 tarihine kadar alıcısı adına tescili kaydıyla," ibaresi

madde metninden çıkarılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 6- Bu Kanununun 54 üncü maddesi ile kadroları kaldırılan personel, en geç iki ay içinde derece ve kademelerine uygun kadrolara atanır ve atama işlemi yapılmaya kadar ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilirler. Bunlar, yeni bir kadroya atanıncaya kadar eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali haklarını almaya devam ederler.

MADDE 62- Bu Kanunun;

a) 3 üncü, 6 ncı ve 60 ıncı maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 9 uncu ve 13 üncü maddeleri 1/1/2011 tarihinde,

c) 5 inci maddesi 2010 takvim yılı kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 45 inci maddesi 30/6/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 63- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro	Toplam Kadro
			<u>Adedi</u>	<u>Adedi</u>
GİH	Bakanlık Müşaviri	1	17	17
GİH	Başkontrolör	1	20	20
GİH	Daire Başkanı	1	5	5
TOPLAM				42

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro	Toplam Kadro
			<u>Adedi</u>	<u>Adedi</u>
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	35	35
TOPLAM				35

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro	Toplam Kadro
			<u>Adedi</u>	<u>Adedi</u>
AH	Avukat	1	15	15
AH	Avukat	3	15	15
AH	Avukat	5	30	30
AH	Avukat	7	30	30
AH	Avukat	8	30	30
AH	Avukat	9	30	30
GİH	Vergi Denetmen Yardımcısı	9	5.000	5.000
GİH	Gelir Uzmanı	1	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzmanı	2	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzman Yardımcısı	9	5.000	5.000
TOPLAM			15.150	15.150

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
GİH	Başkontrolör	1	20	20
GİH	Daire Başkanı	1	2	2
TOPLAM				22

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
GİH	Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı	1	1	1
GİH	Gelirler Kontrolörleri Başkanı	1	1	1
GİH	Gelir İdaresi Daire Başkanı	1	3	3
TOPLAM				5

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	Serbest Kadro <u>Adedi</u>	Toplam Kadro <u>Adedi</u>
AH	Avukat	1	15	15
AH	Avukat	3	15	15
AH	Avukat	5	30	30
AH	Avukat	7	30	30
AH	Avukat	8	30	30
AH	Avukat	9	30	30
GİH	Vergi Denetmen Yardımcısı	9	5.000	5.000
GİH	Gelir Uzmanı	1	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzmanı	2	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzman Yardımcısı	9	5.000	5.000
TOPLAM			15.150	15.150

Türkiye Büyük Millet Meclisi

(S. Sayısı: 536)

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	2. Hukuk Müşaviri	1	1
AHS	Müşavir Avukat	1	2
AHS	Müşavir Avukat	2	1

(4) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GENEL SEKRETERLİĞİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADRONUN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	Hukuk Müşaviri	1	10

